Ce e idromelul

Se spune şi se scrie adeseori că idromelul, băutura pe care o întrebuinţau popoarele antice, avea la baza ei vinul şi mierea. Aceasta e o eroare, cu atât mai inexplicabilă cu cât etimologia cuvântului idromel (în greceşte: *hudor*, apa; *meli*, miere) echivalează cu o formulă chimică.

Idromelul e produsul fermentaţiei *apei mieţate*, căci zahărul din miere se preface în alcool sub acţiunea unor anumiţi fermenţi; gradul de alcool variază după cantitatea de miere dizolvată în apă.

Idromelul anticilor avea gustul unor anumite vinuri dulci.

De altfel, tradiţia aceasta nu s'a pierdut. Mai ales în Belgia se consumă şi în zilele noastre mari cantităţi de idromel fabricat după reţeta popoarelor din vechime.

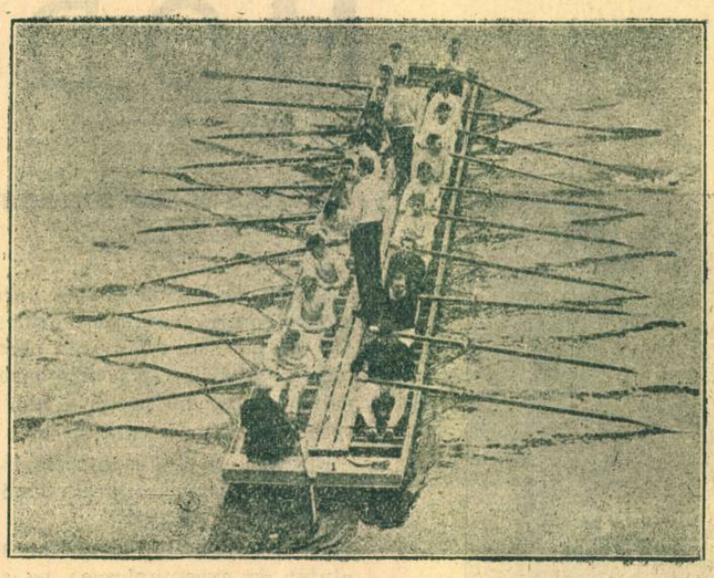

Barca de antrenament «Leviathan» a echipei Universităţii Harward, care se prepară în vederea concursului naţional la care vor lua parte toate echipele din întreaga Americă.

Le canot d'entraînement «Leviathan» de l'équipe de l'Université Harvard des Etats-Unis.

Das Uebungsboot «Leviathan» der amerikanischen Harvard-Universität-Mannschaft.

Arbitrii matchurilor

Intr'o revistă sportivă engleză găsim următoarea interesantă însemnare:

Arbitrul de foot-ball Jerrison, prevăzut cu un aparat de măsurat deplasările, a stabilit că în cursul unui ceas şi jumătate cât a ţinut un match al cărui judecător a fost el, a făcut nu mai puţin de 11 kilometri cu deplasările lui pe teren.

Şi să se mai spuie că arbitrii sporturilor nu sunt conştiincioşi!

Alpinista engleză Hilda Hechlé care, după ce a făcut ascensiunea tuturor piscurilor mai înalte din munţii Europei, îşi propune să încerce şi ascensiunea Muntelui Everest.

Firească că nu poate fi vorba de o întreprindere individuală; oricum e o dovadă de mult curaj din partea unei femei de a stărui să facă parte din a patra expediţiune a cărei ţintă e cucerirea piscului himalaian. Căci Miss Hilda Hechlé e conştientă de greutatea şi riscurile unei atari ascensiuni şi totuş vrea să le înfrunte pentru cea mai mare glorie a feminismului triumfător.

Miss Hilda Hechler, l'alpiniste anglaise qui, après avoir fait l'ascension des sommets alpestres, se propose de tenter la conquête du Mont Everest.

Miss Hilda Hechler, die bekannte englische Bergsteigerin, die bereits alle Alpengipfel erstiegen hat, will sich an die nächste Mount Everest-Expedition beteiligen.

Curs de înnot în şcolile germane. — In toate şcolile din Germania a fost introdus ca obligatoriu cursul de înnot, ca un compliment al cursului de gimnastică.

Fotografia ce reproducem ne arată pe un elev suspendat de bare şi executând primele mişcări de natatiune. Numai după ce învaţă aceste elemente, elevul e lăsat să facă proba într'un basin amenajat în curtea şcolii.

Cours de natation introduit dans les écoles allemandes.

Einführung des Schwimm-Unterrichts in den deutschen Schulen.

MODA

Model de costum tailleur de primăvară. Jachetă-pardesiu trei sferturi.

Costume-tailleur de printemps.

Frühjahrs-Kostüm-Modell.

Biserica şi coafura feminină

Faptul că femeia poartă părul scurt e oare contra regulilor moralei canonice? Se pare că nu. Legea ebraică impunea bărbaţilor să poarte barba şi părul lung, dar nu prescria nici o modă specială pentru tovarăşele lor.

Biserica creştină a interzis, în schimb totdeauna întrebuinţarea pastişelor şi a fierului de încreţit.

La 1583 Conciliul dela Tours a ameninţat cu excomunicarea pe acele femei cari «îşi vor încreţi sau ondula părul în mod artificial». Uzul pastişelor pricinuia indignarea teologilor. Sfântul Clement din Alexandria a interzis uzul lor şi sfântul Paulin, episcop din Nole, scria în una din ordonanţele sale:

«Pentrucă şi-au mărit capul, adăogându-i păr străin, Domnul le va acoperi de ruşine şi le va face chele...»

In fine în *Constituţiile Apostolilor* scrie că, e suficient să-şi vopsească ori să-şi decoloreze părul, pentru ca să fie imediat sortite focului veşnic *(comam flavam reddere)*.

Mai târziu dreptul canonic a devenit mai puţin aspru, spre mai marea mulţumire a fermecătoarelor noastre tovarăşe şi a... coaforilor de dame!

Model de costum-tailleur de primăvară.

Modèle de costume tailleur.

Frühjahrs-Kostüm-Modell.

Hăinuţă de culoare tabac cu guler de catifea maro deschis. Şapcă de jockey cu panglică.

Pardessus d'enfant.

Tabakbraunes Mäntelchen. Jockeymütze mit Band.

No. 16 „ORIZONTUL" No. 16

Marea revistă enciclopedică săptămânală

12 PAGINI MARI CU 20 CLIŞEE

Sărbătorile Paştilor de S. Fl. Marian — Fără Paşti de Petru Ispirescu. — Legenda ouălelor roşii. — Cum se calculează Paştile. — Fluviul sfânt a Creştinităţii: Iordanul. —Obiceiuri de Paşti: Tribunalul satului, de G. Cosbuc. — Datini de Paşti: In noaptea învierii.— Capriciile naturii: Un ou triunghiular. — O curiozitate zoologică: Maimuţa numită Mandrilul. — Vânătoarea şi prepararea capetelor omeneşti. — Măsurile de luat contra muşcăturii de viperă. — Proectul unui calendar cu adevărat perpetuu. — Copilul-pilă electrică. — Microbii din conservele alimentare.

NOU **NOU**

A apărut în: „Editura Eminescu"

Dela Polul Nord La Polul Sud — Volumul III de **Sven Heddin**

Celebrul explorator danez — **Lei 30.—**

Hăinuţă cu vestă şi şal din kasha. Pălărioară de fetru.

Pardessus d'enfant.

Mäntelchen mit Weste und Schal aus einfarbigem und kariertem Kasha.

ACTUALITATEA IN CARICATURA

Distracţie

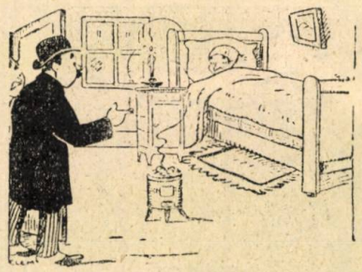

A. — De ce ai aprins mangalul, lângă pat? Vrei să te sinucizi?
B. — Ce vrei, dragă, sunt stingher şi mă plictisesc...
A. — Şi n'ai mai găsit altă distracţie ?...

— Pourquoi as-tu allumé, ce réchaud ? Tu vas te suicider.
— Que veux-tu, je suis seul, je m'ennuie.

— Warum hast du dies Kohlenfeuer angezündet? Du wirst dir das Leben nehmen.
— Was tun, mein Lieber ; ich fühle mich so einsam und langweile mich unendlich.

Deosebirea

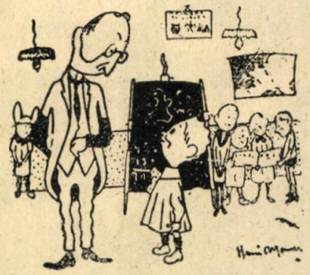

Institutorul. — Ionel Popescu, să-mi spui ce deosebire faci tu între un om viu şi unul mort ?
Ionel. — Cel viu trăeşte pe pământ iar mortul în pământ.

— Quelle différence y a-t-il entre un vivant et un mort ?
— Le vivant vit sur terre et le mort sous terre.

— Welch ist der Unterschied zwischen einem Lebenden und einem Toten ,
— Der Lebende lebt auf der Erde und der Tote unter der Erde.

O grozăvie

Ea (dând năvală în casă, ca eşită din minţi). — Mitică dragă... mor !
El. — Ce s'a întâmplat ?
Ea. — In cămară... cursa de şoareci...
El. — Ei şi ce-i cu asta ?
Ea. — Dar e îngrozitor : un şoarece înnăuntru... Vai, ce spaimă am tras ! Cât pe ce să cad leşinată.

— Oh! mon ami... Le piège à souris!...
— Eh bien ! quoi ?
— C'est affreux : il y a une souris dedans...

— Ach, Liebster, die Mausefalle !
— Nun, was los ?
— Entsetzlich : eine Maus ist drin !

1 LEU 1 LEU

Citiţi

„GAZETA NOUA"

Ziar de Informaţiuni
— şi Telegrame —
:-: -: APARE ZILNIC :-: :-:
1 LEU Exemplarul 1 LEU

TALENT PRECOCE

— Nu că sunt mama ei, dar trebue să constat că are un rar talent muzical.
— Da, văd şi eu, copila d-tale e cu adevărat un talent precoce : la vârsta de şapte ani ea cântă cu precocitatea unui Paganini, cu singura deosebire că instrumentul ei e fonograful, iar al genialului Italian a fost vioara.

— ...Oui, madame, je reconnais le talent de musicienne de votre petite : elle joue du phonographe comme Paganini jouait du violon.

— ...Ja, meine Gnädige, ich bin überzeugt, dass Ihre kleine Tochter sehr musikalisch beanlagt ist : sie spielt am Phonographen wie einst Paganini Violin spielte.

ŞORICELUL ŞI OUL CLOCIT

I. Şoricelul, zărind un ou, îi pune gând rău.
II. Şoricelul îşi înfige dinţii în coajă şi-o sparge. Dar, spre marea lui surpriză...
III. Se pomeneşte cu puiul care-l ia la goană, apostrofându-l : «Ia ascultă, mă blestematule, îndrăzneşti să forţezi uşa locuinţei mele ?

La surprise du souriceau qui s'était attaqué à un oeuf couvé.

Die Ueberraschung des Mäuschens das ein ausgebrütetes Ei angegriffen hatte.

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

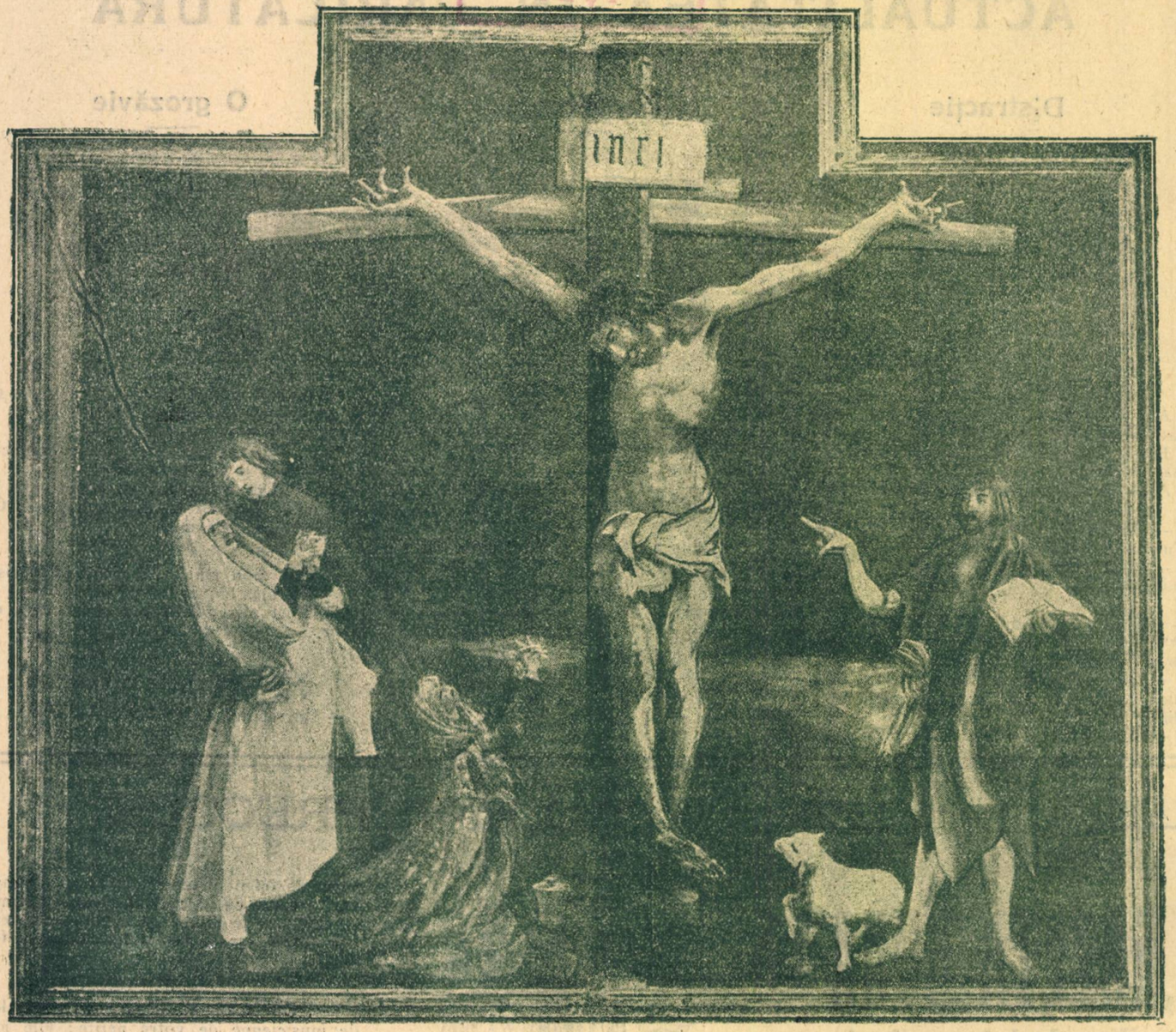

«Maica Domnului la picioarele crucii» — reproducere după pânza maestrului german Matthias Gruenewald.

«Pe la al şaselea ceas din zi, pe când Iisus era încă pe cruce, se ivi o întunecime peste tot pământul, care ţinu până la ceasul al nouălea. In acest timp soarele s'a întunecat şi nu s'a mai văzut, iar catapeteasma templului s'a rupt în două.

Iisus a strigat atunci cu glas tare: «Dumnezeul meu, pentru ce m'ai părăsit?» Apoi, simţind că se sfârşeşte, zise: «Mi-e sete». Şi se afla acolo un vas plin cu oţet şi pe dată alergă unul dintre ostaşi, luă un burete, îl umplu cu oţet şi cu o trestie îi întinse buretele la gură şi-l adăpă. După ce Iisus bău oţetul zise:

«— S'a sfârşit!» — Şi iarăş strigă cu glas tare: «Părinte, în mâinile tale îmi încredinţez duhul meu».

Apoi îşi înclină capul şi-şi dete sufletul.

«Deodată cu aceasta, cele mai groaznice semne s'au văzut în Univers. Pământul s'a cutremurat, pietrele s'au spintecat, mormintele s'au deschis, iar căpiteniile cari stau faţă şi cei cari erau acolo şi păzeau pe Iisus se speriară şi, văzând cele ce se întâmplau şi cutremurul şi larma, ziseră: «Intr'adevăr, Fiul lui Dumnezeu a fost».

Mater Dolorosa au pied de la croix (réproduction de la toile du maître allemand Mathieu Gruenewald).

Die Mutter Christi unter dem Kreuz. — Nach dem Gemälde des deutschen Meisters Matthias Gruenewald.

Anecdote

Caracterul femeii după culoarea părului

Un psiholog perora la o întrunire publică. El îşi alesese ca subiect influenţa culoarei părului asupra caracterului femeei.

— Toate statisticele arată, spune el, că blondele sunt mai impresionabile, mai nervoase, mai iritabile şi iritante ca brunele şi că, în consecinţă e mai greu să trăeşti în bună înţelegere cu ele.

Conferenţiarul înghiţi o gură de apă şi se pregătea să urmeze. In acea clipă se auzi o voce de bărbat din mijlocul auditoriului.

— Nu există nici o excepţie la această regulă? întrebă vocea.

— Eu nu cunosc nici una, zise autorul.

— Atunci una din două, urmă vocea: Sau te înşeli d-ta, sau nevastă-mea, care-i brună, îşi vopseşte părul.

Editura Institutului d. Arte Grafice «EMINESCU» Societate anonimă. Strada Parlamentului 2 — Bucureşti

ANUL IV No. 17 EXEMPLARUL 6 LEI Sâmbătă 25 Aprilie 1925

Oglinda Lumii

Weltspiegel - Le Miroir du Monde - Világ Tükre

Revistă săptămânală ilustrată de actualitate ◎ Apare în fiecare Sâmbătă

BIROURILE: Str. Parlamentului, 2. — ABONAMENTUL 300 lei anual. — Un număr vechiu 7 lei.

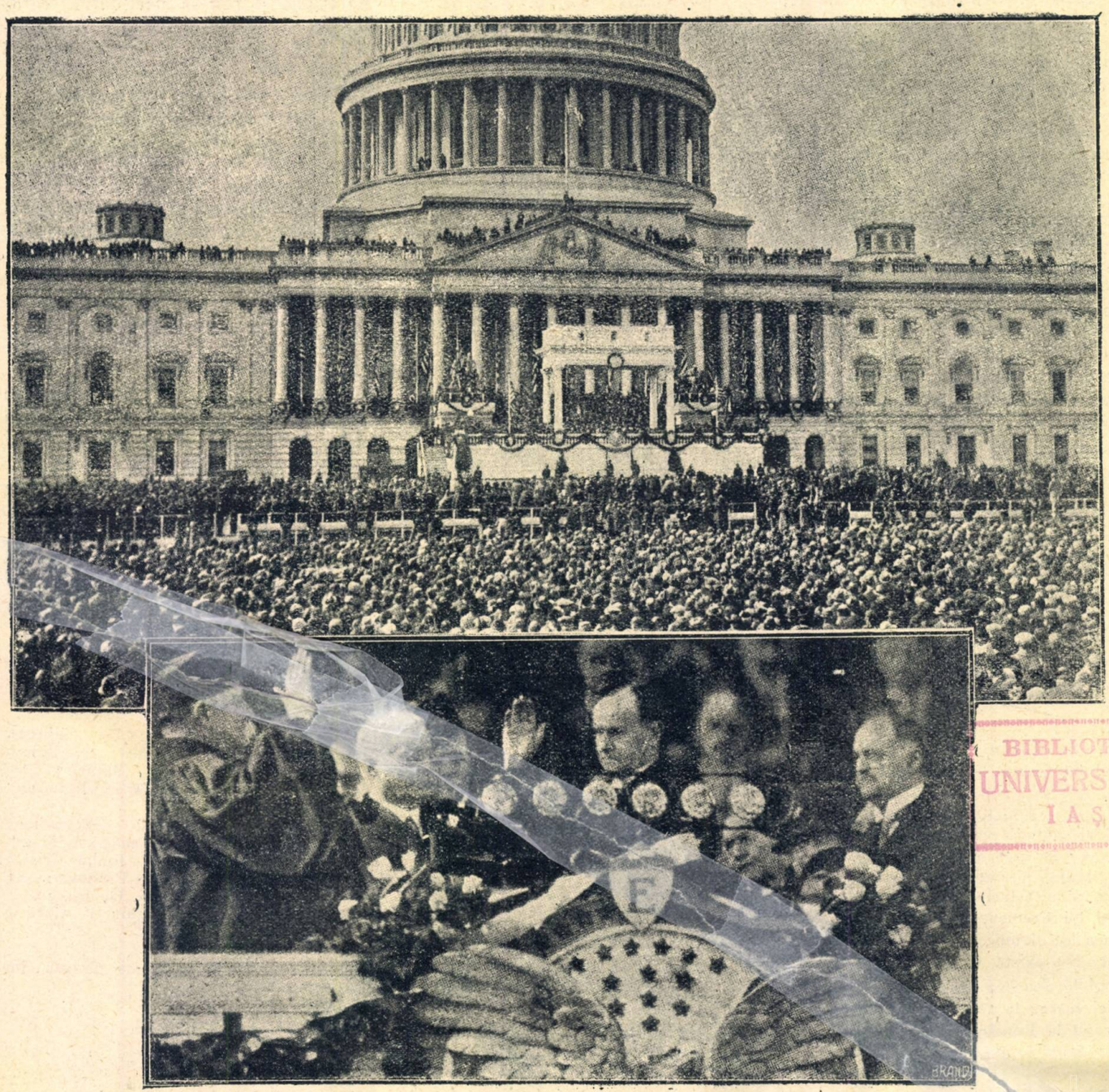

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

Jurământul Președintelui reales al Statelor-Unite. — **Sus:** D. Calvin Coolidge depunând jurământul de credință către Constituție. Ceremonia a avut loc în fața Capitolului din Washington, în prezența unei mulțimi evaluate la 40.000 inși. — **Jos:** D. Coolidge (în mijloc) rostind formula sacramentală în fața d-lui Taft (în stânga, cu mâna ridicată) președintele Curții Supreme de Justiție. Pe tribună o baterie de șase microfoane pentru transmiterea jurământului pe calea T. F. F. (Vezi articol în pagina 263).

O tragedie imperială

Moartea ex-împărătesei Charlota a Mexicului

... Insfârşit moartea s'a îndurat să închidă ochii nefericitei femei care, de cincizeci şi opt de ani, trăia cu mintea învăluită de besna nebuniei. Fosta împărăteasă Charlota a Mexicului a fost, în tot acest timp, mărturia vie a dramei de trădare şi sânge al cărei desnodământ fu crima istorică dela Queretaro: împuşcarea împăratului Maximilian şi a generalilor Mejia şi Miramon, rămaşi credincioşi suveranului lor.

Biata împărăteasă n'a aflat niciodată de tragicul sfârşit al soţului ei, pentrucă pânza demenţei s'a aşternut peste creerul ei atunci când ea, în goana'i desperată după un ajutor eficace pentru salvarea tronului, plecase singură în Europa, spre a solicita intervenţia lui Napoleon III şi a Papei, din îndemnul cărora Maximilian primise coroana Mexicului.

Împăratul Franţei n'a putut face nimic, pentrucă, la ameninţarea Statelor-Unite, fu nevoit să-şi retragă trupele din Mexic şi să lase în voia soartei pe Maximilian. Când şi la Vatican, în care 'şi pusese ultima nădejdie, i se răspunse că interesele Bisericii Catolice impun acesteia să nu exercite nici o presiune morală asupra capilor revoluţiunii împărăteasa îşi pierdu minţile şi n'a mai ştiut ce a urmat.

In Iulie 1867 — aproape în acelaş timp (19 Iulie acelaş an) în care, colo departe în America de Sud, soţul după o zădarnică apărare eroică, cădea mai întâi în mâna trupelor răzvrătite şi apoi sub gloanţele unui pluton de execuţie — în Iulie 1867, zicem, Charlota era înmormântată de vie în castelul Tervueren, de lângă Bruxelles; în 1879, fu transferată la castelul Bouchout lângă Laeken, tot în Belgia unde a ajuns, o aripă morţii.

*

E în adevăr sfâşietoare tragedia acestei femei.

La vârsta de 17 ani, una dintre cele mai frumoase Principese ale epocii, Charlota (unica fiică a Regelui Leopold I al Belgiei) ascultând de glasul inimii sale, se mărită cu archiducele Maximilian al Austrei, fratele împăratului Francis-Iosef. Tânăra pereche ducea o viaţă retrasă în castelul Miramar.

Impărăteasa Charlota, după o fotografie de acum 59 ani.

L'impératrice Charlotte du Mexique, qui vient de mourir â l'âge de 85 ans.

Kaiserin Charlotte von Mexic die, nach 57-jähriger Wahnsinnsumnachtung, im 85. Lebensjahre starb.

După şapte ani de căsnicie fericită, Maximilian, înduplecat de Napoleon III, primeşte coroana imperială a Mexicului, ce 'i fusese oferită de o deputaţiune a şefilor partidului catolic din această ţară. In ziua de 12 Iulie 1864, împăratul şi împărăteasa îşi făcură intrarea solemnă în Mexico.

Coroana—de la început o coroană de spini, de oarece numai decât se manifestară simptome de agitaţie antimonarhică—n'au păstrat-o decât trei ani. Revoluţia isbucni cu violenţa unei forţe elementare, şi, după o dârză rezistenţă care se anunţă favorabilă Maximilian, victimă a trădării colonelului Lopez e arestat şi trimis în faţa unui consiliu de război care-l condamnă la moarte. Sângeroasa sentinţă fu adusă la îndeplinire pe platoul dela Queretaro.

Iar în vremea aceasta, nefericita împărăteasa Charlota, după ce fără folos bătuse la toate uşile Europei, era dusă nebună în patria ei de origine unde după 58 ani învăluită de ceaţa nebuniei, şi-a dat sfârşitul, la vârsta de 85 ani.

Săptămâna

Satul lui Cremene. E impresia pe care Bucureştii o face nu numai unui strein care se abate pe la noi, dar şi unui localnic care n'a uitat de bruma de orânduială de dinainte de războiu.

Satul lui Creme — când vezi bătaia de joc cu fluctuaţiile de preţuri la produsele alimentare, fluctuaţii notate dela o zi la alta. Mai sunt câteva zile până la anumite sărbători? Se urcă, după cum e cheful intermediarului, preţul făinei, al ouălor, al untului, al mezelurilor, al fructelor, etc.

Satul lui Cremene — când constaţi dezordinea ce domneşte în circulaţia vehiculelor. Nu există viteză maximă pentru automobile. Acestea nu-şi încetinează mersul nici măcar la răspântii.. Gonesc ca şi cum capitala României-Mari ar fi o parte a Bărăganului. Ba, automobilele manevrează în mijlocul stradei, indiferent de lărgimea acesteia şi fără să se sinchisească de pârliţii de pietoni. Nici trotuarul nu e cruţat: maşina se urcă pe acesta, iar pietonul, care nu se fereşte la timp, e luat în sudălmi de şofer, care nu poate înţelege ca dânsul să întârzie din pricina celui dintâiu.

Satul lui Cremene — când vezi că un cârciumar astupă o stradă cu carele cari îi aduc un trasport de vase de vin şi ţuică. O zi întreagă carele acestea stau deacurmezişul stradei şi pe trotuar, iar lumea e nevoită să facă exerciţii gimnastice, spre a se strecura prin această baricadă.. Dar murdăria pe care o lasă boii dejugaţi!

Satul lui Cremene — când vezi cum lăturile şi gunoiul se aruncă în mijlocul stradei.

Satul lui Cremene. — când... Dar n'am mai isprăvi, de ar fi să înşirăm toate rusinile desmăţării în care bălăceşte Bucureştii.

Cum! Nici după şapte ani dela încetarea războiului, nu e vreme să revenim la normal, în ce priveşte ordinea şi salubritatea unui oraş care, în privinţa luxului şi risipei, bate multe mari centre occidentale?

Soluţiile jocurilor

Racila-Gârleni (Bacău): D. Chirica. — **R.-Sărat:** Vrânceanu R. **R.-Vâlcea:** Arsenescu G. — **Roman:** Dragnea G. O., E. Tengher, D. Romaşcanu — **Roşiorii-de-Vede:** N. M. Popescu.

Sighetul-Marmaţiei: Jurca C. — **Siliştea-Crucii (Dolj):** O. I. Mărculescu. — **Şimnicu (Dolj):** Fl. E. Păuna. — **Slatina:** Tevy I. Stoicănescu Fl. — **Ştefăneşti-Botoşani:** M. D. Dărângă.

Tg.-Jiu: Stefulescu Al. —**Târgovişte:** D. S. Gref. G. Sulică. — **Tecuci:** I. Măgureanu. — **Timişoara:** C. N. Ioniţă. Cristea I., P. Popescu. — **Ţintea-Prahova:** D. Constantinescu. — **Titu:** G. Georgescu.

Vaslui: A. şi St. Gheorghiu, E. Cordaş, M. şi L. Frimu.

Au mai rezolvat problema de şah din No. 14:

Bucureşti: Ionescu G. St.
Craiova: Corâciu I. Gr.
Huşi: E. I. Atanasiu.
Iaşi: S. Şechner.
Mitocul-Dragomirnei (Bucovina): Ignătescu C.
Ploeşti: Al. D. Nicolaescu.

De toate şi de pretutindeni

Sectele religioase din America

Din Los Angelos se anunţă moartea lui Hermann Schalow, întemeetorul unei religii stranii, care are adepţi în California.

Se crede, că el a murit victimă riturilor create de el însuş. Iată ce se povesteşte relativ la sfârşitu-i dramatic:

La o întrunire a adepţilor săi, care a avut loc la cumnatul său, Schalow, pe jumătate gol, a fost întins pe o masă, culcat pe burtă şi legat bine în această poziţie. Apoi, o femee a luat o bucată de fier înroşită în foc şi cu ea a făcut pe tălpile picioarelor, pe ceafa şi pe braţele lui Schalow nişte dâre adânci de un deget.

Fanaticul, fără să se vaete, a murit pe urma acestor arsuri pe cari el însuşi le-a cerut.

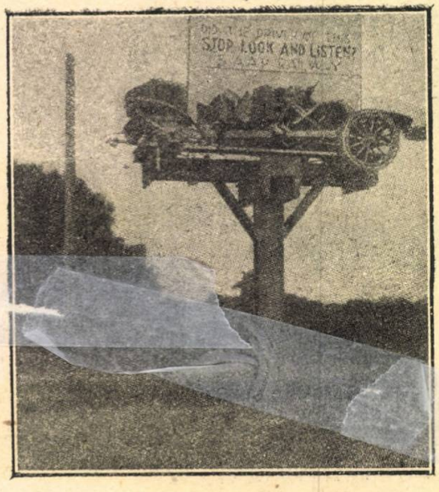

Semnal pentru automobilişti. — Pe o şosea americană, la punctul ei de încrucişare cu o linie ferată, unde s'au întâmplat mai multe accidente de automobil, s'a aşezat un semnal pe cât de original pe atât de sugestiv: sfărâmăturile unui automobil surprins de un tren.

Platforma pe care se află automobilul strivit poartă şi o tabelă cu următoarea inscripţie: «Nenorocirea s'a întâmplat, pentrucă persoana care conducea maşina n'a luat în seamă semnalul».

Signal pour automobilistes à proximité d'un passage à niveau: les débris d'une automobile sur une plate-forme.

Warnungszeichen für Autofahrer bei einem Bahnübergang: ein zertrümmertes Auto.

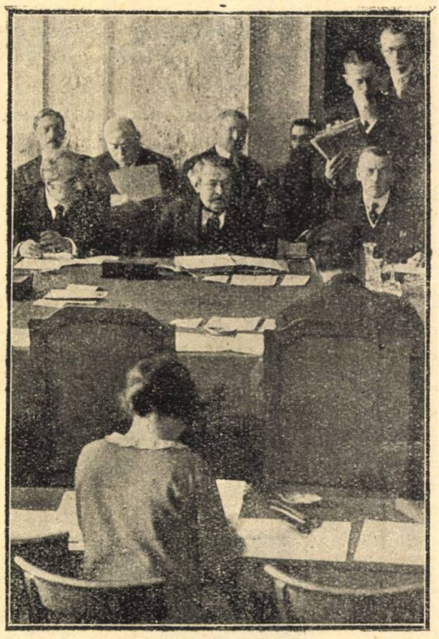

Adunarea Consiliului Societăţii Naţiunilor. — Instantaneul ce reproducem a fost luat într'una din şedinţele celei de a 33-a sesiune a Consiliului Societăţii Naţiunilor, care s'a ţinut la Geneva. In această sesiune s-a discutat protocolul pactului de garanţie, cu energie susţinut de d. Aristide Briand, fost prim-ministru al Franţei. In urma cererii d-lui Austen Chamberlain, ministrul de externe al Angliei, chestiunea a rămas în suspensie până la o nouă întrunire a Societăţii Naţiunilor.

In grupul depe această fotografie se disting: în mijloc, d. Briand (reprezentantul Franţei), în stânga, d. Scialoja (reprezentantul Italiei) şi în dreapta, d. Chamberlain (reprezentantul Marei-Britanii).

MM. Briand (au centre), Scialoja (à gauche) et Chamberlain (à droite) en séance, durant la 33-e session du Conseil de la Société des Nations, à Genève.

Herren Briand (in der Mitte), Scialoja (links) und Chamberlain (rechts) während einer Sitzung des Völkerbunds-Rates in Genf.

5.000.000 lei pentru o carte

432.000 franci s'a plătit, la desfacerea prin licitaţie a unei biblioteci particulare din Paris, pentru o singură carte: «Le Monument du Costume». Adică, peste 5 milioane de lei de-ai noştri.

Preţul acesta cu adevărat fantastic se explică prin aceia, că volumul acesta e unicul exemplar, în ediţie şi legătură originală, care mai există astăzi.

Şi sunt bibliofili, nu numai americani ci şi europeni, cari găsesc firesc să sacrifice câteva milioane, pentru satisfacerea plăcerii de a poseda o carte rară.

De toate şi de pretutindeni

Judecată americană

Cu ocazia alegerilor din 1921 s'au produs tulburări în comitatul Breathitt (Kentucky) din Statele-Unite. Au fost patru morţi şi şeaptesprezece răniţi. De atunci treisprezece dintre răzvrătiţi zăceau în închisoare, învinuiţi fiind de omor.

Acum câteva săptămâni ei urmau să fie judecaţi în prima instanţă. Dar când Curtea s'a întrunit, ea a primit o petiţie iscălită, între alţii, şi de văduvele victimelor, prin care avocaţii acuzaţilor cereau să se claseze procesul pentru că el ar fi prea lung şi costisitor, aşa că ar dezorganiza cu desăvârşire finanţele comitatului.

Curtea a admis acest argument şi acuzaţii au fost puşi în libertate.

Cursă de broaşte ţestoase. — Un atare concurs nu putea fi organizat decât în America şi anume pe plaja dela Mami (Florida) locul de întâlnire al miliardarilor şi al stelelor de cinematograf cari încasează lefuri fantastice.

Instantaneul ne arată pe cele două concurente cari au obţinut premiul I, ca unele ce au bătut recordul încetinelii. In adevăr, condiţiunea unică a concursului, era de a se ajunge cât mai târziu la potou, însă fără opriri.

Concurentele stau pe carapacele broaştelor ţestoase, pe cari le conduc cu ajutorul unor hăţuri.

Course de tortues organisée à Mami (Floride).

Ein Schildkrötenrennen am Strande von Mami (Florida), bei dem die ausgestellten Preise dem langsamsten zuerteilt wurden.

In plină sminteală

Epidemia de „Cross word puzzle"

Precum am mai arătat și într'un alt număr, epidemia aceasta a «cuvintelor încrucișate» cu furie isbucnită în țările anglo-saxone, se întinde cu o putere irezistibilă și pe întreg continentul european; după toate probabilitățile, va invada și în Asia răsăriteană, în primul loc în Japonia, care cu nimic nu vrea să rămână pe urma Apusului.

«Cross word puzzle» e de câteva luni marea pasiune a tuturor straturilor societății din Anglia și America.

De oarece jocul acesta distractiv nu reclamă nici o sforțare cerebrală, ci numai și numai alegerea unor anumite cuvinte, e dela sine înțeles că mijlocul cel mai indicat pentru găsirea soluțiilor îl constituie dicționarul. De aci o extraordinară consumație, de dicționare; ba, la Londra a și apărut un dicționar special pentru dezlegarea unor atari rebusuri. Un librar din Londra, interviewat, a declarat că de unde mai înainte vindea cel mult un dicționar pe săptămână, astăzi vinde **100 pe zi.**

E o nebunie! Pe stradele Londrei să văd șoferii de taximetre, în timpul cât își așteaptă pasagerii, adânciți în descifrarea unui «cross word puzzle».

Cu o deosebită virulență însă bântuie epidemia în America de Nord.

La New-York s'a constituit o «N. C. W. P. A.» «National Cross Word Puzzle Association» (Asociația Națională a Cuvintelor Incrucișate) care a și organizat un concurs, în urma căruia Mistress Ruth Pful a obținut prima diplomă de «N. C. W. P. C.» (National Cross Word Puzzle Champion).

Toate ziarele americane consacră «problemelor» coloane și chiar pagini întregi, iar Universitățile instituie concursuri oficiale. Intr'o biserică din Pittsburg, un pastor și-a scris subiectul predicii sub formă de problemă de «Cross Word Puzzle» pe o tablă neagră și a invitat pe cei de față ca mai întâiu să dezlege jocul și numai după aceia să-i asculte predica.

Un profesor din Princeton își face cursul de limba engleză numai cu ajutorul combinațiilor de «C. W. P.»

Medicul primar al orașului Detroit își publică sfaturile de higienă tot sub forma de «cross word puzzle» și acordă premii în bani copiilor cari dau soluțiunea cea mai exactă.

Iar Mr. Michael Davis, inventatorul jocului, a realizat numai în câteva luni o avere pe care nici în vis nu putea s'o întrevadă un Pasteur, un Berthelot, un Henri Poincarré, un Schoppenhauer, un Wagner, un Schiller, un Gorki, și atâția și atâția alții cari au îmbogățit patrimoniul omenirii cu creațiunile geniului lor.

E o nebunie!

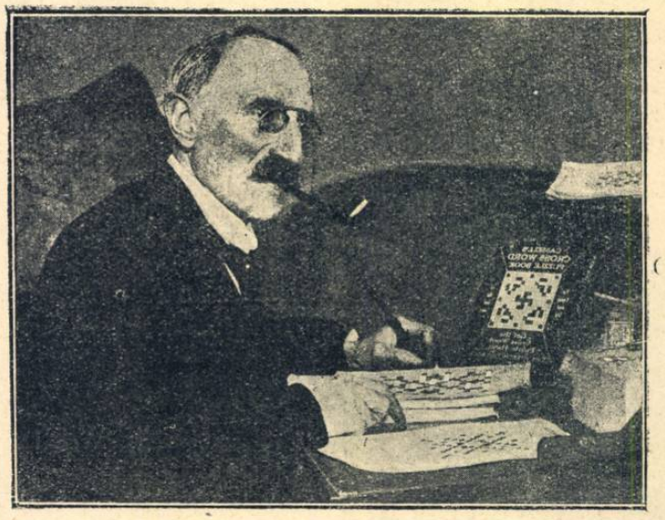

Mr. Michael Davis, inventatorul lui «C. W. P.» în timpul compunerii uneia din «problemele» sale.

Mr. Michael Davis, l'heureux inventeur du jeu des «mots croisés».

Mr. Michael Davis, der Erfinder des «Kreuzworträtsels».

Legenda Amazoanelor

Legenda Amazoanelor, cari face parte din mitologia greacă, se poate să fi fost inspirată de fapte reale exagerate.

După credința popoarelor antice se deosibeau două neamuri de amazoane: cele orientale sau asiatice și cele occidentale sau africane.

După Diodor din Sicilia, acestea din urmă erau într'o stare înfloritoare înainte de a se cunoaște măcar existența primelor. Ele au supus pe Atlanți, pe Numizi, pe Etiopieni și mai toate națiile din Africa.

Autorii sunt de păreri diferite în ce privește patria Amazoanelor Asiei. Unii presupun că ea se afla în basinul cuprins între Marea Neagră, Marea de Azov și Marea Caspică.

Istoria problematică a acestui trib e cu patru sau cinci secole mai veche ca războiul Troiei adică e cu 1600 ani mai înainte de era noastră. Alăturând toate legendele antice s'au obținut următoarele fapte:

Doi prinți de sânge regal, Illine și Scolopit, Sciți de origine, s'au stabilit cu partizanii lor în Sarmația asiatică (la nord de Caucaz) și au dat naștere nației sarmate, care nu trăia decât din pradă și din năvăliri în teritoriile încunjurătoare. Popoarele vecine, exasperate, s'au coalizat și au exterminat pe toți bărbații de neam sarmat. Soțiile, mamele și surorile victimelor au luat armele, au întrebuințat represaliile cele mai crude și, ieșind biruitoare, au constituit o societate politică și războinică. Ele au făcut cuceriri repezi dealungul Euxinului și și-au stabilit reședința principală pe malurile Thermodonului, unde au întemeiat orașul Themiscyra.

Ele au subjugat teritorii întinse în Mysia, în Lydia, în Cairo, au construit sau mărit celebrele cetăți Smirna și Efes. Au suferit înfrângeri în Syria; puterea lor a descrescut și au fost învinse de Hercule. După istoria amestecată cu legende cele mai vestite dintre amazoane ar fi fost: regina Marpesia, care a supus pe locuitorii Caucazului și care a dat numele său acelui lanț de munți, și regina Pentesilea, ucisă de Achile la asediul Troiei.

Cățărarea pe un cocotier. — Spre a-şi putea cu mai multă fidelitate interpreta rolul dintr'un film cinematografic, artista americană Betty Compson s-a dus anume pe insula Hawai, spre a învăța dela indigenii de acolo arta de a se cățăra pe un cocotier. Exercițiul acesta n'a fost tocmai uşor şi grațioasa stea şi-a zdrelit mai întâiu mâinile şi picioarele, până a ajuns să imite la perfecțiune pe indigenul care i-a servit de profesor.

L'étoile americaine Betty Compson prenant dans l'île Hawaï des leçons de grimper sur un cocotier.

Die amerikanische Filmschauspielerin Betty Compson beim Erklimmen einer Kokospalme auf der Insel Hawai.

Caracterul omului după felul cum calcă

Spune-mi cum uzezi ghetele şi-ți voiu spune cine eşti.

In acest axiom se poate rezuma ultima idee a doctorului Garré din Basel, inventatorul scarpologiei sau ştiința ghetei.

Până acum se examina un necunoscut din cap până 'n picioare. Un scarpolog convins începe cu picioarele.

Dacă tocul şi talpa ghetei se uzează simetric, să fiți siguri, că aveți a face cu un om cumpănit, energic, cu un funcționar, pe care vă puteți bizui, dacă e bărbat. Dacă e femee: e soție credincioasă, bine socotită, o excelentă mamă de familie.

Dacă numai marginea din afară e uzată, purtătorul ghetei e o persoană voluntară, încăpățânată, un om cu inițiativă; poate chiar să fie cam aventurier. De e femee, diagnosticul e acelaş, dar mai atenuat. Dacă însă marginea lăuntrică se uzează, atunci totul se schimbă: bărbatul e atunci slab şi nehotărât iar femeea e blândă şi modestă.

Fără a ne opri la toate amănuntele artei, adăogăm numai următorul fapt, raportat de însuş d. Garré. La o consultație vede un individ cu ghete tocite numai pe marginile externe şi la vârfuri.

— Imediat, spune el, m'am gândit că omul acesta e un pungaş. A doua zi vizitatorul meu era arestat pentru furt.

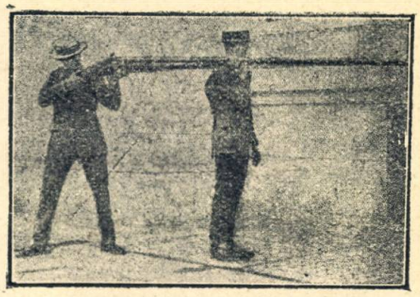

Puşca uriaşă numită Puşca-Goliat şi care constituie una din cele mai noui curiozități ale creațiunilor excentricității americane.

Armurierul, originar din Washington, care a făurit această armă, asigură că o singură descărcătură de alice ajunge spre a nimeri nu mai puțin de cinci sute de r ițe sălbatice.

Puşca e atât de mare şi de grea că pentru mânuirea ei e nevoie de doi oameni: 1. vânătorul care ocheşte şi trage; 2. ajutorul acestuia care îndeplineşte rolul de suport pentru țeavă.

Un fusil géant construit par un armurier américain.

Die Goliath-Flinte von Washington, deren Verfertiger versichert das es einer Ladung genüge um 500 Wildenten zu schiessen.

Fericirea în viață

Profesorul. — Ştii că un filosof grec a zis, că nimeni nu poate fi fericit înainte de a muri. Ai putea să-mi spui, dacă există totuşi oameni fericiți şi în timpul vieții ?

Elevul. — Da : călugării.

Profesorul. — De ce ?

Elevul. — Pentru că sunt cruțați de iadul căsniciei.

50 milioane cheltueli de judecată

La atâta se ridică, în cifră rotundă, cheltuelile pricinuite de un proces de captare şi şantaj, care s'a judecat de curând la Londra şi ai cărui eroi sunt persoane din cea mai bună societate engleză.

Numai onorariile avocaților au înghițit 10.000 lire sterline ; notarii au încasat şi ei cam tot atâta. La aceste sume mai trebuie adăogat costul anchetelor întreprinse pe continent, despăgubirile martorilor străini, cari au stat la Londra aproape o lună de zile. Dacă se mai ține seama şi de plata stenografilor şi nenumăratele cheltueli accesorii, se înțelege de ce nota finală s'a ridicat la 50.000 lire sterline, (50 milioane de lei).

Generalul Seston Brancher, directorul Companiei de navigațiune aeriană din Anglia, cu aparatul cu care a încercat să zboare deasupra piscului Everest (8840 m.). Cu avionul acesta, Generalul Brancher a făcut în urmă zborul din India până'n Anglia.

Le général Seston Brancher et l'avion avec lequel il a tenté de survoler le Mont Everest.

General Seston Brancher, der Mount Everest-Flieger, der mit seinem Flugzeug die Strecke Indien—England zurücklegte.

O idilă americană

Căsătoria unei Principese a Dolarilor

Eroii idilei sunt: Miss Abby Rockefeller şi tânărul avocat David M. Milton, un tânăr elocvent dar sărac.

Miss Abby Rockefeller, una din nepoatele «Regelui Petrolului» e, după fiica lui Ford, «Regele Automobilului», cea mai bogată moştenitoare din Statele-Unite.

Această Principesă a Dolarilor, care a refuzat să se mărite cu fii de miliardari şi cu reprezentanţi ai celei mai veritabile aristocraţii europene, şi-a dăruit inima unui tânăr avocat, la începutul carierei sale. Şi fericitul ales, Mister David M. Milton, a bătut pe toţi concurenţii săi prin simpla putere a elocinţei sale: a pledat atât de convingător pentru Miss Rockefeller, urmărită pentru o contravenţie la regulamentul circulaţiunii automobilelor, c-a smuls achitarea clientei sale, deşi era în recidivă. Pe loc, după pronunţarea sentinţei, ea l-a întrebat pe tânărul şi chipeşul avocat dacă în locul onorarului convenit, ar prefera mâna ei. Bine înţeles că David Milton — care nu era insensibil la graţiile tinerei Miss precum şi la farmecul moştenirii de miliarde în perspectivă, s'a grăbit să primească ademenitoarea propunere.

Şi astfel se face că, spre cea mai vie indignare a miliardarilor americani cari ţineau să se încuscrească cu «Regele Petrolului» şi spre cea mai mare decepţie a conţilor, marchizilor şi ducilor cari sperau să-şi poată auri blazonul şters, una din cele două mai bogate Principese ale Dolarilor fu condusă la altar de un simplu avocat care n'avusese încă vreme nici să facă avere şi nici măcar să ajungă la celebritate.

Miss Abby Rockefeller.

Miss Abby Rockefeller, petite-fille du Roi du Pétrole, qui vient de se fiancer, avec un jeune avocat, M. David M. Milton.

Miss Abby Rockefeller, die Enkelin des Petroleum-Königs, hat sich mit Mr. David M. Milton, einen jungen aber armen Rechtsanwalt verlobt. Er hat sie vor Gericht mit Erfolg verteidigt, als sie wegen Autoraserei mit Koerperverletzung angeklagt war.

Tânărul avocat David M. Milton (24 ani).

Le jeune avocat David M. Milton, l'époux choisi par Miss Abby Rockefeller, petite-fille du Roi du Pétrole.

Der junge Rechtsanwalt David M. Milton, der künftige Gatte der Dollarprinzessin Abby Rockefeller.

Cum trebue să ne hrănim

Cari sunt legile unei vieţi sănătoase? Ele sunt în primul rând legi de nutriţiune de exerciţiu, de odihnă, de aerisire, de insolare şi de eliminare.

Alimentaţia cea mai sănătoasă e tocmai cea mai simplă şi mai puţin costisitoare.

Trebue să se ştie în primul rând că, cu toţii mâncăm prea mult. Idealul e să se mănânce numai atât cât e nevoie. Nimănui nu-i vine în gând să dea unui motor de automobil mai multă benzină ori mai mult uleiu de cât consumă. Şi apoi ori ce aliment înainte de a da puteri organismului, ia putere de la el pentru a fi mistuit şi asimilat şi pentru eliminarea otrăvurilor pe cari le aduce. Alimentele inutile istovesc şi murdăresc. Aşa dar ele pregătesc terenul bolilor.

Pe noi ne înşeală faptul că nu simţim forţele pe cari le absoarbem, nici acele pe cari le avem în rezervă. Nu le simţim decât atunci când le cheltuim. Nu trebue să încetăm deodată de a consuma carne, pentru că acesta e un obiceiu foarte vechiu; dar să mâncăm foarte puţină (între 50 şi 80 grame pe zi şi nu în toate zilele).

Sub pretextul că nu mâncăm carne nu trebue să ne îndopăm cu mult peşte, cu ouă sau cu lăpturi. Peştele are aceleaşi defecte ca şi carnea. Iar în ce priveşte ouăle, e suficient să mâncăm unul pe zi şi numai atunci când nu consumăm carne. Laptele e un aliment pentru copii; persoanele adulte însă ar face bine să bea cât mai puţin. In genere se face abuz de alimentele de origină animală.

Alimentele cele mai sănătoase sunt însă vegetalele, cari sunt cu mult mai puţin costisitoare.

Cele mai bogate în energie sunt cerealele (sub formă de pâine, paste făinoase sau orez) castanele, cartofii şi uleiurile.

Legumele ne furnizează o cantitate de elemente foarte utile.

Salatele şi fructele nefierte sunt necesare, pentru că sunt alimente vii: ele conţin vitamine. Acestea sunt elemente indispensabile vieţii, cari sunt distruse prin fierbere. In fructe se găseşte şi miere şi zahăr sub formele lor cele mai naturale şi mai uşor de asimilat.

Patiseria şi dulciurile uşoare făcute în casă sunt alimente bune, complecte şi puţin costisitoare, ţinând seama de valoarea lor nutritivă.

Jurământul Președintelui-Coodlidge

(Vezi instantaneele de pe coperta n-rului de față)

In ziua de 4 Martie trecut a avut loc, la Washington, solemnitatea prestării jurământului de către d. Calvin Coolidge, după realegerea sa ca Președinte al Statelor-Unite.

Ceremonia aceasta, care s'a desfășurat sub cerul liber, în fața Capitolului (palatul Parlamentului) a avut un caracter grandios și religios totodată. In fața unei mulțimi evaluate la 40.000 persoane și în prezența d-lui Taft, «chief justice», adică președintele Curții Supreme a Confederației nord- americane, Președintele a jurat pe biblia păstrată în familia sa din tată în fiu.

Luînd apoi loc pe o mică estradă sobru decorată, el a citit cu voce tare și hotorîtă discursul inaugural, în care idealismul pacific se îmbina cu un patriotism luminat. In interesul păcii și echilibrului mondial, președintele marei democrații americane a revendicat dreptul pentru Statele-Unite de a poseda o putere militară capabilă de a-i menține prestigiul și rangul în concertul națiunilor. Nimeni — a accentuat el — nu are să se teamă de această forță.

Iar, în mijlocul unei tăceri religioase, Președintele a rostit următoarele cuvinte de încheere:

«America nu râvnește la nici o heghemonie terestră, clădită pe sânge și violență. Nici o ambiție, nici o ispită n'o fac să se gândiască la cuceriri în dauna altuia. Legiunile pe cari America le trimite peste granițele ei sunt înarmate nu cu sabia, ci cu crucea. America nu urmărește nici o altă țintă, afară de aceea de a merita harul Dumnezeului A-Tot-Puternic»...

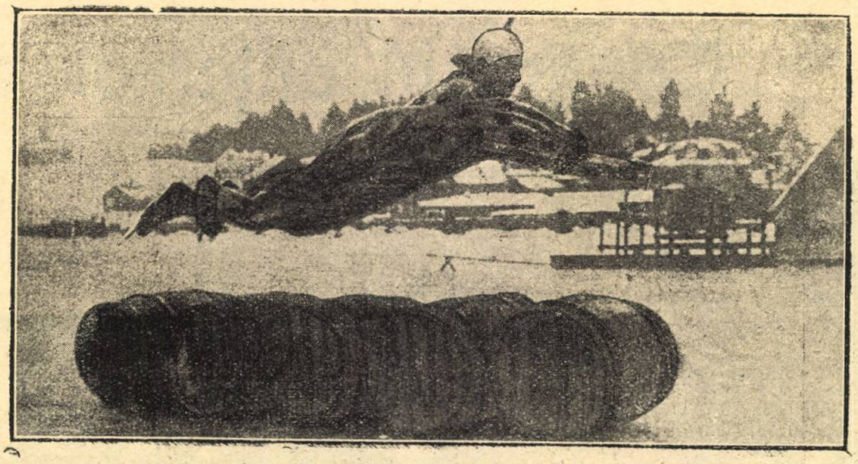

Intr'o cursă de obstacole pe ghiață organizată în orășelul Pontiac-Rink (Statele-Unite) și la care au participat cei mai calificați virtuoși ai patinei, premiul I a fost câștigat de sportivul Ernest Lamy. Acesta a executat un salt, mai bine zis un zbor, peste cinci butoaie așezate unul lângă altul.

Le patineur Ernest Lamy qui, à Pontiac-Rinc (Etats-Unis) a exécuté un saut par dessus une rangée de cinq tonneaux.

Der Schlittschuhläufer Ernest Lamy beim Sprung über fünf nebeneinanderliegende grosse Fässer, beim amerikanischen Hindernislaufen auf dem Eise in Pontiac-Rink.

„Regele Piticilor"

Titlu pe deaîntregul meritat de cel mai mic dintre toți piticii din lume. American de origine (născut în apropiere de Washington), Maggiore Mite e înalt numai de 50 centimetri.

Maggiore Mite, «König der Zwerge» genannt: 50 cm. hoch.

O captură extraordinară

Prinderea unui boa constrictor în Carintia

O captură cu adevărat extraordinară a făcut deunăzi unul din profesorii ceului din Villach (Carintia): ac a unui șarpe din specia boa constrictor, lung de 2 metri și jumătate, gros cât brațul și greu de 10 kilograme. Captura aceasta a fost realizată în următoarele împrejurări:

La doi kilometri în jos dela confluența râului Gail în Drava, în apropiere de satul St. Ulrich, lângă Villach, a observat profesorul Pflegerl un șarpe uriaș plutind pe apă.

La o mică depărtare de locul unde se afla profesorul, șarpele a fost târât de curent până la mal, unde a rămas amorțit la picioarele unui arin. Profesorul profitând de starea în care se afla reptila, a încolăcit-o pe o prăjină și așa a dus-o la școală, în laboratorul căreia a omorât-o.

Cercetările făcute n'au putut încă explica prezența acestui pui de boa constrictor în apele Dravei. In orice caz, judecând după starea de epuizare în care se afla, trebuie să fi venit de departe. După toate probabilitățile va fi evadat din colivia unei menagerii și incidental a ajuns în apă.

Profesorul Pflegerl cu șarpele încolăcit pe o prăjină.

Un jeune boa constricter capturé en Carinthie.

Ein junges Exemplar der Koenigschlange (Boa constrictor) das in Kärnten gefangen wurde.

Congresul ofiţerilor de rezervă

Foto «Oglinda Lumii»

Instantanee luate cu prilejul Congresului Ofiţerilor de rezervă, care s'a ţinut în Capitală.— Sus, în stânga şi în dreapta, delegaţiunile ofiţerilor de rezervă la Mormântul Eroului Necunoscut. In stânga, d. general Anestasiu, preşedintele Uniunii Ofiţerilor de Rezervă, citindu-şi discursul.

Jos în stânga, un grup de ofiţeri de rezervă, cari au luat parte la Congres. — **Jos în dreapta:** Invalizii de războiu îndreptându-se spre Mormântul Eroului Necunoscut.

Les officiers de réserve à la tombe du Soldat Inconnu.

Die rumänischen Reserve-Offiziere am Grabe des Unbekannten Kriegers.

Numărul 13

A. — Eşti superstiţios?

B. — De loc.

A. — Împrumută-mă atunci cu treisprezece poli!

Spiritul lui Ionel

— Te-am văzut adineauri urcat în cais şi scuturându-l. A căzut ceva din pom?

— Da, eu.

Bucureştii văzuţi din zbor

Dealul Mitropoliei cu Bulevardul Maria

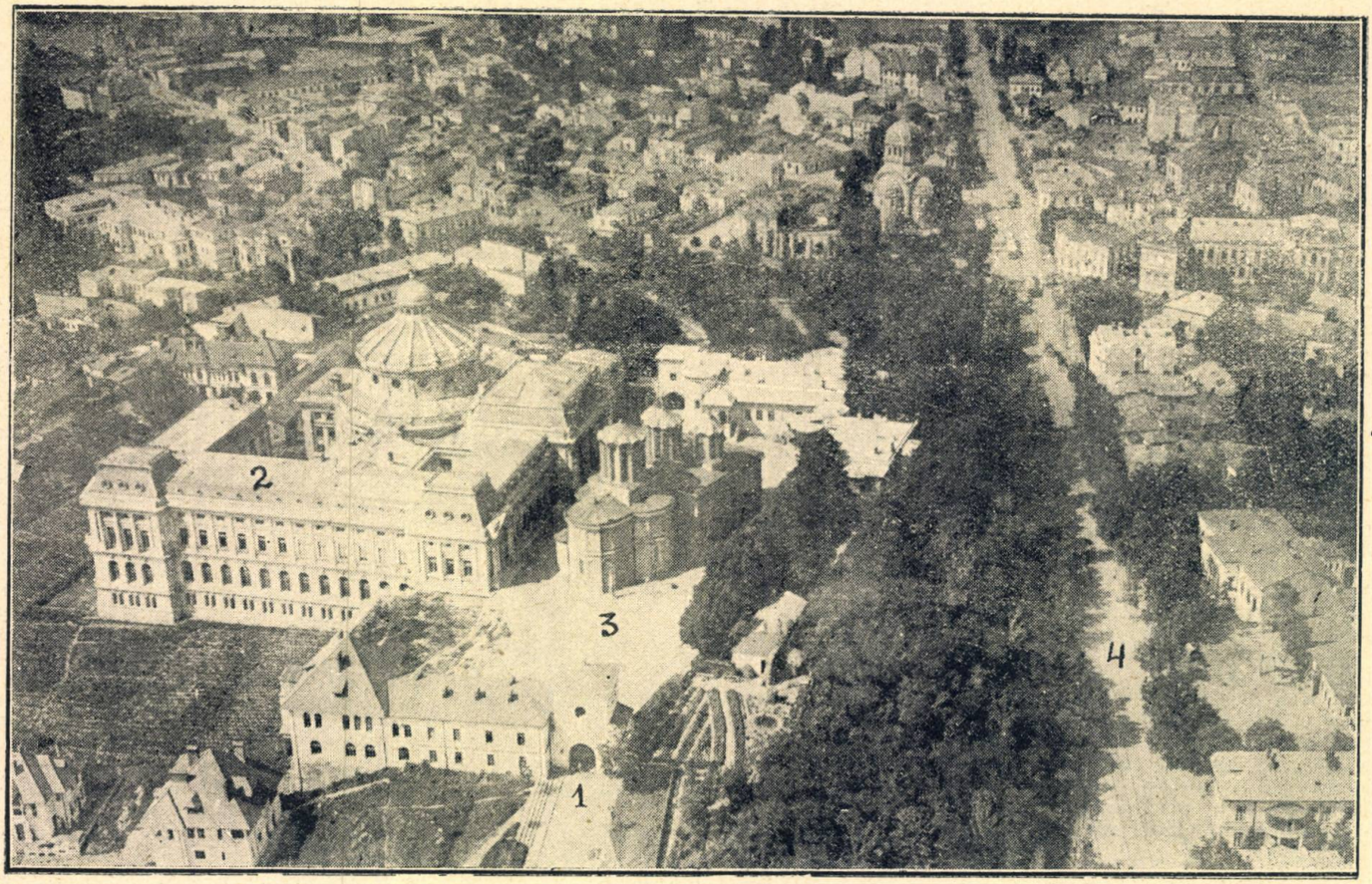

Foto «Oglinda Lumii»

I. Aleea Dealului Mitropoliei cu poarta dela capătul ei. — 2. Palatul Adunării Deputaţilor. — 3. Mitropolia. — 4. Bulevardul Maria.

Vue aérienne de Bucarest: 1. L'allée en pente conduisant au Dealul Mitropoliei (Colline sur laquelle s'élèvent l'église Métropolitaine et le Palais de la Chambre). — 2. Le Palais de la Chambre. — 3. L'église Métropolitaine. — 4. Boulevard Marie.

Eine Bukarester Vogelflugaufnahme: 1. Der Abhang des Metropolitan-Hügels. — 2. Das Abgeordnetenhaus. — 3. Die Metropolitankirche. — 4. Bulevard Marie.

Podoabele trecutului

Templele dela Luxor şi Carnac

Ruinele templului dela Luxor sunt, ţaşi Piramidele şi ca Sfinxul de la Giseh, o mărturie impresionantă a arhictecturii egiptene, cu vre-o mie şi cincisute de ani înainte de naşterea lui Christos.

In locul acela, străbătut de Nil, exista atunci un oraş gigantic, Teba, cetatea cu o sută de porţi, pe ruinele căreia se găsesc azi patru sate sărace, Luxor şi Karnak pe ţărmul drept al fluviului, Gurnah şi Medinet-Abu pe ţărmul stâng.

Teba avea o sumedenie de monumente, dintre cari templul dela Luxor şi acela dela Karnak erau cele mai măreţe. Un şir de faraoni au contribuit la construirea oraşului, fiecare urmărind încă planurile înaintaşului său.

Cei doi faraoni ale căror concepţiuni s'au arătat ca cele mai gigantice au fost Seti I şi Ramses II. Ei au izbutit să înalţe un templu care avea o lungime de două-sute şi cincizeci şi şease de metri.

Seti a realizat o cale de coloane u-

riase, la capătul căreia Ramses a ridicat o curte colosală înconjurată cu un şir dublu de şeaptezecişipatru de coloane, fiecare cu mai multe trunchiuri şi susţinând nişte arhitrave ciclopice. In faţa acestui vestibul s'a înălţat o poartă colosală, în zidurile căreia sunt săpate în piatră povestirile victoriilor faraonului.

Dincolo de poartă se ridică şease statui ale lui Ramses, înalte de patruzecişicinci picioare şi înaintea lor se aflau două obeliscuri din cari unul a fost transportat pe vremea lui Ludovic Filip la Paris şi azi împodobeşte Piaţa Concordiei.

Templul dela Luxor era legat de acel dela Karnac, mai măreţ încă de cât primul, printr'o alee triumfală, dealungul căreia stăteau de strajă pe vine nişte sfincşi mari. Luxor caşi Karnak serveau totodată de templu şi de palat.

JOCURI

PROBLEMA DE ARITMETICA

Apa din două robinete se scurge în acelaş basin.

Se întreabă:

In cât timp vor umplea basinul dacă se ştie, că primul robinet l'ar umplea singur în 7 (şapte) ore, iar al doilea, tot singur, ar umplea acelaş basin în 5 (cinci) ore?

COMBINAŢIE DE SILABE

I Se dau următoarele 23 silabe: **an — ar — bo — cal — dân — dar — e — ga — ghi — ha — hon — is — ni — pă — pu — ra — ră —ro — şa — şoa — taş —un — zan.**

II Cu ele să se alcătuiască 7 (şapte) cuvinte cari să arate:

1. Termenul vechiu (de origine turcească) cu care se desemna eunucul;
2. O umflătură sub limbă;
3. Falsificator de bani;
4. Dare în bani ori în natură peste cele legiuite;
5. Un alt termen pentru desemnarea unui clăcaş;
6. Termenul pentru preţuirea pagubei făcute de vite în ţarină străină;
7. Călugărul a cărui sarcină e de a primi pe oaspeţii mânăstirii.

III. Iniţialele cuvintelor aşezate în ordinea crescătoare a numărului de litere ce le compun (cuvintele cu acelaş număr de litere se aşează în ordinea alfabetică) dau numele (de origine turcească) al tributului pe care, până la Războiul Neatârnării din 1877, ţările române l-au plătit Turciei.

SUCCESIUNE DE CUVINTE

I. Cuvântul de 5 (cinci) litere e un adverb, care exprimă o restricţiune, o ipoteză.

II. Tăindu-se litera din cap, rămâne numele unui slujbaş dela căile ferate, însărcinat cu regularea trecerii trenurilor pe diversele linii;

III. Suprimânduse prima literă dela acest al doilea cuvânt, rămâne numele unui vierme care roade lemnul, stofa, pielea, etc.

IV. Inlăturând litera întâia a acestui nou cuvânt, rămâne prezentul unui verb.

Prin tragere la sorţi au câştigat:

Premiul problemei de aritmetică: Ciupagea I. D.

Premiul combinaţiei de silabe: G. Mărcuşan-Braşov.

Premiul succesiunii de cuvinte: Gr. G. Ilie-Constanţa.

Premiul suplimentar pentru dezlegătorii jocurilor din No. 14: Balter I.-Câmpina.

Persoanele câştigătoare sunt rugate ca, odată cu dezlegările jocurilor din numărul de faţă, să ne indice şi adresa exactă, spre a li se putea expedia premiile.

Soluţiile şi numele deslegătorilor jocurilor din numărul de faţă se vor publica în «Oglinda Lumii» No. 19 (Anul IV).

Răspunsurile, pe o carte poştală ori în plic închis, se vor trimite pe adresa: Redacţia revistei «Oglinda Lumii», Bucureşti Str. Parlamentului 2.

Soluţiile jocurilor din „Oglinda Lumii" No. 15

Problema de aritmetică: 12 ore 50 m.

Combinaţia de silabe: Cana — Arian — Neculce — Androcle — Antoneştii — Nazarinean — Canaan.

Succesiunea de cuvinte: golan.

Au deslegat tus-trele jocurile:

Bucureşti: E. I. Caizerliu.

Bacău: D. L. Baldovin.

Brăila: E. Acighezian, N. P. Măniţă, Dima G. Gh., Agapie G. B., Beciu I., Al. Moroianu.

Celaru-Romanaţi: V. I. Celaru. — **Cezieni-Frăsinet (Romanaţi):** O. P. Stancu. — **Craova:** Triculescu R. I., A. Mihăescu.

Galaţi: Cristovici I., Cl. Chehaia, E. I. Marinescu, Cantemir G., C. şi Gr. Lazarovici.

Iaşi: I. Mitru.

Obârşia (Romanaţi): I. Belu.

Paşcani: Yv. Balanţoff. — **Piteşti:** G. D. Pasculi. — **Ploeşti:** S. Friedsam, S. C. Libi.

Zvosca-Romanaţi: P. D. Marinescu.

Au deslegat combinaţii de silabe şi succesiunea de cuvinte:

Bucureşti: Spirianu I. N., Wechsler N.

Bacău: M. Rosenberg. — **Braşov:** G. Mărcuşan.

Caracal: G. şi I. Oprescu, E. Ionescu, I. Trandafirescu, I. Andreescu, C. Simionescu, A. Cănuţă, I. Ionescu, A. Achom, T. Brastaviceanu, I. şi V. Voiculescu, — **Chişinău:** Fraţii Vasenberg.

Dumitreşti (R.-Sărat): I. şi A. Georgescu.

Fălticeni: B. Catz. — **Focşani:** N. T. Nicolae, Dumitriu V. N.

Galaţi: Paşlişnic V., Ionescu M. P.

R.-Sărat: St. M. Iliescu.

Tg.-Jiu: A. Matici. — **Titu:** G. Georgescu.

Au deslegat numai combinaţia de silabe:

Craiova: W. Eschenasy.

Au deslegat numai problema de aritmetică:

Huşi: E. I. Atanasiu.

Au deslegat problema de aritmetică şi succesiunea de cuvinte:

Craiova: O Tauber.

T.-Severin: Cinpagen I. D.

Au deslegat numai succesiunea de cuvinte:

Bucureşti: Ec. R. Florescu, M. Nicolau, C. Herşcovici, P. Neropol.

Bacău: Aizic F.

Căiuţi-Bacău: M. Weisbuch. — **Caracal:** Dumitrescu G. T. — **Constanţa:** Gr. G. Ilie.

Focşani: I. I. Strună.

Galaţi: Al. R. Burbea.

Iaşi: S. Lobel.

Tg.-Ocna: I. Herşcovici. — **T.-Severin:** Mateescu D. T.

Vlăduleni-Romanaţi: T. şi V. Cizanovski.

Au mai deslegat jocurile din No. 14.

Bucureşti: E. Pappar, Edu S. D., L. Sadeur, S. şi C. Tonciulescu, Georgescu A., A. M. Timuş, A. Papachristidis, St. Pandelescu, Fl. Rădulescu, G. Vlad, V. Cristea, Cătuşanu Gr. C., M. Mareş.

Alfatar (Durostor): P. Nicolescu. — **Arbănaş-Buzău:** N. Diaconescu. — **Asău-Bacău:** C. Popovici. — **Arad:** I. Constant.

Bacău: I. Filderman, A. Perlmutter. — **Băicoi (Prahova):** P. Popescu. — **Bălţi:** S. Breiman. — **Bechet-Dolj:** Popescu I. M. — **Bolintinul-din-Deal (Ilfov:** C. Stănculescu. — **Botoşani:** C. Birnbaum. — **Brăila:** M. Bainglas. — **Braşov:** Al. Popescu-Dorna. — **Breaza-Prahova:** Fl. Georgescu. — **Buşteni:** St. Slatanovici. — **Buzău:** Aliman G. R., Rădulescu I. C., Teodorescu C. N.

Câmpina: N. N. Anghelescu, Balter I., A. H. Bernhardt, P. Ionescu. — **Călăraşi:** Sc. N. Stănescu. — **Caracal:** Rădulescu Gr. C., M. Stănulescu, M. şi O. Stancu, Drăniceanu G. I., L. N. Ionescu, S. şi O. Mihalescu, Al. Eftimescu, J. şi C. Negoescu, E. şi M. Adam, F. şi T. Predeţeanu. — **Cepari-Romanaţi:** I. Iordache. — **Chişinău:** Fraţii Vasenberg, St. Cristodulo. — **Cluj:** V. Magda, P. Botez. — **Constanţa:** N. I. Nicolaescu, F. Hallaş. — **Corabia:** M. Ivănuş. — **Costeşti-Argeş:** Petrescu Z. V. — **Craiova:** V. Traianov, O. Tauber, E. Manarovici, Sp. Marinescu, Ar. Radoslav, E. şi N. Gheorghiu, F. Ceauşearu, Boboc I. C., G. Diaconescu, V. G. Buescu, Teodorescu D., Panea S., P. A. Georgescu, M. Iliescu. — **Coţofenii-din-Faţă (Dolj):** L. Buescu.

Dorohoi: M. Segall. — **Dobriţa-Gorj:** V. Săvulescu. — **Drăgăşani:** V. Mihuţescu. — **Drăguşeni-Fălticeni:** C. Trofin.

Fălticeni: A. Grunberg, Held B. A. — **Faraoanele (R.-Sărat):** J. Jaravete. — **Focşani:** L. şi P. Bauman, V. A. Gheorghiu, Sub-Lt. Taragan C., D. Cristodor, G. Bădărău.

Galaţi: V. Măcrineanu, G. Dobrescu, Alexe G. A., Krauner J., D. Gheorghiu, Goldstein D., Munteanu V. I., Landau T., Răzăşanu Gr., J. Făinaru, Plut.-Maj. N. Prundiş, C. Teich, T. E. Găitan, M. Dorneanu. — **Ghimpaţi-Vlaşca:** C. D. Popecu. — **Gornetul-Cricov:** N. Ionescu.

Huşi: E. I. Atanasiu.

Iaşi: S. Şechner.

Lugoj: Cipu I.

Mărăşeşti: A. şi L. Filimon. — **Moldoveni-Romanaţi:** St. M. Voinea. — **Murgăşeni-Dolj:** E. Cojocaru.

Oraviţa (Caraş-Severin): V. Sulea. — **Osica-de-Jos (Romanaţi):** I. şi C. Zătreanu. — **Osica-de-Sus (Romanaţi)** G. Pelcea.

Piteşti: T. I. Alboteanu, N. M. Andrei. — **Ploeşti:** Al. D. Nicolaescu, St. Ionescu, El. Livezeanu, M. Popescu, Fl. Peiulescu, St. Verulescu, Iordache T. G., El. Niţescu. —**Potcoava-Olt:** C. T. Florescu. — **Predeal:** I. Chiţiu.

Vezi urmarea tabloului cu numele deslegătorilor în pagina 258.

Moda costumului bărbătesc. — După capul tuns băeţeşte, excentricele Americane au adoptat şi îmbrăcămintea bărbătească. Un extraordinar succes de curiozitate a obţinut apariţia pe străzile New-Yorkului a unei tinere agitatoare feministe, într'un costum saco, croit după ultimul jurnal.

Se poate ca femeea să găsească mai comode vestmintele masculine, dar e de netăgăduit că travestiul acesta distruge cea mai mare parte din graţiile inerente unei frumoase fiice a Evei.

Une jeune agitatrice du féminisme américain en costume masculin.

Eine Führerin der amerikanischen Frauenbewegung in Männertracht.

18.980 oameni căzuţi pradă şerpilor şi fiarelor

După ultimile statistice întocmite în Indii, numai în cursul anului 1925 au murit 18.980 persoane de pe urma muşcăturilor de şerpi sau sfâşiate de fiare sălbatece. Aşa dar, preumblarea prin bălării nu e o plăcere aşa de inofensivă.

Muşcăturile şerpilor au făcut mult mai multe victime decât colţii fiarelor; într'adevăr, 17.120 persoane au fost înveninate de aceste muşcături, în vreme ce numai 1.860 persoane au căzut pradă fiarelor. Numai tigrii singuri au sfâşiat mai bine de jumătate din acest număr.

Aceştia, cu toate că au dispărut din multe regiuni ale Indiei, fac, pare-se, tot atât de multe victime ca în trecut. Cauza e, că sunt tot mai mult vânaţi. Or, vânătoarea de tigri, e o întreprindere foarte primejdioasă, mai ales pentru hăitaşi, auxiliari indispensabili în goanele mari, dar cari cad de obiceiu pradă fiarei încolţite.

Intâmplări curioase cu prilejul cataclismului din Statele-Unite

Telegramele au vorbit despre un groaznic uragan care a bântuit pe o mare întindere a Statelor-Unite. Intr' un ziar din New-York găsim relatate şi următoarele întâmplări curioase:

Intr'o localitate, o femee a fost luată de vârtej şi depusă în vârful unui copac, de care se ţine agăţată până i se vine în ajutor. Un om pentru a-şi adăposti automobilul în care se aflau soţia şi copii săi, îl duce într'un garaj. Tocmai în momentul în care se dă jos dela volan, acoperişul garajului porneşte în zbor, automobilistul e ridicat şi el spre a cădea la pământ la o distanţă de 400 metri, fără să-şi fi făcut vreo rană. Automobilul e luat şi el de vânt; familia e depusă teafără pe un câmp arat, maşina însă îşi continuă zborul şi nu se ştie, ce s'a făcut.

Un fapt ciudat s'a petrecut la Murphysboro, oraş foarte rău încercat. Vântul a luat de acolo toate foile de contribuţii şi ele au fost regăsite împrăştiate prin stăzile din Fairfield, cale de 50 kilometri.

Principesa Maria-José a Belgiei, despre a cărei logodnă cu Prinţul Moştenitor Umberto al Italiei s'a vorbit la timp, a stârnit la Bruxelles o vie senzaţie, prin apariţia ei în public cu părul tuns băeţeşte.

La princesse Marie-José de Belgique qui s'est fait couper les cheveux à la Ninon.

Prinzessin Marie-José von Belgien trägt den modernen Bubikopf.

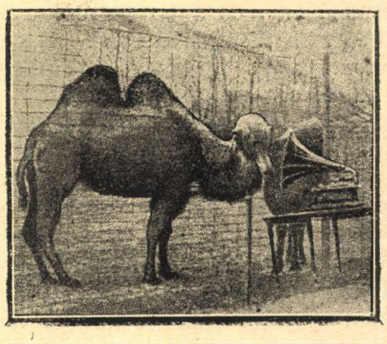

Cămila melomană. — Instantaneu înfăţişând o «corabie a deşertului» ascultând cu o încordată atenţie un concert transmis prin telefonia fără fir.

O observaţie curioasă ce s'a făcut cu prilejul acestei experienţe: pe când alte animale arată la început o vădită repulsiune şi teamă chiar în faţa aparatului, cămila, dimpotrivă, s'a arătat de îndată «încântată» de senzaţiile ce i le procura torentul de sunete armonioase. Să credem în metempsichosă: să admitem ipoteza că în trupul disgraţios al acestui mamifer rumegător — a cărui patrie e Asia Centrală şi Turkestanul — s'a rătăcit sufletul vreunui meloman de acum câteva secole?...

Le chameau mélomane écoutant un concert radiophonique.

Das musikalische Kameel.

Viaţa aştrilor

Cunoaşterea temperaturii stelelor a îngăduit să se studieze destul de aproape viaţa aştrilor. Aşa că azi se poate conchide: stelele se nasc, trăiesc şi mor. La originea lor stelele sunt imense şi de densitate slabă şi cu o temperatură de vreo 3000 grade. Din pricina atracţiei reciproce a elementelor cari le constituie, stelele se contractă mai târziu. Densitatea lor creşte, deasemenea şi temperatura, căci contracţia e un fenomen fizic care, întocmai ca frecarea, dă naştere la căldură.

Temperatura aceasta atinge un maximum de 15.000 până la 20.000 grade. In clipa aceasta cantitatea de căldură născută din contracţiune şi cantitatea de căldură iradiată de stea se compensează. In urmă contracţiunea continuă, dar mai slab, şi căldura iraditată întrece căldura de contracţiune: steaua se răceşte cu încetul. Aşa de pildă Soarele, care la unele momente ne pare tare fierbinte, e pe cale de a descreşte. Temperatura lui nu e decât de vreo 6.000 grade.

Răcirea Soarelui trebue să ne facă să proorocim moartea Pământului peste un timp care s'a evaluat la trei sute de milioane de ani.

O greşală din tinereţe

de François Coppée

VI *)

Aşa înţelegea d-de Vindeuil să petreacă în oraş. Altădată, la sosirea lui, Henri Luc fu cum nu se poate mai surprins văzând că biroul contelui nu mai era plin de fum şi fu şi mai surprins încă văzând pe d-l de Vindeuil, dându-i o cutie plină cu ţigări.

— Ia-le chiar acum, te rog! striga bunul bătrân cu o furie tragi-comică. Ia-le să nu le mai văd nici odată. *Vade Retro!* Aşi fi în stare să cedez ispitei. Şi mi-am dat cuvântul de onoare să nu mai fumez.

— D-v. domnule făcu Luc mirat.

— Da,da, ia-le. Nu eşti fumător, ştiu, Dar ce-are de-a face; dă-le camarazilor dumitale... Cât în ceeace mă priveşte pe mine n'am să mai fumez nici odată. Mi-am făgăduit aceasta, pe tot ce am mai scump la căpătâiul unei ne fericite. Inchipuieşte-ţi o văduvă cu doi copii, şi care nu are alt mijloc de trai decât ceeace câştigă de pe urma cârpirei unor saci... şaptezeci şi cinci de centime pe zi. E tocmai preţul unei ţigări de foi. Şi când mă gândesc că fumez cinci şi şase pe zi şi mai mult nici una de azi înainte pe masa mea, ţi-o jur.

Şi totuşi după cincisprezece zile de adevarată suferinţă, în timpul cărora d-l de Vindenil se chinuise mult, reuşi să-şi înfrâneze vechea lui patimă jertfindu-şi pentru totdeauna ultima plăcere săracilor.

Deci Henri Luc simţea zilnic scăzându-i preventiunile răutăcioase împotriva «patronului», cum îl numea el, şi se lăsa câştigat de-o simpatie cordială şi filiască pentru el, când, deodată se produse o criză în viaţa tânărului.

El avea pe-atunci datorită lefei lui de secretar şi lecţiilor destul de bine retribuite, cu ce trăi în mod suficient. Mai puţin săibatec ca în trecut acum când stetea bine nu mai evita, ca altă dată pe foştii lui colegi de liceu, cari erau şi ei studenţi; reînoi iarăşi cunoştinţă întâlnindu-se cu ei în cafenelele şi în localurile de petrecere unde dânşii obişnuiau să se ducă.

Majoritatea lor aparţineau unor familii avute şi aveau întotdeauna în buzunar câţiva napoleoni, aşa că se îndatorau fără nici un scrupul. Prea mândru pentru a primi în societatea lor un rol de mâna a doua, o atitudine de parazit, Henri Luc cheltuia adesea într'o seară tot ceia ce câştiga într'o săptămână.

Lucrul acesta nu-i pricinuia prea mari neajunsuri la început, întrucât se mărginea a doua zi să nu facă alte cheltueli de cât acelea care priveau strictul necesar. Pe urmă însă lucrurile se stricară.

Orgoliul şi vanitatea nu prea duc casă bună la olaltă. Orgoliul poate fi uneori legitim, chiar nobil; vanitatea este întotdeauna mediocră şi josnică. Dar într'o personalitate ca aceia a lui Henri Luc, lipsită de busolă morală, orgoliul şi vanitatea se confundă.

Pedantul de Henri îşi închipuia că este centrul lumei şi că cele mai mici acţiuni ale lui aveau o importanţă capitală.

Din pricina amorului propriu, Henri Luc nu voia să fie mai prejos decât camarazii lui, aşa că începu să cheltuiască mai mult de cât trebuia şi contractă câteva datorii.

In curând începu s'o ducă foarte greu. Şi apoi tinereţea îşi reclama drepturile, revoltându-se împotriva perioadei de mizerie şi de abstinenţă pe care o dusese până atunci.

El trăia acum într un grup de tineri pătimaşi cari dacă îşi petreceau timpul într'un mod vulgar şi-l petreceau cu toate astea într'un chip efectiv. Viaţa aceasta a prietenilor lui era pentru Henri Luc un exemplu vecinic şi o ispită iritantă tot de-odată.

In cafeneaua unde îşi petrecea aproape toate serile, în tovărăşia tinerilor lui prieteni, putea străluci desigur, fiind că era cel mai cult şi cel mai inteligent.

Pentru a reforma Societatea de la temelie sau pentru a da o nouă directivă artei şi literaturei, — aşa cum se întâmplă vecinic în jurul meselor de marmoră, — superioritatea lui Henri Luc era cunoscută de toţi şi, mulţumită unui credit deschis la patronul restaurantului său, studentul avea aproape în totdeauna în portofel piesa de cinci franci necesară pentru a plăti ca ceilalţi, rândul paharelor de bere, care udă din sfert în sfert gâtlejurile celor care discută chestiunile astea înalte.

Dar când era vorba să se ducă la Bullier, pentru a lua vre-o femeie cu care să-şi petreacă seara într'un varieteu cum făceau toţi ceil'alţi, Henri Luc era nevoit să se abţină printr'un pretext aorecare. Şi întristat, umilit, chinuit de dorinţe, tânărul se ducea în mansarda lui, unde dădea liber curs învidiei înjurând pe îndrăgostiţi şi pe bogaţi.

A doua zi când clasa hârtiile în cabinetul domnului de Vindeuil şi văzându-l pe acesta din urmă scoţând din sertar atâţia bani, Henri Luc se simţea cuprins de un fel de mânie.

— Şi eu care îl admiram se gândea el. Pentru ce? Pentrucă are mijloacele să trăiască după gustul lui.... Virtutea nu e decât un cuvânt fără nici o semnificare. Adevărul e că omul îşi caută fericirea cum poate, o ia unde o găseşte şi că acela care reuşeşte să găsească puţină fericire, ori unde şi prin orice mijloc, este, în definitiv, un privilegiat....

Din punctul de vedere al plăcerei, Neron care a dat foc Romei şi Vincent de Paul care aduna copii de pe drumuri sunt absolut la fel. Patronul este un egoist, da un egoist.... Niciodată n'o să vrea să înţeleagă că mă plictisesc şi c'o duc atât de greu. Poate că l'aşi admira atunci când mi-ar da vreo câţiva napoleoni, spunându-mi: Du-te de te distrează.

Nefericitul tânăr ajunse în starea asta de spirit când de-odată întâlnirea lui cu o femeie îi schimbă cu totul viaţa şi ideile.

Frumoasa Clo, — prescurtare galantă dela Clotilda, — era vestită în cartierul Latin şi pe drept; căci deşi se născuse la Yory la Gare şi debutase în viaţă ca o modestă ucenică a unei corsetiere, avea tipul unei adevărate Romane. Acea frumuseţea greoaie a unei Transteverine, nişte ochi mari de o voluptate bestială, un păr negru şi fruntea «stupidă şi mândră» pe care Musset o dă Belcororei.

Dacă ar fi fost mai norocoasă şi mai inteligentă, femeia aceasta înzestrată cu temperamentul marelor curtezane, ar fi ruinat pe nişte milionari. In lipsa lor se mulţumea însă să «jupoaie» pe nişte simplii studenţi.

(Urmarea în numărul viitor)

*) Vezi capitolele I, II, III, IV, şi V în „Oglinda Lumii" No. 12, 13, 14, 15 şi 16.

SPORTURILE

Anecdote

Pumnul boxerului şi picioarele hoţului

Intr'o cafenea se furase odată pardesiul unui boxer vestit. El se înfurie, dar, după câteva zile veni iar în acel local cu un pardesiu nou-nouţ.

Il atârnă de cuier şi prinde de el una din cărţile sale de vizită după ce scrise pe ea :

«Pardesiul aparţine unui domn al cărui pumn cântăreşte cât 80 kgr.».

Boxerul se aşează la o masă şi jucă liniştit obicinuita-i partidă de şah.

La plecare, când să-şi ia pardesiul, acesta dispăruse din cuier şi în locul lui atârna o cartă de vizită pe care erau scrise cuvintele:

«Pardesiul a fost luat de un domn care face 80 kilometri pe oră».

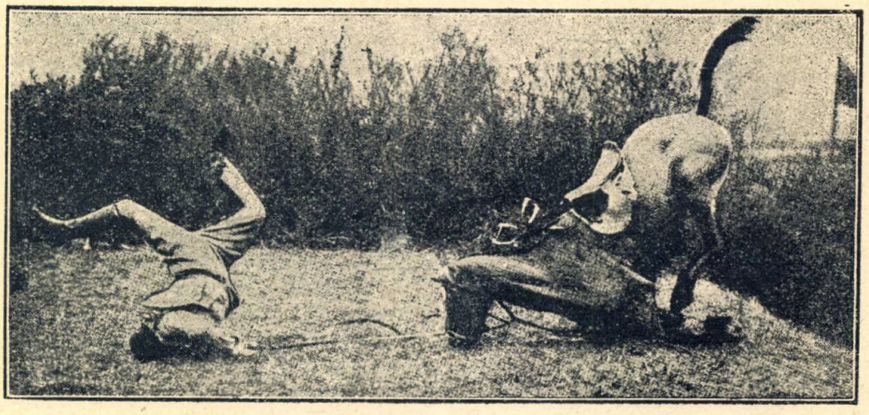

Căderea groaznică a unui jockey englez. Căzut în cap, a rămas mort pe loc. Accidentul a fost prins pe placa fotografică, în chiar momentul în care s'a produs.

Chute mortel d'un jockey anglais.

Tödlicher Sturz eines englischen Jockeis.

Siluete sportive

Săritura simultanee peste un şanţ

Miss Evelyn Laye, una din marile artiste dramatice din Londra, care, la un recent match de foot-ball organizat de clubul artiştilor, a asigurat victoria echipei a cărei conducătoare efectivă a fost.

Miss Evelyn Laye, la comédienne anglaise bien connue, pendant un match de foot-ball organisé par le Club des artistes à Londres.

Miss Evelyn Laye, eine bekannte englische Schauspielerin, während eines Schauspieler-Fussball-Matches.

Ce sunt fiinţele acestea înaripate, liberate de servitutea greutăţii ; cine sunt aceste fantastice personagii aeriene, ale căror picioare, de o fină şi solidă musculatură, pun pe *I* al obstacolului aceste trei uluitoare accente circonflexe ? Ce avânt splendid, câtă siguranţă şi ce viteză de proectil în acest măreţ zbor omenesc! Destinderea vibrantă a picioarelor a avântat spre cer busturile astea viguroase, iar braţele par a le deschide calea, spintecând valurile văzduhului.

Săritura aceasta formidabilă e aceea pe care imaginaţiunea noastră de copii o atribuia voinicilor şi uriaşilor din basme. Spre ce ţintă misterioasă, pe care o arată ei cu degetul, se avântă aceşti trei tineri sportivi ?

Paradox al educaţiei fizice. Duhurile acestea săltăreţe sunt trei studenţi ai Universităţii din Oxford, adică trei dintre tinerii cari se prepară pentru carierele cele mai formaliste în cea mai formalistă ţară din lume. Unul din aceşti superbi sportsmani va fi poate mâine un magistrat grav, cu perucă şi ciocan. Ce contrast între beţia emoţiei sportive, care dă acestor trupuri de adolescenţi o plăcere aproape animalică, şi gravitatea funcţiei pe care o vor îmbrăca mâine aceşti atleţi entuziaşti!

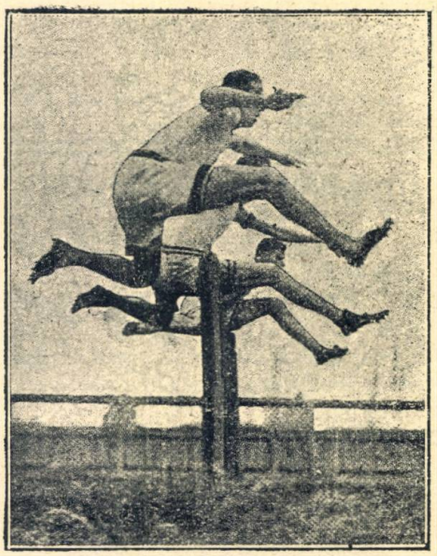

Trei concurenţi sărind în acelaş timp obstacolul, într'o cursă de 120 metri, pe terenul jocurilor Universităţii din Oxford.

Le passage d'une haie par trois concurrents, dans une course de 120 m., sur le terrain de jeux de l'Université d'Oxford.

Hindernislaufen in Oxford.

PURGO BAYER

MODA

Rochiță albă cu garnitură de mătase verde și guler de crêpe de mătase plisat.

Robe de fillette.

Weisses Kleidchen mit Koller aus plissiertem Seidencrepe.

Drăgălășenie conjugală

El. — Și de ce nu vrea s'o ia Nițescu pe sora ta?

Ea. — Zice — auzi măgarul! — că-i slută.

El. — De, nu e frumos din partea lui, dar asta dovedește că nu e prost cum am fost eu...

Model de pălărie cloș de paie.

Modèle de chapeau.

Strohhut in Glockenform.

Regina Belgiei și moda părului scurt

S'a anunțat deunăzi că regina Elisabeta a Belgiei, a adus și ea ofrandă pe altarul modei, tăindu-și părul.

Oameni bine informați adăogau chiar și unele comentarii: evenimentul acesta ar fi tulburat într'atâta pe damele de onoare ale reginei, că aceasta, amintindu-și de Schopenhauer, le-a spus:

— Văd, doamnele mele, că ideile dv. sunt mai puțin lungi ca părul dv.

Se poate ca aceste cuvinte istorice să nu fie foarte exacte, căci s'ar putea să aflăm în curând că grațioasa suverană n'a renunțat la cocul tradițional.

Vestea acestui gust regesc avut-a pare o influență? Nu există femee care să nu fi gândit o clipă, să-și taie părul. Acele cari șovăiau încă, s'au hotărît oare în urma acestei pilde ilustre?

Cei mai vestiți artiști capilari spun că exemplul regesc le aduce zilnic cliente noui, cari își retează părul. Și tocmai acele cari au părul mare îl sacrifică mai lesne, căci ele au avut de suferit din cauza greutății lui și a anevoinței de a-l pieptăna și coafa.

Nu există femee care să regrete părul sacrificat.

Căci teama tuturor e de a părea demodate. Și cocul datează din epoca bir jei, a jupei, a pălăriei cu pene și a taliei subțiri. Așa dar!..

E o psihologie nouă, o evoluție în mentalitatea femeei. Aspectul, silueta femeei rezultă din practica sporturilor, dintr'un gen de viață diferită și mai ales din gustul simplificării.

După afirmația specialiștilor coafori, nu există femei chele, așa că pe ele nu le amenință neplăcerile calviției. Și oricât ar fi de ponegrită moda părului scurt, ea continuă și va continua să aibă tot mai multe adepte.

Gențile la modă

Gențile se poartă mai mult turtite, dreptunghiulare și de dimensiuni foarte mari. Ele se fac din piele roșcată ori colorată, din piele de căprioară, din moar, din lamé sau chiar din stofă brodată. Dar gențile perlate mai luxoase, tot mai au căutare. Ele sunt împodobite cu fermoare și cu inițiale mari, frumos lucrate, mai totdeauna de metal, de argint, sau de marcasită.

O rochie de mătase pictată cu mâna de unul din cei mai reputați artiști, care a stârnit o vie sensație atât la Târgul anual din Leipzig cât și la Paris, unde a fost în urmă expusă într'unul din cele mai mari ateliere de mode.

Robe en soie peinte à la main qui constitue une vraie sensation des dernières créations de la mode.

Eine Abendtoilette aus handgemalter Seide, die auf der Leipziger Messe und in einer Pariser Mode-Ausstellung Sensation erregte.

Moda sandalelor. — La Paris, cu ocazia unei mari recepții, a fost lansată moda sandalei, așa cum se purta în Roma și Grecia antică. Sandalele sunt purtate fără ciorapi.

La mode des sandales.

Die Sandale als Fussbekleidung zu grosser Toilette ohne Strumpf.

ACTUALITATEA IN CARICATURA

Higiena antropofagului

Albul. — Vasăzică scap cu viaţă, nu mă mai mâncaţi ?

Antropofagul. — Până mâine, de oarece azi şeful tribului nostru suferă de o deranjare de stomac.

— Alors, on ne va pas me manger ?

— Pas avant demain matin. Le chef de la tribu souffre d'une indigestion.

Problema circulaţiei pietonilor

Un proect care ar rezolva problema circulaţiei în centrele mari în cari numărul accidentelor de automobil creşte în proporţie geometrică : spre a se evita călcarea şi strivirea pietonilor, să se acopere stradele cu un acoperiş ondulat din beton armat, pe care să circule automobilele atât în sens longitudinal cât şi în sens vertical ; pietonii să circule prin galeriile dedesubt, aşa cum se arată în desen.

Un projet de solution du problème de la circulation des automobiles, dans les grandes villes.

Ein Projekt zur Lösung der Autoverkehrsfrage in den grossen Städten.

Disproporţie

Ea. — Hotărât, nu eşti de mine !

El. — Şi dece ? Ce'mi reproşezi ?

Ea. — Că ai prea puţine milioane şi prea multe kilograme.

Lui. — Et pourquoi me repoussez-vous?

Elle. — Vous avez trop de kilos par rapport à vos millions.

Er. — Warum verstossen Sie mich ?

Sie. — Weil Ihre Millionen für Ihr Gewicht zu leicht sind !

No 17 „ORIZONTUL" No 17

Marea revistă enciclopedică săptămânală

12 pagini mari cu 23 clişee

Curiozităţile naturii : Broaştele jucăuşe. — Obârşia omenirei : Omul şi maimuţa. — Limbajul mimicii : Sentimentele exprimate prin jocul fizionomici. — Minunile technicei : Un tren fără locomotivă. — Medicina în Evul Mediu : Un dispensar medical la Byzanţ. — O călătorie în inima Sumatrei. — Varietăţi zoologice : Broasca testoasă europeană. — Păiajenul mâncător de peştişori. — Ştiinţa aplicată : Cel mai lung pod de beton armat. — Minunile naturii : Un brad uriaş de peste 400 de ani. — Cum s'a descoperit platina. — Cultul păgân : Cultul Venerei Callipyge.

O explicaţie

— Spune'mi te rog, tată, care e deosebirea între perlele adevărate şi cele falşe?

— Enormă ! Tu, de pildă, ai putea să porţi un colier de perle veritabile şi toată lumea le-ar crede falşe; pe când dacă prietena ta Imbogăţescu ar purta un colier de perle false, toată lumea le-ar crede adevărate.

— Şi dece?

— Pentrucă tu eşti fata unui fost bogătaş scăpătat, pe când prietena ta e fata unui fost pârlit care s'a învârtit de multe milioane.

— Quelle différence y a-t-il entre des perles vraies et des perles fausses ?

— La suivante: les perles vraies portées par une jeune fille pauvre sont jugées fausses, tandis que les perles fausses portées par la fille d'un nouveau riche sont jugées vraies.

— Was für ein Unterschied gibt es zwischen falschen und echte Perlen ?

— Echte Perlen von einem armen Mädchen getragen gelten als falsche, während falsche Perlen von einer reichen Erbin getragen als echt gelten.

NOU **NOU**

A apărut în Editura «Eminescu»:

Dela Polul Nord / La Polul Sud — Volumul IV de **Sven Heddin**

Celebrul explorator suedez **Lei 30.—**

CANUŢA OM SUCIT

— NUVELE —

Lei 15. de I. L. Caragiale

Naufragiaţii Vieţii

de **Maurice Level** **Lei 20.—**

PRINŢUL FATAL

de Georges Obnet

Lei 30.—

Din «Biblioteca Inimii» a apărut:

No. 6. Un bărbat poate iubi două femei deodată

de **H. Besser** **Lei 10.—**

No. 7-8 Cele mai frumoase scrisori de dragoste

de **Annie de Pène** **Lei 20.—**

Crâmpee istorice

Lupta dintre Marius şi Sylla

Cu Marius începe la Roma era generalilor politicieni. El s'a născut la anul 156 înainte de Christos aproape de Arponum. Părinţii lui erau oameni săraci şi el, părea destinat să cultive la rândul său pământul toată viaţa, întocmai ca ei. Dar de tânăr încă el părăsi ogorul pentru a intra în armată.

El reprezenta tipul desăvârşit al legionarului roman. Robust, simplu, cu faţa aspră şi cu vorba la fel, el era făcut pentru lagăr şi nu pentru politică. E drept că în războiu el a reuşit chiar de minune, dar măgulea plebea pentru a obţine comandamente.

Ajuns locotenentul consulului Metellus el luă acestuia comandamentul, după ce făcuse ca el însuşi să fie numit consul pentru a continua lupta împotriva lui Jugurta, regele Numidiei. Il birui pe Jugurta şi-l aduse prizonier la Roma.

Dar în vreme ce Marius urca triumfător Capitoliul, Cimbrii şi Teutonii, nevoiţi să părăsească teritoriile ocupate de ei din pricina revărsării, Mării Baltice, plecaseră să-şi cucerească o patrie nouă. Marius îi ajunse pe Teutoni la Aix în Provence în anul 102 şi-i înfrânse cu desăvârşire, apoi întorcându-se spre Cimbri îi zdrobi la Vercellae, în Italia de Nord.

Contrar legilor şi fiind mult iubit de popor, Marius obţinu să fie ales de şease ori consul, cinste de care nimeni altul n'a mai avut parte. Atunci el nu mai avu nici o măsură. Socoti drept o injurie personală faptul că Sylla, om tot atât de ambiţios caşi el, fusese numit în capul armatei însărcinate să-l pedepsească pe Mitridate, regele Pontului. Sylla fu destituit de popor.

Sacrificatul nu stătu pe gânduri şi porni împotriva Romei, iar Marius, pentru al cărui cap făgăduise un premiu, fu nevoit să fugă.

Atunci începură pentru Marius un şir de nenorociri, rămase celebre. Ascuns în nişte mlaştini de pe lângă Minturnes, el fu prins, aruncat în temniţă şi osândit la moarte. Locuitorii din Minturnes îi înlesniră însă fuga. El se duse la Cartagena, de unde fu surghiunit.

Pe când Sylla se războia în Orient el se înapoie la Roma în anul 87, fiind bine primit de plebe, se răzbună cu cruzime poruncind masacrarea prietenilor şi partizanilor lui Sylla. A fost o hecatombă îngrozitoare, căreia nu i-a supravieţuit nici Marius. El muri subit în urma unei orgii.

Foto «Oglinda Lumii»

D-na Alexandrina Cantacuzino (X), vice-prezidenta Micii-Antante Feminine, care a fost delegată atât de această organizaţie cât şi de Consiliul Naţional al Femeilor Române să le reprezinte la Congresul Internaţional feminist care se va întruni în curând la Washington.

Instantaneul de faţă a fost luat în Gara de Nord, cu puţin înainte de plecarea trenului cu care d-na Cantacuzino a plecat mai întâiu la Paris. D-sa e înconjurată de doamnele din Comitetul Societăţii Ortodoxe a Femeilor Române (a cărei prezidentă e d-na Cantacuzino) precum şi de doamnele din comitetul Consiliului Naţional al Femeilor Române.

Princesse Alexandrine Cantacuzène (X), vice-présidente de la Petite Entante Féminine et présidente du Conseil National des Femmes Roumaines, en gare du Nord, le jour de son départ pour Paris et Washington.

Fürstin Alexandrine Cantacuzino (X) Praesidentin des Nationalrates der Rumänischen Frauen, im Bukarester Nordbahnhof, am Tage ihrer Abreise nach Washington.

Curiosul instantaneu ce reproducem aci înfăţişează o vizită a Regelui Alfons XIII (în mijloc) la o stupărie-model pe o moşie din împrejurimile Madridului.

Regele, care nu avusese încă prilejul să cunoască progresele enorme realizate în apicultură, a ţinut să examineze în deaproape toate detaliile instalaţiunii. De oarece însă era primejdie să nu fie atacat de roiurile cărora li se făcea cinstea acestei vizite regale, suveranul a fost sfătuit de directorul stupăriei să-şi pue o mască specială şi să ţină mânile vârâte în buzunarele pantalonilor. Numai directorul a rămas cu faţa descoperită şi cu mânile libere, pentrucă el e de mult «împrietenit» cu toate stupurile.

Visite du roi d'Espagne (au centre) dans une installation d'apiculture.

König Alfons von Spanien (in der Mitte) beim Besuche einer Imkerei.

Editura Institutului de Arte Grafice «EMINESCU» Societate Anonimă, Strada Parlamentului, 2 — Bucureşti

ANUL IV No. 18 EXEMPLARUL 6 LEI Sâmbătă 2 Mai 1925

Oglinda Lumii

Weltspiegel - Le Miroir du Monde - Világ Tükre

Revistă săptămânală ilustrată de actualitate ◎ Apare în fiecare Sâmbătă

BIROURILE: Str. Parlamentului, 2. — ABONAMENTUL 300 lei anual. — Un număr vechiu 7 lei.

Un grup de Piei-Roşii din tribul Sioux veniţi pentru întâia oară în Europa. Printre ei se află şi vracul tribului (X), care are peste o sută de ani. — Cu toţii sunt în portul lor de războinici

Un groupe des premiers Peaux-Rouges de la tribu des Sioux en Europe.

Gruppe de ersten in Europa gelandeten Sioux-Indianer in ihrer Kriegstracht.

BIBLIOTECA UNIVERSITĂŢII IAŞI

Glasul lucrurilor moarte

„VASUL DRAGOSTEI"

Sub această indicaţie figurează în catalogul muzeului oraşului Bunzlau, din Silezia, un enorm vas de faianţă, care datează din a doua jumătate a secolului al optsprezecilea. I se zice aşa, pentrucă un document păstrat în interiorul lui aminteşte că vasul acesta a fost proba hotărîtoare pentru un tânăr lucrător al unui atelier de olărie, care se'ndrăgostise de fiica meşterului său. Nici fata nu rămăsese rece la declaraţiunile înflăcărate ale curtezanului ei, dar, respectuoasă de autoritatea părintească, a răspuns că nu va deveni soţia lui decât cu consimţământul formal şi nesilit al tatălui ei.

Acesta, pus în cunoştinţă de idila tinerilor, a chemat la el pe lucrător şi i-a ţinut următorul limbaj:

— „Imi placi şi aş fi bucuros să te capăt de ginere. Eşti muncitor şi onest; trebuie să mai dai dovadă de pricepere, ca să ştiu că, la moartea mea, atelierul — care se bucură de o frumoasă faimă — va încăpea pe mâini bune. De aceea vreau să-ţi pun la încercare vrednicia de calfă: ai să-mi fabrici cu mâinile tale un vas mare, de o capacitate de treizeci de oboroace de mazăre. Fixează-ţi tu timpul ce-l socoţi necesar pentru ducerea lucrării la bun sfârşit şi dacă vasul va fi pe placul meu, îţi voiu acorda mâna fetei".

Tânărul a primit şi, înainte încă de termenul hotărît în înţelegere cu patronul său, l-a dus pe acesta în faţa vasului monstru, care trebuia să decidă de soarta lui.

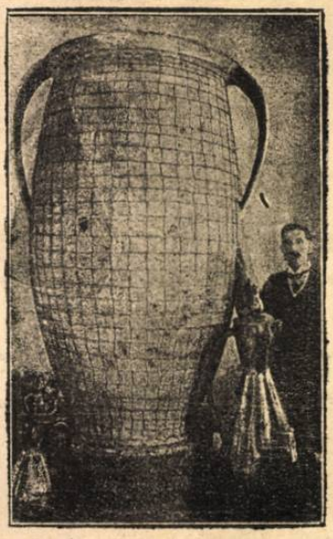

Vederea vasului din Muzeul primăriei oraşului silezian Bunzlau.

Das Meisterstück eines Töpfers: Der grosse Topf von Bunzlau in Schlesien, der von einem Töpfergesellen im Jahre 1753 zur Unterstützung seiner Brautwerbung um des Meisters Tochter, angefertigt wurde.

Meşterul a fost atât de încântat de opera calfei, că, strângându-l pe acesta în braţe, i-a declarat că din chiar acel moment îi cedează conducerea atelierului, ca unul care i s'a dovedit superior.

In ziua morţii, vasul a fost donat primăriei oraşului. De atunci au trecut o sută şaptezeci şi doi de ani şi în fiece an, la aniversarea zilei în care a fost terminată această capo-d'operă de olărie, populaţiunea din Bunzlau şi din împrejurimi se perindează pe dinaintea Vasului Dragostei.

Americanii au prins de veste despre existenţa acestei rarităţi şi, fireşte, au aruncat în balanţă greutatea dolarilor, că doar'—doar' vor îndupleca municipalitatea oraşului silezian să le cedeze Vasul Dragostei. Toate ofertele au fost zadarnice, pentru că primăria din Bunzlau a declarat că oricât de mare ar fi preţul, nu va consimţi să vândă această podoabă şi mândrie a industriei olăriei sileziane.

*

Disproporţia dintre vasele mari deoparte şi înălţimea omului de statură mijlocie de alta, ne arată cât de mare e acest vas.

Săptămâna

Prin proectul de organizare şi sistematizare a Capitalei se prevede, între altele, crearea unei noui zone, aceea alcătuită din comunele rurale cuprinse între actuala linie a barierelor şi linia forturilor.

Mărirea aceasta a razei oraşului va avea avantajul de a decongestiona aglomeraţiunea bucureşteană, împingând surplusul de locuitori spre noua periferie. Avantaj enorm în deosebi din punctul de vedere al crizei de locuinţe. Dintr'o dată se va dispune de o largă fâşie circulară pe care graţie eftinătăţii terenului şi putinţei de procurare a materialului pe preţuri mult scăzute, se va putea construi un mare număr de case. Cu chipul acesta se vor îndestula cu prisosinţă toate nevoile cari au creat criza din anii din urmă.

Extinderea razei e o soluţiune excelentă, cu o condiţiune însă: în acelaş timp să se creeze şi mijloace de legătură rapidă între cartierele excentrice şi centru. Pentru că numai astfel se va hotărî lumea salariaţilor — căci mai ales de aceştia poate fi vorba — să se mute înspre noua margine. Aşa cum e în mai toate marile centre industriale şi comerciale din străinătate. Linii de tramvai electric, linii permanente de autobuze ar putea asigura o atare comunicaţie. Idealul ar fi un metropolitan, adică trenuri electrice cari să circule pe sub pământ. Dar nu voim să ne oprim la această din urmă idee, pentru că înfăptuirea ei ar reclama prea mari cheltueli şi un timp îndelungat. Ne-am mulţumi cu un început temeinic, pe care l'ar constitui celelalte două mijloace: tramvaiul şi autobuzele.

A concepe decongestionarea Bucureştilor prin mărirea razei, fără crearea posibilităţilor de comunicaţiune rapidă, ar fi pueril: nimeni nu se va duce să se înmormânteze la noua periferie, mai ales când cel interesat, slujbaşul, trebuie să facă de cel puţin de două ori pe zi drumul care desparte acest centru de periferie.

Prin tragerea la sorţi au câştigat:

Premiul problemei de aritmetică: V. Coroi — Bacău.

Premiul fuziunii de cuvinte: M. Popescu — Ploeşti.

Premiul succesiunii de cuvinte: N. Dorneanu — Galaţi.

Premiul suplimentar pentru deslegătorii jocurilor din No. 15: C. Chiolan — Isalniţa (Dolj).

Persoanele câştigătoare sunt rugate ca, odată cu deslegările jocurilor din numărul de faţă, să ne indice şi adresa exactă, spre a li se putea expedia premiile.

Soluţiile jocurilor

pulung-Muscel: N. N. Manolescu, Al. Isbăşescu, T. şi D. Debona. — **Călăraşi:** Fraţii Stănescu, F. Savin. — **Căneşti-Buzău:** M. N. Tudor. — **Caracal:** M. Conţescu, G. Greceanu, P. Andronescu, S. Calotă, E. şi I. Ionescu, S. Butoiescu, Săpunaru I. V., A. Avramescu, D. Tudoran, Gligor I. I., S. Schwalbe, M. Georgescu, Gr. N. Buescu, N. Onescu. — **Cernăuţi:** I. Feldstein. — **Cioceşti-Mundra (Teleorman):** Vainopol C. C., A. Dinuţ. — **Clejani-Vlaşca:** Surorile V. Bărbulescu. — **Coţofenii din Faţă (Dolj):** L. Buescu. — **Craiova:** A. şi D. Stănculescu, H. Popilian, E. Lieberman, Solovin N., D. Loewy, Coraciu I. Gr. Sylvy St., St. Negoescu, V. Buescu, C. P. Neaţu. — **Câmpina:** N. Sandulache. — **Caransebeş:** A. Craia. — **Cluj:** P. Botez. — **Constanţa:** G. Stan.

Fălticeni: C. M. Livescu. — **Făgăraş:** Avram Oct., V. Taflan, A. Rohan. — **Floreşti-Soroca:** Tafuni Pr. — **Focşani:** A. Spiridon, E. şi M. Vanghele, H. şi P. Bauman, V. A. Gheorghiu. — **Făureşti-Vâlcea:** L. Mihail, F. Sulescu, Elena şi Maria Vanghele.

Galaţi: G. Stoicescu, Zilberman A., Dobrescu G., Plut-maj. N. Prundiş, Ionescu T., M. Dorneanu. — **Găeşti:** I. D. Popescu. — Ghercești-Dolj: I. şi T. Rumşanu, Fraţii Grigoriu.

Huşi: G. Boldescu, M. Boldescu

Iaşi: A. Ladaru, G. Ştefănescu, Dodan I. I. — **Işalniţa-Dolj:** C. Chiotan.

Continuare în pagina 278.

Din Extremul-Orient

Cleptomanele japoneze

In Japonia există un fel de hoaţe cari aduc cu kleptomanele noastre; ele se numesc «maubiki» şi, întocmai ca semenele lor din Europa, operează de preferinţă prin marile magazine.

Aceste maubiki sunt nişte fiinţe ciudate. Arareori fac parte dintre cei desmoşteniţi de soartă şi s'a întâmplat multor savanţi, mari negustori, funcţionari de vază, să descopere că nevasta lor era o «maubiki».

Aşa dar, femeile acestea nu sunt împinse de nevoie, cazul lor e de domeniul patologiei şi proprietarii marilor magazine au interpretat chiar în felul acesta slăbiciunea de care suferă maubiki. Unele din aceste hoaţe, incorijibile sunt cunoscute de personalul marilor magazine, între care se găsesc şi detectivi discreţi. Dacă una din aceste hoaţe distinse comite un furtişag, poliţistul şi-l notează în taină, după ce e înştiinţat de vreun vânzător, care stă la pândă. Fără s'o bănuiască, ciudata clientă e urmărită ori unde merge, toate «cumpărăturile» ei sunt notate cu grije şi la sfârşitul lunei, firma japoneză trimite soţului factura însoţită de cuvintele: «Cumpărate de soţia d-voastră fără notificare».

Trei femei membre ale Curţii Supreme din Texas. — Statul Texas, (Statele-Unite) nu oferă numai curiozitatea de a avea o femee (Mistress Ferguson) în postul de guvernator al ţării, dar şi aceia de a număra trei fiice ale Evei printre consilierii celei mai înalte instanţe judecătoreşti : Mistress Hortense Ward, Miss Ruth Brazzil şi Miss Hattie Hannenberg. Instantaneul ce reproducem înfăţişează pe cele trei judecătoare în jilţurile lor, în cari au luat loc imediat după depunerea jurământului.

Partea cea mai interesantă e că această triplă numire — care până şi în America a făcut senzaţie — nu se datoreşte nouei guvernatoare, ci predecesorului acesteia, Mr. Pot Neff

Les trois femmes (Mistress Hortense Ward, Miss Ruth Brazzil et Miss Hattie Hannenberg) occupannt leurs sièges de juges à la Cour Suprême du Texas (Etats-Unis).

Mistress Hortense Ward, Miss Ruth Brazzil und Miss Hattie Hannenberg, in ihren Richterstuhlen beim Obersten Gericht des Staates Texas (Vereinigten Staaten).

Vesta-casetă pentru încasatorii marilor întreprinderi financiare şi comerciale e o invenţie pe cât de ingenioasă pe atât de practică. Graţie ei, slujbaşii însărcinaţi cu încasarea banilor dela clienţi nu mai sunt aşa expuşi atentatelor cari în ultimii ani, atât în Europa cât şi în America, s'au înmulţit în chip înspăimântător.

Vesta-casetă e o cuirasă din împletitură fină de oţel, în care se află introdus un portofel de oţel masiv şi cu încuietoare secretă. Cu o simplă apăsare pe un mic buton mascat, purtătorul zalei deschide caseta spre a pune în ea banii încasaţi ori a-i scoate, spre a-i vărsa la cassă.

Invenţiunea aceasta e rodul unui concurs instituit de o mare societate de asigurare din New-York, care a primit să răspundă unui mare număr de bănci de toate pagubele ce eventual le-ar suferi din atacarea încasărilor cu mâna armată.

Le gilet-cuirasse à poche secrète adopté, aux Etats-Unis pour les employés des banques chargés du recouvrement des fonds.

Schutzweste mit geheimer Tasche für Kassenboten, die eine amerikanische Versicherungsgesellschaft für die Angestellte der ihr angeschlossenen Banken herstellen liess.

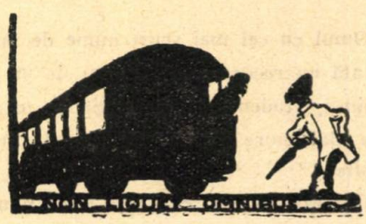

Nebunia «cuvintelor încrucişate». — O tânără excentrică din New-York, Miss Grace Karr, o pasionată a jocului «cuvintelor încrucişate», a avut ideea năstrunică de a-şi zugrăvi pe obraz o «problemă» de acestea. Dezlegătorul va primi drept premiu un zâmbet al graţioasei yankee.

Miss Grâce Karr, une fervente du jeu des «mots croisés», de New-York, accorde un sourire aux soupirants qui arrivent à déchiffrer le problème placé sur sa joue.

Die junge Amerikanerin Grace Karr trägt auf einem Kreuzworte-Rätsel auf der Backe.

...Acum douăzeci de ani

Războiul ruso-japonez și soarta Coreei

Acum douăzeci de ani câmpiile Mandciuriei şi apele Pacificului asiatic au fost teatrul unuia din cele mai crâncene războaie simultan purtate pe uscat şi pe apă, încăerare în care s'au măsurat colosul rusesc încă depe atunci putred şi micul dar vigurosul popor japonez care deacum uimise lumea prin vertiginosul progres realizat în acţiunea lui de asimilare a cuceririlor civilizaţiei occidentale. S'au războit Ruşii cu Japonezii, iar unul din rezultatele teribilului duel a fost anexarea Coreei la imperiul nipon, a Coreei care nu luase poziţiune şi care nu avea altă năzuinţă decât să fie lăsată să-şi continue existenţa-i apatică de până atunci.

In drumul de apă ce duce din Japonia în Coreea, după ce ai străbătut strâmtoarea Simonosaki — pe care geografii au botezat-o „Bosforul nipon" — dai de un grup de insule cari se înalţă din apă ca nişte delfini: sunt insulele Tsu-Shima.

De acest arhipelag se leagă amintirea zilei de 27 Mai 1905, când amiralul Togo — Nelson al Japoniei — a prăpădit escadra amiralului Rojdestwensky, în care Rusia îşi pusese suprema nădejde.

Flota rusească făcuse ocolul Asiei şi venea dela răsăritul insulei Formoza spre strâmtoarea Coreei. Ea spera să ajungă nestingherită şi nevătămată până la Vladivostok, depe coasta siberiană. La 27 Mai se apropia în ordine de bătaie de insulele Tsu-Shima.

Dar în apropierea coastei de Sud a Coreei sta la pândă amiralul Togo cu flota japoneză. Pe o hartă el împărţise toată strâmtoarea în pătrăţele, şi trimitea mereu în observaţie bărci cari erau în legătură cu vasul-amiral prin telegrafia fără fir. Şi scânteia străbătu văzduhul, spre a vesti că escadra moscovită se vedea de acum; preciza chiar că se ivise pe cuprinsul pătrăţelului însemnat cu numărul 203.

O arcaşă coreană.

Une archère coréenne.

Eine koreanische Bogenschützin.

Amiralul Togo, superstiţios ca orice oriental, tălmăci informaţia aceasta ca o prevestire bună: soarta fortăreţei ruseşti Port-Arthur fusese pecetluită în ziua de 1 Ianuarie 1905, atunci când Japonezii izbutiseră să cucerească fortul care purta numele de „Colina de 203 metri".

In capul escadrei sale de cuirasate şi a celor şasezeci de torpiloare ce le avea la dispoziţie, Togo atacă flota vrăjmaşă şi nu trecu nici un ceas şi Rojdestwensky era bătut. Ruşii au pierdut treizeci şi patru de vase şi zece mii de oameni; vasul-amiral se scufundă, iar Rojdestwensky, grav rănit, fu făcut prizonier.

Bătălia navală dela Tsu-Shima a hotărît de soarta întregului război. Stăpâni nestânjeniţi ai mării, japonezii puteau acum să trimită în voie în Mandciuria trupe, merinde şi material de război.

*

Victoria Japoniei, precum am arătat dela început, s'a tradus, între altele, prin robirea Coreei, o ţară a cărei întindere e mai mare ca jumătate din suprafaţa Japoniei şi a cărei populaţie e de vreo zece milioane.

De teama unei eventuale răscoale, Japonezii au interzis Coreenilor portul armelor de foc. Din pricina aceasta, tigrii au devenit tot mai îndrăzneţi şi nu odată s'a întâmplat să se vadă una din aceste fiare pătrunzând chiar în oraşe. In 1908, un tigru a dat năvală într'unul din parcurile din Seul (capitala Coreei), unde a sfâşiat un mare număr de persoane.

Spre a se putea apăra împotriva bestiilor pădurilor, Coreenii au fost învoiţi să se servească de arcuri. In ultimii cincisprezece ani s'au constituit acolo societăţi de arcaşi, din cari fac parte şi femeile.

Naufragiaţii Vieţii
de Maurice Level — Lei 20.—

ISPAŞIREA
de Emile Zola — Lei 25.—

Din povestirile lui Rob. Parker a apărut cu 5 lei exemplarul:

No. 20. Un om volatilizat
No. 21. Lovitura cu fotografia

«ELFIONA»
de Victor Eftimiu — Lei 40.—

«Părintele Teofil»
de Cluceru Dinu — Lei 45.—

Din Biblioteca Inimii a apărut:

No. 6. — Un bărbat poate iubi două femei deodată
de H. Besser — Lei 10,—

Omul cu cel mai scurt nume de familie. —Iată un record inedit, bătut de un tânăr Chinez, student al Facultăţii de medicină din Baltimore (Statul Maryland, Statele-Unite).

Chinezul acesta, care are două nume de botez: Pao-Chun, are ca nume de familie numai vocala I.

Un nume compus dintr'o singură literă e ultima expresie a simplificării. Şi studentul «I» se bucură în toată America de o faimă extraordinară, întrucât a bătut un record la care nu se poate gândi nici un American.

L'homme au nom le plus court du monde : le jeune étudiant chinois (à la faculté de médecine de Baltimore) dont le nom se réduit à la seule voyelle I.

Der Mann mit dem kürzesten Familiennamen : der chinesische Student an der medizinischen Hochschule in Baltimore (Vereinigte-Staaten) dessen Namen nur aus dem Selbstlauter I besteht.

Croitoreasă «à la minute». — Instantaneul acesta arată pe o artistă parisiană a foarfecelui care, în numai trei minute, izbuteşte să drapeze o rochie-model. E un record pe care nu l-a atins încă nici un alt «coupeur» sau «coupeuse». E un «tour de force» care reclamă nu numai o deosebită îndemânare dar şi o cunoaştere matematică a proporţiunilor pentru toate detaliile modelului de creat.

Une coupeuse d'un atelier de modes parisien qui, en trois minutes, drape le modèle d'une nouvelle robe.

Eine Zuschneiderin eines Pariser Modeateliers, die in drei Minuten ein neues Modellkleid drapiert.

Cum sunt fabricate coardele instrumentelor de muzică

Coardele instrumentelor de muzică se fac din maţe de oaie, de cal sau de bou, cari sunt supuse la diferite preparaţiuni.

Maţele calde sunt curăţate de grăsime şi de sânge, răzându-le cu o lamă neascuţită. Apoi sunt lăsate timp de douăsprezece ore în apă căldicică; mai sunt muiate într'o leşie de sodă caustică puţin concentrată şi apoi limpezite. După aceea maţele sunt din nou rase şi apoi despicate. Pentru această din urmă operaţie ele sunt umplute cu apă, ceeace uşurează despicarea. Coardele sunt apoi toarse, adică li se dă răsucirea voită, legând un capăt de un cârlig fix şi celalt capăt la mijlocul unei roţi. Fiecare coardă e compusă în chipul acesta dintr'un anumit număr de maţe; numărul acesta variază cu destinaţia coardei.

Pentru instrumentele de muzică e nevoie de coarde suple, albe şi identice. Ele sunt trecute printr'o baie alcalină pentru a îndepărta murdăria, albite cu ajutorul acidului sulfuros, limpezite şi puse la uscat, dar menţinându-le întinse. In urmă sunt ceruite. La vioară coarda e formată din cinci fire, coarda la din patru fire şi coarda mi din patru fire mai fine.

Sărutarea ursului. — Instantaneul acesta înfăţişează o scenă autentică într'o menagerie din Berlin: un urs cenuşiu îşi manifestă bucuria la vederea îmblânzitorului său, apropiindu-se de el în două labe şi sărutându-l.

Un ours embrassant son dompteur.

Ein Grisly-Bär gibt seinem Tierbändiger einen Kuss.

Anecdote

Lordul Curzon şi funcţionarul încărunţit

Lordul Curzon, acest om de Stat atât de grav şi de demn, că a fost de multe ori învinuit de răceală, avea în cel mai înalt grad simţul responsabilităţilor sale.

Pe când era vice-rege al Indiilor, el discuta într'o zi cu un înalt funcţionar, un veteran care, pentru a întări punctul său de vedere, voi să invoace, «cei treizeci de ani ai săi de experienţă». Atunci lordul Curzon răspunse cu tonul lui semeţ:

— Eu nu sunt aici ca să mă înclin în faţa unei experienţe de treizeci de ani, ci pentru a-i îndrepta erorile!

Limbă de viperă

Intr'un salon se vorbeşte de calităţile, pe cari trebue să le aibă un soţ bun.

— Eu, spune Elena, nu mă voiu mărita decât cu un erou!

— E drept, că numai un erou va putea avea curajul, s'o ia, şopteşte una din bunele ei prietene.

Toată lumea cu avionul

Un transport aerian de animale

Lozinca: „Toată lumea cu avionul" nu va mai fi peste câţiva ani un simplu postulat al progresului locomoţiunii, ci va deveni expresia realităţii tangibile. Mereu se crează noui linii aeriene, nu numai pe întinderea unuia şi aceluiaş continent, ci între diversele continente. Ultimele raiduri au dovedit că nu va fi greu să se stabilească legături transoceanice permanente. Şi acestea vor lua fiinţă în ziua, nu prea îndepărtată, când se va fi găsit soluţia definitivă a stabilităţii aparatului în atmosferă.

O maimuţă pe bordul unui avion, într'un zbor dela Berlin la Viena.

Un singe à bord d'un avion sur le trajet Berlin-Vienne.

Ein Affe als Passagier eines Flugzeuges, auf der Strecke Berlin-Wien.

Până atunci transporturile cu etape de sute de kilometri sunt de uzaj curent, cum sunt depildă cele pe linia Paris-Bucureşti-Constantinopol.

Printre pasagerii avionului au început să figureze şi animalele — bine înţeles cele de preţ. Intr'un număr al revistei noastre am arătat cum câteva sute de porumbei călători au fost transportaţi din Franţa în Belgia, la un concurs organizat în această din urmă ţară. Acum în urmă a fost adusă din Berlin la Viena întreaga menagerie a unui circ, cu mai multe aeroplane special adoptate pentru asemenea transporturi. S'a făcut constatarea că animalele suportă mai uşor zborul decât călătoria cu drumul de fier, care e şi mai lungă şi mai obositoare.

Organizaţia contra Armatei Crimei

Pregătirea specială a agenţilor de poliţie

Una din consecinţele crizei morale pricinuite de războiu, a fost înmulţirea într'o măsură în deosebi de îngrijitoare a actelor de banditism. Rândurile armatei Crimei s'au îngroşat atât de mult, că e aproape cu neputinţă ca societatea să suporte cheltuelile necesare pentru întărirea în aceeaşi proporţie a organelor de apărare.

Dar de oarece nu se putea rămânea cu braţele încrucişate în faţa îndrăznelii pe fiece zi tot mai mare a cavalerilor pumnalului şi revolverului, s'a căutat să se dea o pregătire specială brigăzilor poliţieneşti special însărcinate cu combaterea criminalităţiii.

Cele mai însemnate progrese, sub acest raport, le-a realizat poliţia germană în deosebi cea din centrele mai populate ale Reichului.

Aşa, poliţia din Berlin posedă o şcoală în care vreme de şase luni, agenţii urmează un curs de preparare în vederea dezarmării banditilor urmăriţi şi cari încearcă să reziste. Cursul acesta consistă în exerciţii de luptă atletică, a căror aplicaţiune în practică a dat rezultate uimitoare. Aproape nu s'a mai pomenit ca un agent absolvent al acestei şcoli să sucombe într'un desperat corp la corp cu un criminal. In marea majoritate a cazurilor victoria a fost de partea reprezentantului forţei publice.

Şi iată cum, cu un personal bine pregătit, se poate compensa insuficienţa numerică. Soluţia ar putea fi adoptată şi la noi, ca să nu mai vedem paza de noapte a unui oraş ca Bucureştii lăsată pe mâna unor gardişti bătrâni ori bicisnici.

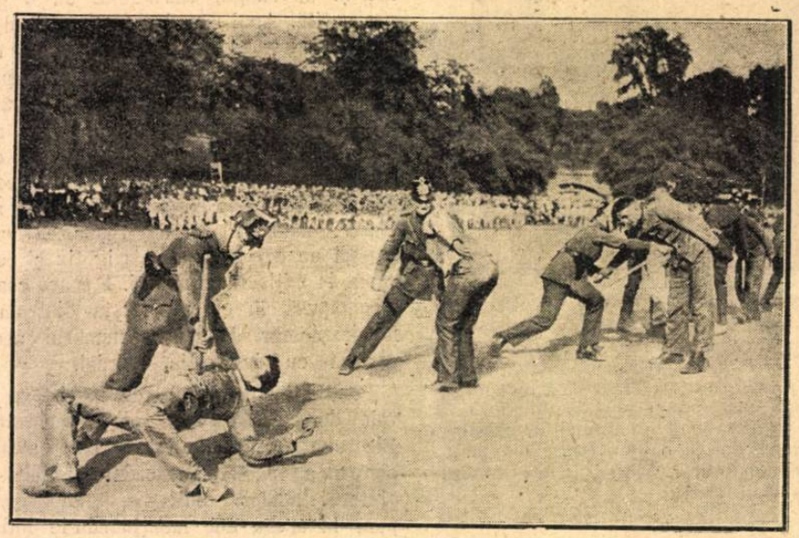

Agenţi ai poliţiei berlineze făcând exerciţii de luptă cu camarazi cari îndeplinesc rolul de banditi.

Des agents de la police de Berlin exécutant des figures de défense contre les malandrins.

Berliner Schutzpolizeileute üben sich in der Abwehr gegen Verbrecher.

Soluţiile jocurilor

Lugoj Jurcu C. — **Ludişorii.Cucueţi (Făgăraş):** Zaharia H. C.

Mărăşeşti: M. Chelar. — **Model-Ialomiţa:** D. Omuţu.

Năeni-Buzău: Al. G. Popescu.

Osia de Sus (Romanaţi): G. Delcea.

Piatra-N.: A. G. Boiţă, D. Ionescu. — **Piteşti:** I. şi N. Bucurescu, Loebel A. S., G. Brilman, Zaharescu I. I., M. Nicolescu, Fl. V. Vasilescu. — **Ploeşti:** I. Crocea, N. G. Stoenescu, St. şi N. Georgescu, I. Dospinescu, D. I. Vasile.

R.-Vâlcea: Rică A., G. G. Arsenescu. Chircă D. G. — **Roman:** D. Romaşcanu.

Sibiu: T. Economu.

Timnicu-Dolj: Fl. E. Păunescu.— **Socetu-Teleorman:** P. Panaitescu. — **Speteni-Ialomiţa:** T. Stănescu. — **Ştefăneşti-Botoşani:** St. C. Scrumeda, M. C. Scrumeda, M. D. Dărângă. — **Sascut:** N. şi J. Lupeş.

Târgovişte: G. Sulica. — **Tg.-Jiu:** L. Miss, G. D. Glogoveanu, V. Popescu, Al. Ştefulescu. — **Tg.-Neamţ:** Grulles B. — **Tecuci:** Pamfil T. I., E. Udrea, N. Cobzac. — **Telega:** N. Andreescu. — **Timişoara:** Cristea I.

Uda de Jos (Argeş): Ceauşescu I. M.

Vaslui: E. Cardaş. — **Vispeşti-Buzău:** Z. Popescu, E. A. Popescu, A. Popescu.

A scăpat

A. — Ce mai face soacra ta cu cancerul ei ?

B. — A scăpat.

A. — Definitiv ?

B. — Definitiv.

A. — Şi cine a operat-o ?

B. — Moartea.

Dialog conjugal

El. — De treizeci de ani decând suntem căsătoriţi şi o zi bună n-am avut dela tine. Când o să am şi eu odată linişte ?

Ea. — După moarte.

La începutul lui Mai apare **MODA**

revistă ilustrată bilunară, cuprinzând ultimele NOUTĂŢI PARISIENE, cu articole şi explicaţiuni în limba română.

MODA VA FI REDACTATĂ IN INTREGIME IN REDACTIA NOASTRĂ DIN PARIS 16, BULD. MONTMARTRE, 16

Tot ce se va publica în MODA va fi nou şi nepublicat în nici o altă revistă.

Editura şi Administraţia: Soc. Anonimă «Eminescu», Strada Parlamentului No. 2 — Telefon 46/0, Bucureşti

Publicitatea: Concesiunea exclusivă: Soc. Generală de Publicitate Carol Schulder & S. Berger — Karageorgevici No. 9

Cea mai eftină revistă de Mode

Lei 20 - exemplarul în 28 pagini.

Recordul vitezei în divorţ

O încântătoare Americană, d-na Jeanne Nash, vestită de o parte şi de alta a Atlanticului pentru eleganţa ei, aşa că a fost poreclită «femeia cea mai bine îmbrăcată din lume», s'a măritat la 2 Februarie cu Sabet bey, prinţ din familia regală a Egiptului.

Aceasta era a treia ei căsătorie ; căci alte două căsnicii nefericite le terminase prin divorţ.

De data asta d-na Nash nădăjduia să găsească fericirea măritându-se cu o Alteţă instruită şi amabilă. Dar vai, se înşelase !

Deosebiri adânci de credinţă, de educaţie, de obiceiuri, o făcură să simtă curând că o adevărată prăpastie îi va despărţi întotdeauna sufletul de acela al soţului ei.

Sabet bey, căruia soţia sa îi expuse dorinţa de a se separa complect în urma unei atât de scurte încercări conjugale, nu voi s'o reţină în contra voinţei sale. In vreme ce soţia decepţionată se instala la Nisa, prinţul, foarte îndatoritor, plecă la 1 Mai la Cairo pentru a cere divorţul. Şi aici fosta doamnă Sabet aprecie mult legea musulmană. Cum căsătoria fusese încheiată în faţa Curţii regale, numai această curte era îndrituită s'o desfacă la simpla cerere a soţului. Aşa că fără necazuri, fără audienţe obositoare, numai în câteva clipe lucrul fu terminat.

«E cel mai delicios divorţ pe care l-am obţinut vreodată», declară voios aceea care a fost soţia lui Sabet bey şi a redevenit Jeanne Nash. De alt-fel fostul meu soţ şi cu mine am rămas cei mai buni prieteni, căci în împrejurarea aceasta el a fost cât se poate de amabil. Oricum, adaogă ea cu oarecare tristeţe, socot că e o mare greşeală din partea unei creştine, să se mărite cu un musulman.

Aşa dar toată experienţa a durat o lună şi, dela căsătorie până la terminarea divorţului au fost suficiente patru săptămâni pentru a parcurge întregul ciclu. Acesta e incontestabil un record.

Pieptănatul

Profesorul. — Ionel, de ce nu te pieptени, înainte de vii la şcoală?

Ionel. — Pentru că n'am pieptene domnule profesor.

Profesorul. — De ce nu rogi pe părinţii tăi, să-ţi cumpere unul.

Ionel. — Pentru că atunci voiu trebui, să mă pieptăn.

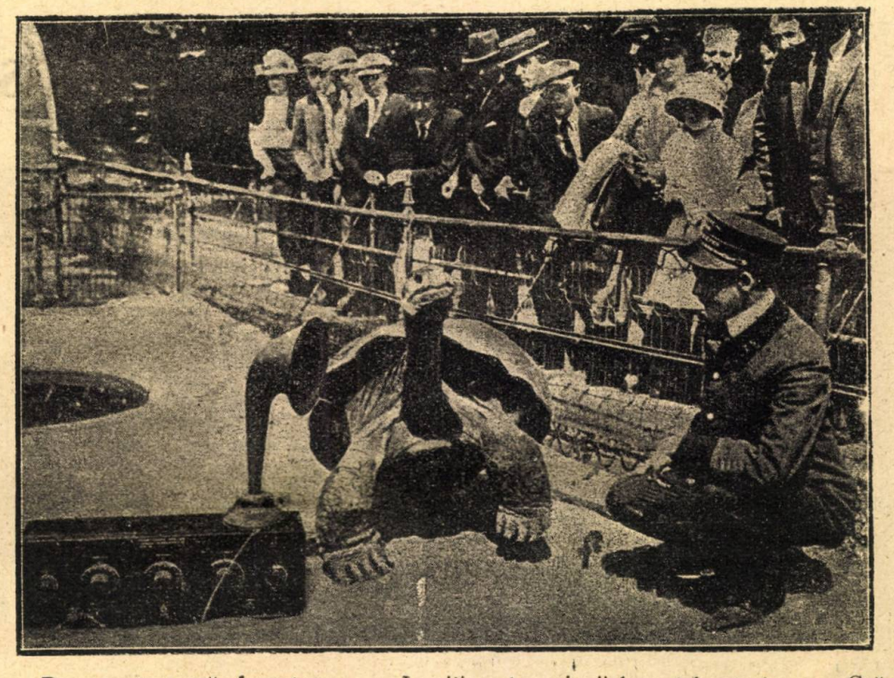

Broasca ţestoasă dansatoare. — Ingrijitorul secţiunii broaştelor ţestoase a Grădinii zoologice din Londra a reuşit să dreseze una din pensionarele sale, ca să execute figurile jocului de «shimmy», în sunetele muzicei transmise pe cale radiofonică. — Instantaneul de mai sus arată pe uriaşa reptilă cheloniană în plin dans. E un spectacol cu adevărat rar, mai ales în ce priveşte graţia cu care animalul acesta greoiu execută mişcările.

Une tortue géante du Jardin zoologique de Londres exécutant le pas de schimmy.

Eine Riesen-Schildkrötte des Londoner Zoos beim Tanzen eines Shimmys.

O Americană îmbrăcată cu... 17 milioane. — La o serbare de binefacere, organizată de curând la Chicago, a venit între altele şi Miss Emy Rutherford care purta pe ea nu mai puţin ca şaptesprezece milioane. Numai perlele atârnate de gât reprezintă o valoare de paisprezece milioane. Haina căptuşită cu blană de tigru e unul dintre cele mai scumpe mantouri.

Dar adevărata piesă de rezistenţă o constitue rochia. Aceasta e confecţionată dintr'o mătase în întregime pictată de unul din cei mai reputaţi maeştri ai penelului din Statele-Unite. Pentru munca lui, pictorul a primit un cek de 10,000 dolari (vreo două milioane de lei de ai noştri).

Mis Emy Rutherford, dont le manteau la robe et le collier de perles représentent près de deux millions de francs.

Mis Emy Rutherford, eine amerikanische Schönheit desen Mantel, Kleid und Perlkette einen Wert von 100,000 Dollar darstellen.

Datoria

Plutonierul (către soldatul acuzat de insubordonanţă faţă de caporalul său). — Bine mă băete, doar, ştii ce-i datorezi caporalului, ca unul ce ţi-e superior ?

Soldatul. — Eu ştiu că dânsul îmi datorează mie care-i sunt inferior, trei poli.

Frumusețile alpine ale României

Cascada Doamnelor din masivul Bucegilor

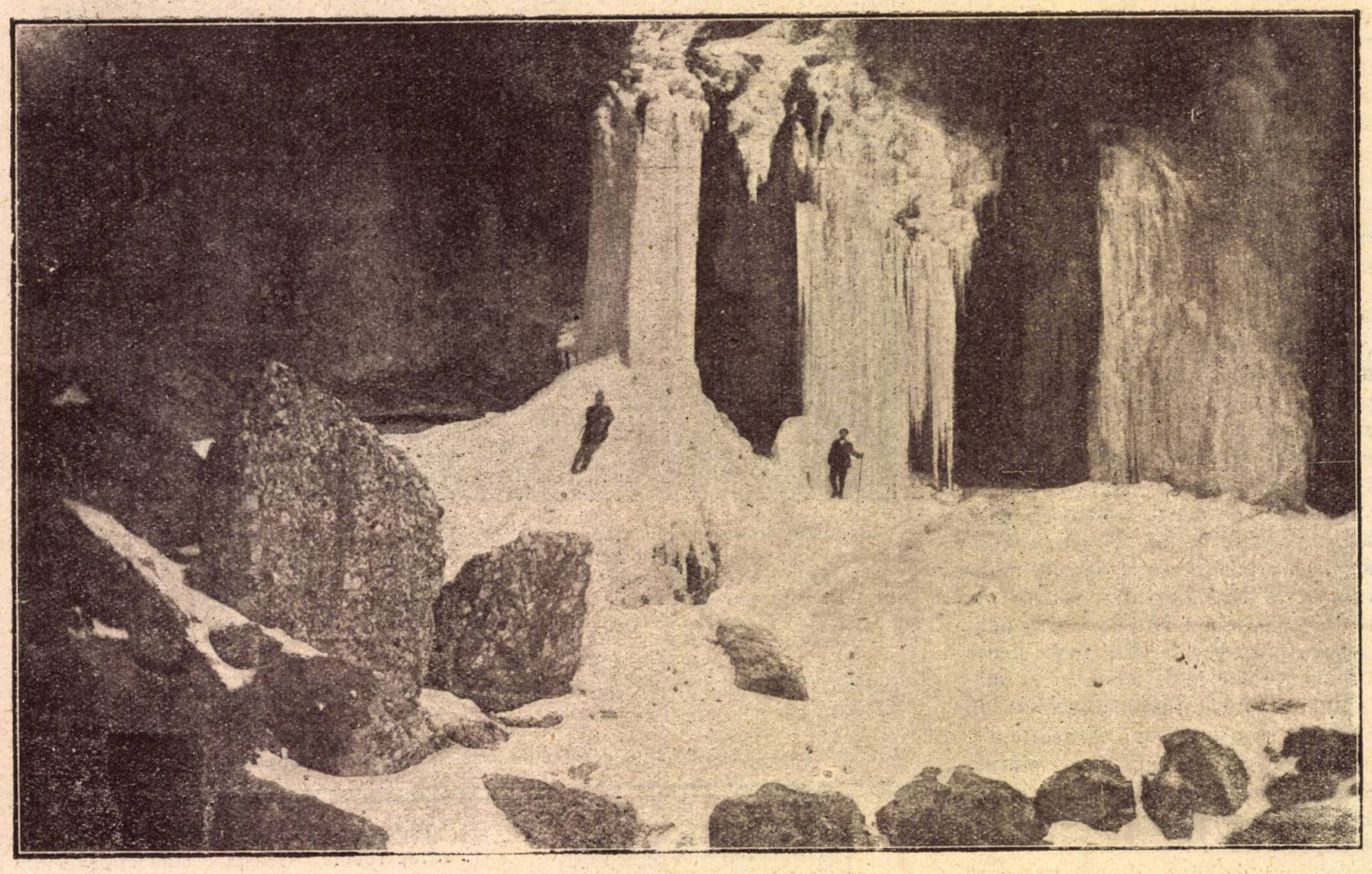

Foto. — M. Ciupagea

Cascada Doamnelor înghețată — una din cele mai minunate priveliști din amețitorul masiv al Bucegilor.
La Cascade des Dames gelée — une des beautés naturelles du massif des Bucegi (Carpatheş).
Der zugefrorene Damen-Wasserfall in den Bucegi (Karpathengebirge).

Carpatistul care, venind din Buşteni ori din Sinaia, urcă spre culmea munţilor rămâne încremenit în faţa priveliştei a două lanţuri aproape egale ca înălţime şi formând laolaltă ceeace numim masivul Bucegilor.

Printre aceste două culmi trece Ialomiţa, care isvorăşte chiar dela Sudul vârfului Omul, de sub stânca „Mecetul Turcesc", la o altitudine de 2.300 metri şi, cale de mai bine de 30 km., curge numai printre steiuri şi podişuri încântătoare.

Masivul acesta nu este brăzdat numai de singura vale a Ialomiţei, ci mai are şi alte văi cu poziţiuni şi mai bogate în privelişti alpine, ca Valea Doamnelor, Suchelniţei, Horoabei, etc.

Cascade, pe acest masiv, avem două foarte importante: Cascada Ialomiţei şi Cascada Doamnelor.

In timpul verii cascada Ialomiţei adesea seacă, dar aceea a Doamnelor are totdeauna un îmbelşugat debit de apă.

Curios: aceste cascade sunt mult mai frumoase iarna, când apa înghețată a rămas prinsă între enormele stânci, în diferite forme şi dantelată în mii de desenuri.

La 1600 m. avem în acest masiv şi Peştera Ialomiţei, cu un schit unde slujesc vreo 3-4 călugări.

Peştera are o lungime de 400 metri şi ultima excavaţiune, unde se poate ajunge, are, faţă de intrare o altitudine de 60 metri.

In această peşteră a trăit, acum 20.000—25.000 ani, ursul cavernelor.

Tot în această vale aproape de peşteră se găseşte şi Hotelul Alpin al societăţei „Hanul Drumeţilor" ,unde excursioniştii pot găsi adăpost bun, precum şi merindele necesare continuărei unui drum sau a unei şederi îndelungate.

Servitoarele noastre

Stăpâna. — Şi de ce vrei să pleci, Iulişco? Doar n'ai prea multă treabă de făcut şi ceeace e de făcut, fac eu mai mult de jumătate.

Iulişca. — Dar nu-mi place cum face cuconiţa şi mi-e silă să stau la o astfel de stăpână.

Alibi

Judecătorul. — Vezi că de geaba ai căutat să mă prosteşti cu alibiul ce ai invocat; nu s'a prins.

Prevenitul. — Nu face nimic: o să încerc cu un altul, că dacă unul a dat greş, nu înseamnă neapărat că la fel se va întâmpla şi cu al doilea ori al treilea.

Datini de aiurea

O CASATORIE IN SPANIA

Tânăra pereche, călare pe un măgar, se îndreaptă dela biserică la locuinţa ei.

Une noce à Seville: les jeunes époux, montés sur un âne ou un mulet conduit par une des demoiselles d'honneur, se dirigent de l'église à leur foyer.

Ein Hochzeitsritt in Spanien: Nach einer Hochzeit in Sevilla reitet das junge Ehepaar auf einem Esel oder Maultier von einer der Kranzjungfern geführt, in sein neues Heim.

Fiecare popor îşi are datinile lui, păstrate veacuri în şir. Ele formează o parte integrantă a vieţii sociale, mai ales în pătura ţărănească şi la mica burghezie târgoveaţă.

In Spania, depildă, domnesc încă obiceiurile cele mai curioase în ceremoniile cari privesc cele trei mari etape ale vieţii omului: naşterea ori botezul, căsătoria, înmormântarea. Instantaneul ce reproducem fiind luat cu prilejul unei căsătorii, ne vom ocupa în deosebi de aceasta.

La Sevila e obiceiul ca, după cununie la ieşirea din biserică, tânăra pereche să încalece pe un măgar sau pe un catâr: bărbatul în faţă, nevasta la spatele acestuia.

Una din domnişoarele de onoare duce măgarul de căpăstru, iar restul nuntaşilor constitue suita. Cortegiul străbate oraşul, îndreptându-se spre locuinţa însuraţilor.

Aci se 'ncinge un chef cu cântece şi dansuri — chef care uneori ţine câteva zile în şir.

Anecdote

Judecătorul norvegian şi „proba limbii“

In Norvegia abstinentă beţia e pedepsită cu străşnicie. Bine înţeles că nu în totdeauna se află un medic la faţa locului, ca să constate delictul; în lipsa acestei mărturii precise, ajunge mărturia ori cărui judecător de pace care la drept vorbind, face uz de un mijloc destul de ciudat. E vorba de «proba limbii», cunoscută şi de studenţii germani.

Deunăzi un judecător trebuia să aplice la Oslo această probă care pare copilărească. Judecătorul ceru uneia din persoanele prezente, să propună o vorbă, pe care prevenitul va trebui în urmă, s'o pronunţe cât se poate de corect, pentru a dovedi că nici urmă de alcool nu-i tulbură creerul.

Judecătorul primi o foaie de hârtie pe care erau scrise cuvintele: «Tre Stytraastubber». Judecătorul luă hârtia şi zise acuzatului:

— Te rog să rosteşti deslusit şi pe nerăsuflate cuvântul *Tre Trystraa* — nu — *Tre Strytraa* — nu — (ilaritate în sală).

Intreaga sală izbucni într'un hohot de râs, pe când judecătorul ştergându-şi sudoarea de pe frunte, declară că era nevoie de o sobrietate exagerată pentru a se putea rosti acest cuvânt drăcesc.

JOCURI

PROBLEMA DE ARITMETICA

I. Se caută un număr de 2 (două) cifre.

II. Dublul numărului căutat este egal cu diferența dintre 135 și de 9 (nouă) ori cifra unităților mărită cu 1 (unu).

III. Suma celor două cifre ale numărului căutat este exact un sfert din însuș numărul.

METAMORFOZA

I. Cuvântul de 3 (trei) silabe e numele unei din cele mai mici țări din Europa.

II. Inlocuind silaba întâia, , se capătă numele femeii care, în mitologia grecească e Eva biblică. Vulcan a creiat-o, iar Minerva i-a dat suflul vieții și a înzestrat-o cu toate grațiile și toate talentele.

III. Inlocuind, în acest al doilea cuvânt, silaba a doua, se obține numele unei fiare care trăește în Africa și în India.

IV. Dacă, în noul cuvânt, schimbăm silaba a treia, obținem numele templului pe care vechii Greci și vechii romani îl consacrau divinităților lor laolaltă.

V. Inlocuind, în acest al patrulea cuvânt, silaba întâia, căpătăm numele vânătorului mistic care, pentrucă o surprinsese pe Diana pe când se scălda, drept pedeapsă a fost prefăcut de zeița aceasta în cerb și pe dată sfâșiat de proprii săi câini.

CUVINTE IN TRIUNGHIU

1 o o o o o o
2 o o o o o
3 o o o o
4 o o o
5 o o
6 o

1. Numele vechiu slavon al împăratului Traian.
2. Numele a trei domni moldoveni (de la sfârșitul secolului XIV și din prima jumătate a secolului XV, dintre cari unul e întemeietorul orașului Roman.
3. Numele unui calif arab, care cu prilejul cuceririi Egiptului, și-a legat numele de nelegiuirea de a fi poruncit să se nimicească prin foc o comoară culturală.
4. Un cuvânt care, după înțeles, e când conjuncție, când adverb.
5. O diviziune a timpului.
6. Consoană.

PROBLEMA DE ȘAH

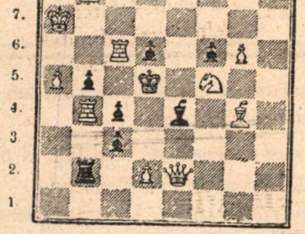

Alb trage și, cu a doua mișcare dă șah mat.

Soluțiile și numele deslegătorilor jocurilor din numărul de față se vor publica în «Oglinda Lumii» No. 20 (Anul IV).

Răspunsurile, pe o carte poștală ori în plic închis, se vor trimite pe adresa: Redacția revistei «Oglinda Lumii», București Str. Parlamentului 2.

Soluțiile jocurilor din „O.-L." No. 17

Problema de aritmetică: 26 zile; 140 lei și 80 lei.

Fuziunea de cuvinte: dranița-regealâc-acolit-coroaga-incalte-lioarca-acatist-dracila.

Succesiunea de cuvinte: zoala.

Problema de șah. — Prima mișcare a Albului, spre a putea zădărnici orice încercare de apărare ori de temporizare din partea Negrului, trebue neapărat să fie: Dc2—b1.

I La **Negru** Dh7 în g7, f7, e7, d7, c7, d7, c7, **Alb** db1—h1 +
II La **Negru** Dh7—b7, **Alb** Dbi×b7 +
III La **Negru** Nb8—d6, **Alb** Cf5×d6 +
IV La **Negru** Nb8—e5, **Alb** Fc5×e5 +
V La **Negru** Nb8—f4, **Alb** Tc5×e5 +
VI La **Negru** Nb8—g3, **Alb** Cf5×g3 +
VII La **Negru** Dh7 linia lui h ori×g6, **Alb** Db1—b7 +
VIII La **Negru** Nb8—c7, **Alb** Dbi×b7+
IX La **Negru** Nb8—h2, **Alb** Db1—h1 +

Au dezlegat tus-trele jocurile:

București: E. I. Caizerlin, Z. Negreanu. **Azuga:** M. Ionescu, A. Demnariu. **Brăila:** N. P. Mănită. **Caransebeș:** A. Craiu. — **Craiova:** E. Lieberman, Stoenescu S. **Galați:** Gr. Lazarovici, E. Elefterescu, Cl. Chihaia, Cristovici I., E Marinescu, D. Cantemir, G. Stoicescu. **Iași:** I. Mitru. **Oradia Mare:** Gr. I. Corâciu. **Ploești:** S. C. Libiu. **R.-Sărat:** St. T. Iliescu, I. Georgescu. Vaslui: M. Mihăilescu, D. și G. Brătianu, E. Cordaș.

Au dezlegat problema de aritmetică și fuziunea de cuvinte:

București: M. M. Vrânceanu.

Au dezlegat problema de aritmetică și succesiunea de cuvinte:

Bacău: Dimitriu, G. Teodorescu. **Botoșani:** C. Drimmer. **Brăila:** S. Rosner. **Caracal:** Andronescu P. — **Chișinău:** Frații Vasenberg. **Focșani:** Surorile C. Georgescu. **Galați:** Ionescu T. — **Giurgiu:** I., V și N. Grigoriu. **Negrilești-Tecuci:** Maria și H. Dr. Weis. **Pitești:** Zaharescu I. I.

Au dezlegat fuziunea de cuvinte și succesiunea de cuvinte:

București: Wechsler N. **Caracal:** M. Ahim, A. Avramescu, N. Bujuianescu. **Fălticeni:** B. Catz. **Ploești:** M. Popescu-Jiu.

Au dezlegat numai problema de aritmetică:

București: R. A. Knapp, G. B. Seceleanu, I. D. Cuțumina, Musceleanu G., G. Reinstein, Gațu I. P., M. Neuman, A. Susca, Al. Negroiu, N. Paliu, P. Țapu. **Azuga:** I. Petrescu. **Bacău:** V. Coroi. — **Bârlad:** Is. Segall. **Balș-Romanați:** St. M. Nicolae, I. Avram, I. N. Bănică. — **Bălți:** L. și D. Oighenstein. **Botoșani:** C. N. Ioan. — **Brăila:** Frații Vineșiu. — **Bresnița-Motru (Mehedinți):** Kiruță I. B. — **Buștenari-Prahova:** W. și I. Zuckerman. **Buzău:** I. și D. Suhaciu. — **Brașov:** Singer H .B. **Câmpina:** I. G. Șerbănescu. — **Cernăuți:** I. Griseanu. — **Chișinău:** St. Cristodulo. — **Constanța:** S. Dollberg, Al. A. Lăzureanu, M. Ionescu, F. Hallas, M. și C. Sterea, I. Catz. — **Craiova:** N. Gănescu, A. Mihăescu. **Drăgășani:** N. Aragon. **Fălticeni:** S. Catz, A. Grunberg. — **Focșani:** Cr. Cristoforatos, Sub-Lt. Taragan C. — **Galați:** D. Năstase, Mittelman Sp., L. Davidovici. **Iași:** J. și E. Blum, A. Ladaru, I. Gioșanu. — **Ișalnița-Dolj:** C. Chiotan. **Moinești-Bacău:** Frații Chireas, M. Abramovici. **Ploești:** I. Duspinescu, A. Dumitrescu, A. Roth. **R.-Vâlcea:** G. Brăula. — **Roman:** D. Romașcanu. — **Roșieni-Roman:** N. N. Cojocăreanu. **Sinaia:** T. Calista, N. Coliban. — **Slatina:** Ș. N. Sava. **Tg.-Mureș:** R. I. Bocancea. — **Tulcea:** M. Cemacencu.

Au dezlegat numai succesiunea de cuvinte:

Caracal: S. și A. Schwalbe. — **Craiova:** C. P. Neațu. **Galați:** N. Dorneanu. **Piatra-N.:** G. Juvara.

Au rezolvat problema de șah:

București: E. Sedlacek, Popovici Livius, M. Păunescu. **Buzău:** E. Dumitrescu. **Fălticeni:** B. Catz. — **Focșani:** Gr. Cristoforatos. **Huși:** E. J. Atanasiu. **Oradia Mare:** Gr. I. Corâciu.

Au mai dezlegat jocurile din No. 15:

București: I. Rădulescu, Z. Negreanu, M. Mareș, Musceleannu G. G., M. Weintraub, Irène, Ștefănescu I., M. Blumenthal, V. Chirițescu, M. M. Vrânceanu, D. Arghiriade, C. C. Șonțu, I. Calmanovici, C. și S. Tonciulescu, N. Paliu, P. V. Ionescu, P. I. Săndulescu, M. C. Silivestru, L. Copelman, C. Santorineos, G. Paraschivoiu, Cl. Șeinescu, M. C. Vardala, Mateescu Al., M. Waldman, J. Marinescu, G. Goldenfeld. **Alfatar-Durostor:** P. Niculescu. — **Alexandria:** Mar. Furcă. — **Arad:** J. Constant, E. Șerb. — **Azuga:** M. Ionescu. — **Arbanași-Buzău:** N. Diaconescu. — **Agriș-Sălaj:** I. C. Matei. **Bacău:** V. Coroi. — **Balș:** I. Nițulescu, S. și P. Corcoveanu, Adm. Sub-Lt. R. Roșulescu. — **Bălți:** Frații L. și D. Oighenstein. — **Bârlad:** I. Istruc, I. Zissu. — **Bolintinul din Vale** (Ilfov): E. C. și St. Marinescu. — **Botoșani:** I. Condiescu. — **Brăila:** O. Gheorghiu, Popescu D. I., J. Rosenberg, I. V. Ghețu. — **Buzău:** Grossu E., M. Băjenaru. **Brașov:** V. și A. Tulbure. **Căldărești-Buzău:** V. St. Popescu. **Câm-**

Vezi urmarea tabloului cu numele deslegătorilor în paginile 274 și 278.

Doi copii japonezi la plimbare. — Un negustor ambulant din Yokohama, neputându-şi permite luxul unui cărucior, a găsit acest mijloc ingenios, spre a-şi duce copiii la plimbare: în coşurile atârnate de cobiliţă au fost legaţi cei doi copii.

Un marchand japonais a trouvé cet ingénieux moyen pour promener ses deux gosses.

«Spazierfahrt» der Kinder eines japanischen Strassenhändlers.

Case de schimb pe transatlantice

Oamenii de afaceri cari trebue să străbată Atlanticul nu prea se împacă cu cele cinci zile de repaos impuse de această scurtă călătorie. Pe ei i-a avut în vedere marele societăţi de navigaţie engleze, cari au instalat pe pacheboturile lor de lux birouri deservite de principalele bănci din Regatul-Unit.

Cei trei sau patru mii de pasageri ai unui transatlantic vin din ţări diferite şi, înainte de plecare, nu au toţi grija de a se aproviziona cu valută engleză sau americană. Pe transatlantic ei găsesc câte o casă de schimb, care, prin telegrafia fără fir, primeşte în fiece clipă cursurile de pe continent. Biroul acesta primeşte ordinele de cumpărare sau de vânzare ale tuturor valorilor cotate la Bursă, aşa că pasagerii pot profita de ocaziunile favorabile sau pot evita pierderi prea mari.

Nu e acesta ultimul cuvânt al progresului?

Bandiţi americani

O asociaţie de onorabili şi distinşi bandiţi din Statele-Unite aflând acum câte-va luni că într'o anumită zi, la o oră anumită, un tren trebuia să transporte 4 milioane dolari, a întrebuinţat următorul procedeu pentru a pune mâna pe bani:

In faptul zilei, în clipa când trenul trecea printr'o pădure, un complice aflător în tren, trage cordonul de alarmă. Trenul se opreşte. Intr'o clipită fochistul, mecanicul, conductorul, supraveghetorii, sunt înconjuraţi de bandiţi prevăzuţi cu măşti ocrotitoare şi cari împroşcă pe ceilalţi cu gaze asfixiante. La fel sunt trataţi şi călătorii cari deschid uşile ori ferestrele, pentru a vedea ce se petrece.

Cele patru milioane de dolari sunt luate, şi duse la un avion, care aşteaptă pe o câmpie din apropiere şi e gata de pornire.

Avionul îşi ia zborul şi curând se ridică o frontieră între poliţie şi hoţi.

Cel mai frumos buldog din Anglia. — «Dunscar Draftsman» a avut cinstea de a-şi vedea mutra reprodusă în toate marile cotidiane şi în periodicile engleze, ca o adevărată celebritate naţională. Cinstea aceasta o datoreşte premiului I ce i s'a decernat, cu prilejul ultimei expoziţii canine din Londra. Stăpânul său, Mr. Maylor, l-a asigurat în contra hoţilor pe suma de 1000 lire sterline (un milion de lei).

«Dunscar Draftsman» le plus beau bouledogue d'Angleterre.

«Dunscar Draftsman», der preisgekrönte schönste Bulldogge Englands.

Cu laţul de gât şi cu... zâmbetul pe buze. — Acest curios instantaneu înfăţişează pe un condamnat la moarte, cu trei minute înainte ca opera de justiţie supremă să fi fost îndeplinită.

Osânditul a solicitat, ca o ultimă favoare, aceea de a fi fotografiat cu ştreangul de gât, explicând că ţine mult ca fotografia acestei atitudini să fie remisă logodnicii sale. Dorinţa i-a fost satisfăcută, iar candidatul la moarte a făcut o sforţare cu adevărat supra-omenească de a zâmbi — atunci când numai câteva minute îl despărţiau de clipa în care călăul avea să-i ia scaunul de sub picioare, spre a-l lăsa să cadă în neant...

...Precum se vede, poza e cât se poate de reuşită!

«Eroul» e un tânăr bandit osândit de Curtea cu juraţi din New-Orleans (Statele-Unite).

Un condamné à mort de New-Orleans (Etats-Unis) photographié quelques instants avant d'être pendu. C'est en souriant qu'il brave la mort...

Ein Mörder aus New-Orleans (Vereinigte-Staaten) der sich lächelnd drei Minuten vor der Hinrichtung dem Photographen stellt.

O explicaţie

Mama. — Lizico, de atâtea ori ţi-am spus, că Dumnezeu chinueşte pe copii cari chinuesc animalele. Adineauri te-am văzut pe fereastră cum te-ai aşezat pe pisica noastră.

Lizica. — Mămiţico, ştii dece am făcut-o? Se stârnise un vânt şi m-am temut să nu ia vântul pisica...

Nopţile albe

— Spune-mi, măicuţă, noaptea e întunecoasă, neagră?

— Da, dragă.

— Atunci cum se poate să fi petrecut tu o noapte albă, cum ai spus?

O greșală din tinerețe

de François Coppée

VII *)

Un prinț japonez care urma dreptul la Paris și care făcuse greșala să renunțe la spada și la hainele lui de mătase împopoțonate cu aur și cu brandeburguri, și care în costumul european părea o maimuță bolnavă de gălbinare, — cheltuise cu frumoasa Clo ultimii lui bani, așa că aceasta părăsi și camera-i confortabilă pe care o avea la hotel și se instală în mansarda lui Henri Luc.

Ocazia asta fericită pe care o datora figurei lui fine îl făcu pe tânărul student să-și piardă capul, dar să și priceapă totde-odată că iubirea dezinteresată a unei cocote este totuși ruinătoare pentru un sărac și că costă cam mult faptul de a fi iubit pentru tine însu-ți.

Clo mai cuminte, după ce-și satisfăcuse capriciul, voi să-l părăsească peste cincisprezece zile. Dar în fața exploziei de furie și gelozie a nenorocitului pe care îl zăpăcise cu dragostea ei pătimașe și poate și din bunătate nu îndrăzni.

Henri Luc se înglodi atunci în datorii.

Datora acum sume destul de importante camarazilor lui. Intrebuințase toate expedientele pentru a-și procura bani. Micii cămătari ascunși îndărătul ghișeelor, nici nu mai voiau să audă de cererile lui și iscălitura-i nu mai avea nici o valoare. Vânduse tot ceeace putuse să vândă ca să cumpere amantei lui o rochie de vară, o pălărie de paie, o pereche de ciorapi de mătase și să achite câteva mese la Fayot și o plimbare cu barca la Grenouillière.

Cu ce mijloace ar fi putut oare să rețină pe femeia aceasta de care era îndrăgostit la nebunie? Ea nu avea nici o dispoziție, ca să trăiască doar din dragoste și vecinic i-o dădea lui Luc s'o înțeleagă. Acesta era nebun de durere.

Intr'o dimineață Clo îi spusese pe un ton răstit și amenințător: «Știi că nu mai am ghete!»

Henri fu foarte afectat dar nu avu ce face. In ziua aceia d-l de Vindeuil după ce conduse până la ușă pe ultimul vizitator, se apropie de secretarul lui, spunându-i:

— Azi prin excepție nu mănânc acasă... Dar mai înainte de a pleca d-ta, am să te rog să fii atât de bun să răspunzi la cele două scrisori pe care le-am lăsat pe biuroul meu.

După plecarea Contelui, Henri Luc intră în biurou pentru a lua scrisorile.

Neglijent, ca de obicei, d-l de Vindeuil nici nu închisese măcar sertarul așa că tânărul observă piesele de aur care stau trântite cu grămada una peste alta. El știa din experiență că «patronul» era foarte dezordonat și că se încurca repede în socoteli... Ispita îl cuprinse.

Ingrozitoarea dorință îi năpădise dintr'odată sufletul și inima începu să-i bată puternic.

Vai ce lucru delicat mai este și onoarea! Henri Luc era fiul unor oameni foarte cinstiți, fusese crescut de o mamă onorabilă și demnă; el însuși până în ziua în care dragostea lui josnică îi împresurase inima, fusese de o scrupulozitate desăvârșită în chestiunile bănești: Dar de-odată conștiința lui se pierduse și nu mai avu decât o singură idee: cu puțin din aurul acesta ar fi putut să păstreze pe amanta lui.

Peste câteva zile, — prin ce mijloace nu importă, — va restitui banii furați sau mai de grabă împrumutați de la bogatul acela pe care îl ura și care în definitiv nu va ști nimic.

Luă trei napoleoni, alergă la Clo și îi cumpără ghete.

Peste opt zile, luă alți doi napoleoni. De data asta însă trebui să deschidă sertarul unde domnul de Vindeuil lăsa întotdeauna cheia. O! cât de repede se produse căderea lui. Timp de câteva săptămâni luă nebunește o sumedenie de bani din casa stăpânului încrezător și bun.

Dar într'o bună dimineață pe când Henri Luc intră în casa contelui, domnul de Vendeuil care stete în picioare în fața căminului, îi spuse cu o voce liniștită:

— Dragă Luc, închide, te rog ușa. Am să-ți vorbesc lucruri foarte serioase.

Hoțul se înfioră de-odată din creștet până în tălpi și o sudoare rece îi udă tâmplele. Avu impresia că-l strânge cineva de gât.

— Am descoperit, reluă încet domnul de Vindeuil, că sunt furat... Știi că obicinuiesc să nu închid nici odată sertarul acesta... E un obicei rău pe care astăzi îl regret... Nu trebuie să ispitești pe nimeni. Cu toate astea deși sunt foarte dezordonat, constat că de-o lună de zile banii pe care îi pun aci, se duc cam repede...

O! nu te speria, făcu contele întrerupând pe Luc, și lasă-mă să termin. Am depus de vre-o trei zile, în sertarul acesta, o anumită sumă în aur, fără să mă ating de ea. Eri îmi lipseau doi napoleoni... sunt furat, sunt sigur și ca să fiu sincer, bănuiesc pe Gaspard... De vre-o câtva timp băiatul acesta bea... Uite azi dimineață, bună oară duhnea a rachiu...

El să mă fure, reluă contele după o clipă de tăcere, — el căruia i-am scăpat viața și pe care l'am purtat în spate pe câmpul de luptă în vreme ce era rănit și gloanțele germane șuerau în jurul meu.

Nu este așa, dragul meu, că n'am să fac rău, fiind fără milă cu el?

Ticălosul Luc nu se aștepta de fel la concluzia aceasta, dar departe de a-i pricinui o ușurare îi produse o adevărată groază. Nu ajunsese încă în starea aceia deplorabilă de a îngădui ca un altul să fie învinuit de o crimă pe care o comisese el. De-abia ținându-se pe picioare, cu fața congestionată, se rezemă de biurou și cu o voce care vibra de emoție și de durere își mărturisi păcatul.

(Urmează în numărul viitor)

*) Vezi capitolele I, II, III, IV, V și VI în «Oglinda Lumii» No. 12, 13, 14, 15, 16 și 17.

SPORTURILE

Cele trei laureate ale concursului de înnot organizat astă iarnă pe plaja Mami (Florida) care, în timpul anotimpului friguros, se bucură de o climă cu adevărat văratică.

La acest concurs au luat parte mii de înnotătoare din toate părţile Statelor-Unite.

De remarcat că învingătoarele nu sunt profesioniste ale înnotului, ci trei tinere Misses aparţinând celor mai mari familii ale aristocraţiei banului din Ţara Dolarului.

Les trois lauréates du concours national de la nage organisé à Mami (Florida).

Die drei besten amerikanischen Schwimmerinnen die, in einem in Mami (Florida) stattgefundenen Wettkampf um die Schwimm-Meisterschaft der Vereinigten-Staaten den Sieg davontrugen.

Prezicerea cărturăresei

A. — Da de ce nu te mai arăţi la teatru, că doar înainte nu lipseai dela nici o premieră ?

B. — Pentru că o cărturăreasă mi-a prezis c'o să mor de apoplexie în timpul unei reprezentaţii.

A. — Rezon mai mult să te duci la teatru.

B. — ?!

A. — Da, ca să te convingi, dacă în adevăr cărturăreasa ţi-a prezis bine.

Un părâu care arde

Un pârâu ce trece printr'o localitate de pe lângă Ambleve a ars cu adevărat când nişte băieţi au aruncat în el chibrituri aprinse. Experienţa a fost repetată şi s'a recunoscut că apa e inflamabilă.

Administraţia comunală s'a ocupat şi ea de acest fenomen şi a deschis o anchetă pentru a stabili ce fel de materii conţine pârâul şi care e proveniența lor.

Dar ce se va întâmpla, dacă lumea va încerca să stingă un incendiu cu această apă?..

O definiţie

A. — Însurătoarea e piatra de încercare a nervilor bărbatului. Dacă ai rezistat unui an de căsnicie, ai nervi tari ; dacă ai rezistat doi ani, ai nervi de oţel ; dacă ai rezistat dela trei ani în sus..

B. — Ai nervi de diamant.

A. — Nu, dragă, ci nervi de bou.

Campionul mondial al saltului. — Instantaneu înfăţişând pe campionul englez J. D. Rund în plină execuţie a unui salt de 7 m. 25 cm.

Le champion anglais J. D. Rund exécutant un saut de 7 m. 25.

Der englische Champion im Weltspringen J. D. Rund bei einem Sprung von 7 M. 25.

Campionul mondial al tennisului Tilden, care de cinci ani deţine acest titlu.

Acum în urmă Tilden a semnat un strălucit angajament cu o casă de filme din America. Instantaneul de mai sus îl înfăţişează într'unul din rolurile interpretate de dânsul şi în care s-a afirmat ca un artist dramatic plin de temperament.

Le champion mondial du tennis Tilden qui depuis cinq ans détient ce titre.

Der beste Tennisspieler der Welt Tilden, der seit fünf Jahren die Weltmeisterschaft behauptet und sich auch als Filmschauspieler betätigt.

Mojicie

Ea. — Domnule Ionescu, nu te hotărăşti să te'nsori ?

El. — Greu, că nu găsesc ce caut.

Ea. — Şi ce anume ţi-ar conveni ?

El. — Uite, madam Georgescu, caut şi eu cum a găsit Georgescu: o femee trecută dar cu zestre mare.

Ea îl fulgeră cu privirea şi-i întoarce spatele.

MODA

Haină de primăvară din stofă cadrilată. Pălărie de paie roşie.

Pardessus en drap.

Frühjahrsmantel aus kariertem Flausch.

Pălăriile şi umbrelele la modă

Pălăriile nu s'au schimbat în ce priveşte forma; dar e o tendinţă pronunţată de a le înviora cu motive nostime de marcasită, de galalită colorată sau de simili.

Alte pălării sunt garnisite cu flori imprimate sau brodate în tonuri naturale pe panglici cari împodobesc partea din faţă.

•

Umbrela e mai scurtă ca ori când; ea e la fel cu «en cas»-ul şi cu umbrela de ploaie. Adeseori ea se face de mătase maro cu marginile în colori vii armonizate.

Mânerul e format adeseori din capete de animale sculptate, câini sau pisici, cum se purta foarte mult şi acum doi ani.

Galanterie

Ea. — Ce zici, Mişule, îmi vine bine pălăria ?

El. —Te întinereşte cu cel puţin douăzeci de ani.

Ea. — Tot măgar ai rămas.

Model de rochie de casă.

Modèle de robe d'intérieur.

Hauskleid-Modell.

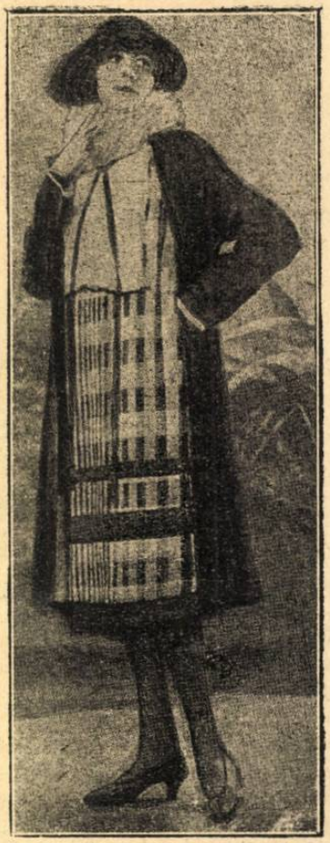

«Complet» din surah cadrilat (alb-albastru). Guler de crêpe Georgette. Haină din surah bleu.

Complet en surah carré. Pardessus en surah bleu.

Komplet aus blau-weissem kariertem Surah. Crêpe Georgette-Kragen. Mantel aus blauem Surah.

Mânuşile şi eşarfele

Mănuşile păstrează forma «muşchetar», cu manşetă sau cu volane, acestea din urmă adeseori ajurate, brodate cu aplicaţii de colori vii. Se văd şi mănuşi de piele moale, lungi şi al căror rever se îndoaie peste mână. Unele din acestea sunt imprimate, aşa că imită batikul.

•

Eşarfele sunt mai la modă ca ori când.

Ele se fac din mătăsuri, din stofe de lână, imprimate sau brodate. După gustul fiecăreia ele se fac în colori vii, sau asortate cu rochia.

Multe eşarfe au pe ele desenuri cari amintesc patratele ecoseze.

No. 18 „ORIZONTUL“ No. 18

Marea revistă enciclopedică săptămânală

12 pagini mari cu 23 clişee

Erupţia unui vulcan acoperit cu zăpadă. — Martirii cugetării în secolul XIX şi XX. — Progrese ştiinţei: Cinematografierea lumii invizibile. — Vrăjmaşii omului: Varietăţile de vipere. — Fenomene cereşti: Ocultarea planetelor şi a stelelor. — Unde se află Paradisul?. — Cum sunt apăraţi «sgârie-norii» în caz de incendiu.— Boala specifică a lucrătoarelor din atelierele de perle falşe. — Cum se orientează furnicele. — Scara vitezelor în lumea animală. — Neamurile din Archipelagul Filipinelor. — Gazele otrăvitoare degajate de motoarele automoblului. — Telefonia fără fir: Un curios microfon revelator. — Curiozităţi zoologice: Vulpea cătărătoare.

21 clişee 21

ACTUALITATEA IN CARICATURA

Grija cea mare

Ionel (cel cu capul gol). — Mă, Gică, dece nu încaleci şi tu?

Gică. — Nu mă lasă mama să mă apropii prea mult de apă, că..

Ionel. — Ce! se teme c'ai să te 'neci?

Gică. — Nu; dar pentrucă am pălărie nouă şi s-ar putea întâmpla să-mi cadă în apă.

Ionel. — Vezi, mama mea, nu are grija asta...

Gică. — Şi cum se face?

Ionel. — Pentru c'a avut grija să-mi ia pălăria din cap, când am plecat de acasă.

— Ma mère a toujours peur que je tombe à l'eau, à cause du chapeau neuf.

— Ma mère à moi n'a pas cette appréhension, parce qu'elle a toujours soin de m'enlever le chapeau, avant mon départ.

Papugescu

Papugescu. — Ţi-o repet, Stănescule, acesta e ultimul meu cuvânt: nu cumpăr casa.

Stănescu. — Dacă mi-ar spune-o nevasta ta, aş înţelege că în adevăr hotărîrea e irevocabilă.

Papugscu. — ?!

Stănescu. — Pentrucă, dragul meu, în căsnicia voastră, numai nevasta ta are întotdeauna cuvântul din urmă.

Politica şi vârsta

— Cum! Nu crezi în pericolul galben? Ei bine, să vedem ce o să spui peste treizeci de ani.

— M'aş prinde bucuros, dacă în prealabil ai fi în stare să-mi garantezi că, cu cei optzeci de ani ai mei, o să mai trăesc treizeci.

— Le péril jaune. Eh bien, je vous donne rendez-vous d'ici trente ans.

— J'accepterais volontiers, mais est-ce que mes quatre-vingt ans me le permettront?

— Die gelbe Gefahr? Nun, über dreissig Jahre wollen wir darüber reden!

— Ich würde mich gerne um die Zeit einstellen, wenn es mir nur mein achtzig Jahre erlauben!

Căsătoriile moderne

— Viitoarea dumitale soacră mi s'a plâns, că tot amâi data nunţii...

— Am un motiv puternic să mai aştept.

— De ce natură?

— Aştept să văd cu ce se alege viitorul tata-socru din falimentul pe care-l proectează. Dacă-i rămâne mult, fac nunta; de nu, îi fac o frumoasă reverenţă şi-mi caut norocul aiurea.

— Et à quand le mariage?

— Ça dépend du coup de faillite projeté par mon futur beau-père. Se le coup échoue, je lui tire ma révérence.

— Und wann findet die Hochzeit statt?

— Das hängt vom Falliment meines Schwiegervaters ab Falls es fehlschlägt, empfehle ich mich höflichst.

Negustorul profet

Tabloul I. — Umbreluţa asta, cuconiţă, e un adevărat chilipir. Sunt sigur c'o să am plăcerea de a vă mai vedea în prăvălia mea.

Tabloul II (Clienta se întoarce a doua zi cu umbrela întoarsă şi ruptă de vânt). — Nu v-am spus, cuconiţă, c'o să am plăcerea de a vă mai vedea.

I-er tableau. — Vous verrez, madame, que vous reviendrez!
II-e tableau. — Qu'est-ce que je vous avais dit, madame?

1. **Bild.** — Gnädige Frau, werden noch zurückkommen!
2. **Bild.** — Nun, was sagte ich Ihnen, gnädige Frau?

PURGO BAYER

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

Originea verighetei

Obiceiul ca logodnicii şi căsătoriţii să poarte o verighetă, ca simbol al legământului lor, e foarte vechiu.

Inelul nupţial n'a fost totdeauna un cerc de aur simplu şi unit cum e azi; el avea formele şi dimensiunile cele mai variate, era uneori împodobit cu pietre scumpe, iar în unele regiuni era încrustat aşa că putea servi de pe cete.

Astăzi inelul de cununie ori de logodnă se poartă mai mult pe degetul al patrulea. In ţările germane aceste două embleme se confundă adeseori şi logodnicul oferă logodnicei sale verigheta de aur. Dar în Germania e uzul ca verigheta de cununie să se poarte pe mâna dreaptă.

Ingenios

A. — Şi, zi, cum ai făcut ca să-i anunţi doamnei Gavrilescu moartea năprasnică a soţului ei, în groaznicul accident de automobil?

B. — Foarte simplu: i-am spus să-mi devie soţie de azi într'un an şi a înţeles.

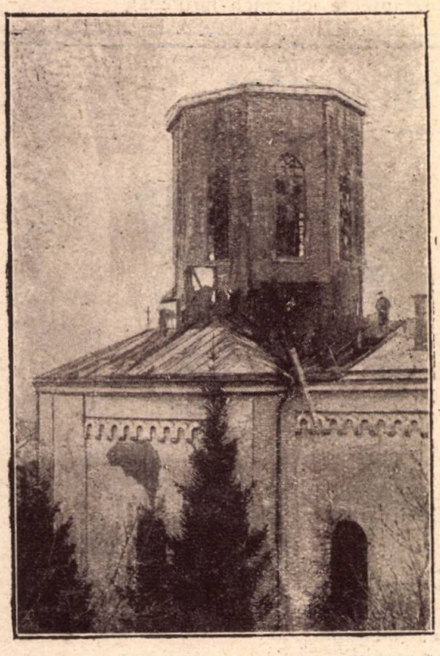

Ruinele bisericii Sf. Haralambie din Ploeşti, care a fost nimicită de un incendiu.

Les ruines d'une église de Ploesti, détruite par un incendie.

Die Trümmer einer in Ploesti niedergebrannten Kirche.

Fotografii rare

O idilă în deşertul african

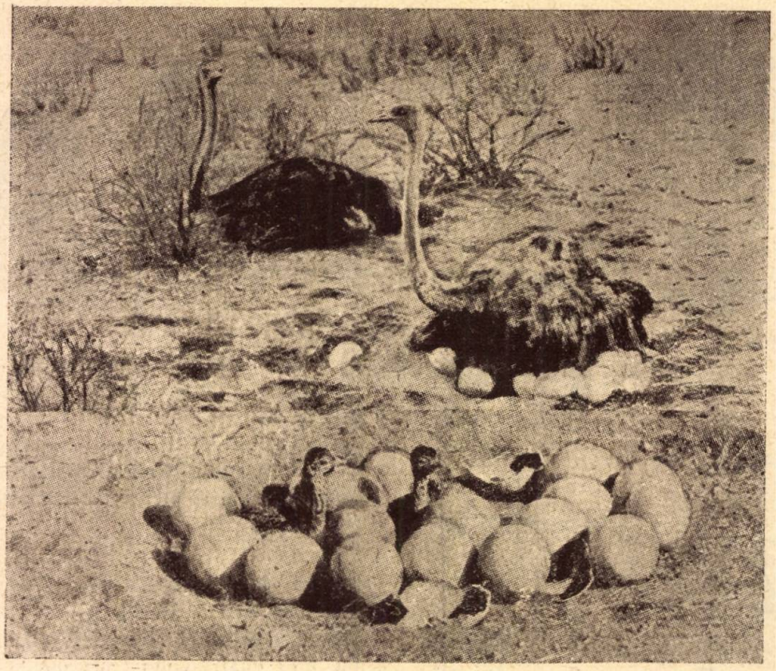

Instantaneul acesta, luat de un explorator în regiunea pustie din Sud-Vestul Africei, înfăţişează o pereche de struţi, în timpul clocitului. Multe din ouăle cari n'au mai încăput sub pasăre s-au clocit dela sine, sub acţiunea căldurii nisipului şi a căldurii solare. Jos se vede cum puii încep să spargă coaja şi să iasă din ou.

Une idylle dans le sud-ouest africain: un couple d'autruches pendant la couvée.

Ein Tieridyll in der Wüste. — Aufnahme eines Straussenpaares während der Brut in dem Sande.

Construcţiile uriaşe

Coliseul din Roma

Coliseul, care a fost numit mai întâiu amfiteatrul Flavian şi pe care poporul l-a numit *Colosseum* din pricina uriaşelor sale proporţii, a fost început de Vespasian şi terminat de fiul său Titus. Publius Victor spune că el a fost isprăvit în doi ani şi trei luni, mulţumită muncii a 12.000 prizonieri iudei.

Titus a celebrat târnosirea lui în anul 80 al erei noastre prin serbări cari au ţinut o sută de zile în timpul cărora au fost omorîte după Eutrop, cinci mii de fiare, iar după Dion Cassius nouă mii.

Arcul cel mare al acestui edificiu eliptic măsura 188 m. 50 iar cel mic 155 m. 60, adică o suprafaţă de vre-o 23.036 metri pătraţi. Suprafaţa arenei era de 3.630 metri pătraţi, lungimea axelor fiind de 86 m. 40 şi de 53 m. 50. Un zid înalt de 3 metri forma incinta arenei şi separa publicul de locul unde luptau gladiatorii cu fiarele. Justus Lipsus evaluează la 87.000 numărul spectatorilor pe cari îi putea conţine Coliseul, iar Fontana spune că încăpeau 109.000 inşi.

După unii autori numele acesta s'ar trage dela statuia colosală a lui Nerone, înaltă de 120 picioare, care a fost transportată din înălţimea Căiei Sacre, lângă acest amfiteatru uriaş cu ruinele impresionante.

Editura Institutului de Arte Grafice «EMINESCU» Societate Anonimă, Strada Parlamentului, 2 — Bucureşti

ANUL IV No. 19 EXEMPLARUL 6 LEI Sâmbătă 9 Mai 1925

Oglinda Lumii

Weltspiegel - Le Miroir du Monde - Világ Tükre

Revistă săptămânală ilustrată de actualitate ◎ Apare în fiecare Sâmbătă

BIROURILE: Str. Parlamentului, 2. — ABONAMENTUL 300 lei anual. — Un număr vechiu 7 lei.

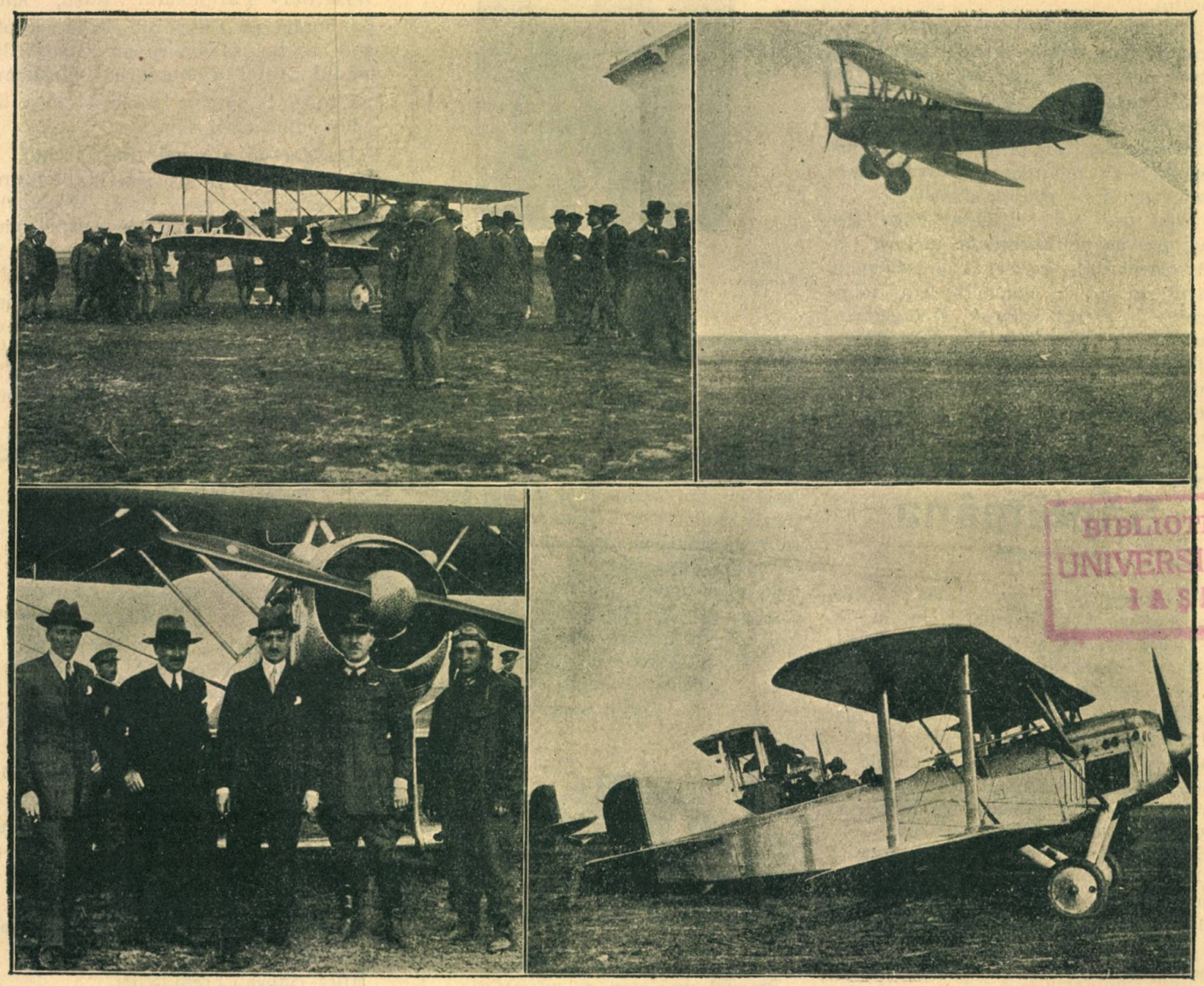

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

Foto «Oglinda Lumii»

Experienţele cu avionul românesc Astra—Protopopescu, construit în România, după planurile întocmite de un aviator român. — Experienţele acestea, cari s'au desfăşurat în prezenţa A. S. R. Principele Moştenitor, inspectorul general al Aeronauticii, au fost concludente, atât în ce priveşte soliditatea şi capacitatea de zbor a aparatului, cât şi din punctul de vedere al stabilităţii. E un început extrem de îmbucurător, de oarece în această încercare reuşită, întrevedem posibilitatea de a se înzestra apărarea naţională cu avioane de tip românesc, construite în ţară.

Sus, în stânga: A. S. R. Principele Carol, în faţa aivonului, înainte de a-şi lua zborul. — **Sus, în dreapta:** Avionul în plin zbor deasupra câmpului de experienţe.

Jos, în stânga: Inventatorul, constructorii şi pilotul avionului. — **Jos, în dreapta:** Avionul după aterisare.

Le vol d'essai de l'avion roumain Astra—Protopopesco, construit en Roumanie. — Der Versuchsflug des rumänischen Flugzeuges Astra—Protopopescu.

Bolşevicii şi Biserica

Moartea Patriarhului Tichon

Deunăzi a murit la Moscova Patriarchul Tichon care, pentru împotrivirea sa faţă de regimul sovietic, a avut să pătimească amar. Arestat şi dat în judecată pentru răzvrătire în contra nouei stări de lucruri, bătrânul prelat a fost condamnat la moarte. Dar vestea acestei monstruoase judecăţi a stârnit o astfel de emoţie în toată lumea civilizată, că stăpânitorii Rusiei s-au văzut nevoiţi să se oprească la jumătatea drumului, renunţând la împuşcarea Patriarchului.

Pedeapsa i-a fost comutată în detenţiune pe viaţă într'o mânăstire, pusă sub paza unui detaşament de trupe roşii. Aci, Capul adevăratei Biserici ruseşti a avut să îndure lipsuri nespuse, iar la privaţiunile materiale s-au adăugat şi torturi morale, cari i-au grăbit sfârşitul.

Pela mijlocul lui Decembrie trecut, prevăzând apropiata moarte a Patriarchului, guvernul bolşevist a făcut un act de clemenţă, graţiind pe prelat de restul pedepsei şi îngăduindu-i să se întoarcă la Moscova. Sovietul Comisarilor Poporului a făcut o dublă lovitură: pe deoparte s-a arătat condescendent faţă de marea massă a poporului rus, care nu contenia să protesteze împotriva condamnării înaltului chiriarch, iar pe de alta a dat satisfacţie opiniei publice mondiale, care sub diferite forme intervenise în favoarea Patriarchului. Cei dela Moscova ştiau însă

Ultima fotografie a Patriarchului rus Tichon.

Le patriarche russe Tichon qui vient de mourir à Moscou.

Der neulich in Moskau dahingeschiedene Patriarch Tichon.

că nu mai au să se teamă de o nouă acţiune din partea graţiatului: în adevăr, bolnav prăpădit, Părintele Tichon a stat, dela Crăciun şi până în ziua în care şi-a dat obştescul sfârşit, ţintuit pe patul lui de suferinţă.

Dacă n-a reluat conducerea acţiunii împotriva pângăritorilor de cele sfinte, a rămas însă neînduplecat în atitudinea sa de vie protestare. Toate încercările ademenitoare din partea «sfinţilor» Paradisului Roşu, spre a-l hotărî pe Patriarch de a accepta noul regim, zădarnice au rămas. Bătrânul prelat a murit cu blestemul pe buze împotriva acelora cari au adus ruina ţării sale.

Inainte de a muri, Patriarchul a lăsat să fie fotografiat, iar fotografia aceasta — care redă trăsăturile pline de amărăciune ale acestei victime a bolşevismului — reprodusă în milioane de exemplare, e răspândită pe tot cuprinsul Rusiei. Şi aceasta, în ciuda măsurilor straşnice luate de guvernul din Moscova, spre a împiedica distribuirea acestei fotografii, care grăieşte mai tare decât cel mai elocvent dintre manifeste.

Săptămâna

Cică organele de control ale administraţiei municipale cu prilejul unei inspecţii făcute în piaţă, ar fi rămas îngrozite de câştigurile scandaloase pe cari şi le creează precupeţii produselor alimentare. Câştiguri fantastice, în negura cărora dispar cu totul preţurile fixate în conformitate cu buletinul Bursei comunale. Şi ziarele — cari au relatat rezultatul acestei anchete — au adăogat că primăria s'a hotărît să pună capăt acestui jaf sistematic.

Ne bucură — şi totuşi suntem sceptici.

Ne bucură că, însfârşit, s'a urnit din loc carul de atâta vreme împotmolit al controlului, că domnii intermediari ajunseseră să se socoată la adăpost de orice sancţiune, operând în consecinţă.

Suntem sceptici, pentrucă ne cunoaştem ţara şi oamenii, ştim că pornirile cele mai frumoase, născute într'un acces de respect pentru ordine şi legalitate, se opresc la jumătatea drumului. Pentrucă ştim că — e doar obiceiul pământului—în cele din urmă tot mai tare e dreptul stabilit de uz ori abuz, care înfrânge cealaltă lege, aceea scrisă, aceea care ar trebui să fie crezul obştii. Suntem sceptici, pentru că avem mereu vie amintirea atâtor intervenţiuni inspirate din dorinţa de a nu lăsa populaţiunea spoliată de o mână de speculatori, — intervenţiuni al căror entuziasm s'a răcit înainte încă de a fi atins obiectivul. Sunt doar atâtea şi atâtea consideraţiuni cari paralizează intenţiunile cele mai curate şi hotărîrile cele mai ferme.

....Ne-am închina dacă măcar de data asta deciziunile anunţate n'ar rămâne cu valoarea unui simplu ecou de gazetă.

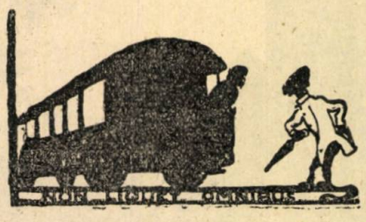

Soluţiile jocurilor

Orbeasca-de-Sus: A. A. Popescu.

Panciu: T. Atanasovici. — **Piteşti:** T. şi N. Bucurescu. Fl. Vasilescu. — **Ploeşti:** Fl. I. Ştefănescu. C. G. Chiriţescu. C. Anghelescu. T. C. Popescu. St. Fan. S. Friedsam. G. Teodorescu. N. Dăscălescu.

Roşiorii-de-Vede: G. şi E. Papaiane.

Sârbi-Tutova: Gr. şi Ar. Mustaţă. — **Sibiu:** T. Economu. — **Silistra:** I. N. Zlatev. — **Socetu-Teleorman:** H. S. Mirea. — **Şoldăneşti-Fălticeni:** C. M. Livescu. — **Ştefăneşti-Botoşani:** Darângă D. M., M. C. Scrumeda. St. Scrumeda.

Tg.-Jiu: G. D. Glogoveanu. L. Miss. — **Telega-Prahova:** I. Apostol. — **Timişoara:** I. Cristea. Pia Popescu.

Ulea-Tutova: Fraţii Sater.

Valea-Largă: T. N. Nica.

Au mai rezolvat problema de şah din No. 16:

Bucureşti: I. Filimon.

Alexandria: N. D. Ionescu.

Brad: Remus Mogoşan.

Prin tragere la sorţi au câştigat:

Premiul problemei de aritmetică: Negoescu G. — Bucureşti.

Premiul combinaţiei de silabe: Drăniceanu G. I. — Caracal.

Premiul succesiunii de cuvinte: N. Sandulache — Câmpina.

Premiul suplimentar pentru dezlegătorii jocurilor din No. 16: A. Rohan — Făgăraş.

Persoanele câştigătoare sunt rugate ca, odată cu deslegările jocurilor din numărul de faţă, să ne indice şi adresa exactă, spre a li se putea expedia premiile.

Uu guvern de uriași

Președintele Coolidge pare a avea o predilecție pentru oamenii înalți și cabinetul lui e într'adevăr un guvern de uriași. Cinci dintre miniștrii lui au o înălțime de mai bine de 1 m. 82. Printre acești oameni înalți este și ministrul justiției Sargent, care deține recordul cu o înălțime de 1 m. 84 și cu greutatea respectabilă de 130 kgr.

După el vine ministrul de Marină, Mr. Wilburi, care are 1 m. 83 și cântărește 103 kgr. Ministrul Agriculturii are 1 m. 82 și jumătate. Colegul său dela Răsboiu, Mr. Weeks, trece și el de 1 m. 82 și e, întocmai ca și colegii săi mai sus numiți, un adevărat atlet, cu toate că nu deține un record mondial ca confratele lui dela Marină. Ministrul de Interne, Mr. Work, e al șaselea din grupul de miniștri care trece de 1 m. 82 iar Post-Masterul New e un adevărat colos.

New-York-Sun se întreabă dacă președintele Coolidge are de gând să aplice colaboratorilor săi din guvern aceleași regule, ce se impun gărzii de la Casa-Albă, ai cărei membri trebue neapărat să măsoare cel puțin 1 m. 81.

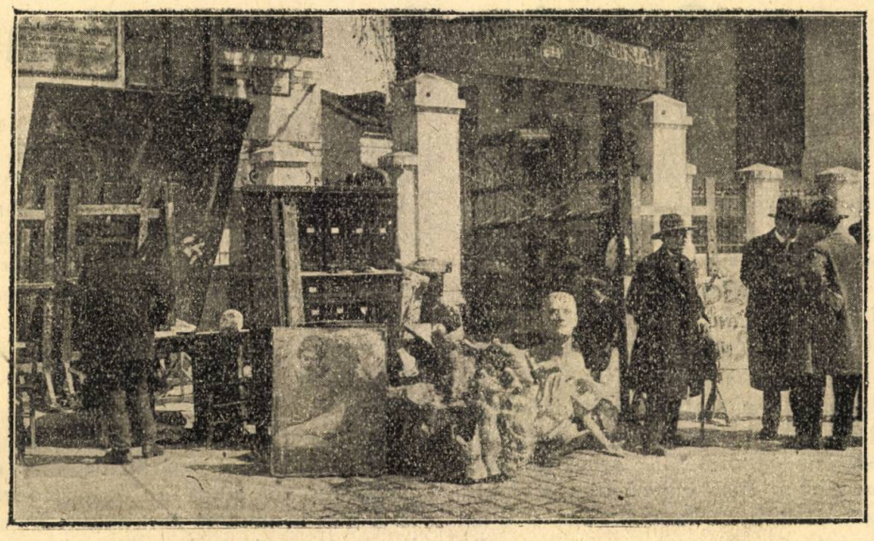

Foto «Oglinda Lumii»

O evacuare în stradă, în deosebi de impresionantă, a fost aceea a Academiei libere de pictură, sculptură, teatru și muzică din Calea Griviței. Pe baza unei sentințe judecătorești, portăreii, ajutați de agenții forței publice, au scos în stradă mobilierul și tot ceea ce alcătuia atelierele de pictură și sculptură, precum și sălile de teatru și de muzică. Apoi au încuiat poarta, predând cheia proprietarului.

Instantaneul nostru înfățișează un colț al jalnicului tablou al acestei evacuări în stradă.

Evacuation de l'Académie libre de peinture, sculpture, théâtre et musique de Bucarest.

Die mit Gewaltanwendung vollzogene Ausräumung der Bukarester Freien Akademie der Künste.

Baia canarilor. — Instantaneul acesta înfățișează pe o bogată Englezoaică, care și-a concentrat toată dragostea asupra unor canari, făcându-le baia săptămânală. Păsărica e ținută deasupra unei cești, iar Englezoaica, înarmată cu un pumătuf de ras, îi spală cu atenție penele.

Canarul stă cuminte și pare chiar că operația aceasta îl amuză mult.

Le bain hebdomadaire du serin.

Das Bad des Kanarienvogels mit dem Rasierpinsel.

Maimuțele — slugi

Sierra Leone, colonia engleză de pe coasta occidentală a Africei, de curând vizitată de prințul de Wales a pierdut una din caracteristicele ei nostime, care a extaziat pe vremuri pe călătorul Jeremia Collier.

Intr'o dare de seamă a călătoriei sale publicată la 1688, acesta citează, printre minunățiile la care fusese martor și serviciile aduse de cetele de maimuțe întrebuințate ca servitori. Indigenii le prindeau de tinere și le deprindeau cu munca așa că ele «făceau stăpânilor lor aceleași servicii pe cari le-ar fi făcut niște sclavi. Ele știu să meargă drept ca oamenii, să zdrobească meiul într'o piuliță, aduc apă de la râu sau dela puț, învârtesc frigarea și fac sute de nebunii, ca să înveselească pe stăpânii lor».

Maimuțele sunt și acum foarte numeroase în Sierra Leone, dar să fi degenerat ele sau nu mai știu oamenii să dreseze acești servitori supuși? In orice caz, ele nu se mai ocupă acum decât de propriile lor treburi și nu se sinchisesc de învârtitul frigării după cum nu se gândesc să țină o cuvântare de bună venire Prințului de Wales.

Fată de boxeur. — Cunoscutul campion al boxului O'Mally nu se mulțumește să dea fetiței sale lecții de mânuire a pumnului, dar îi și servește de «punching-ball» adică îi oferă propriul său cap ca obiect de exercițiu. Și fetița, ca elevă ascultătoare, își «plesnește» propiu'i tată, cu toată puterea celor cinci ani ai ei. O'Mally se declară încântat de progresele ce le constată la mica Evelyn: «Incep să'i simt știința» — a conchis el, într'un interview acordat unui gazetar sportiv.

Le champion de la boxe O'Mally servant de punching-ball à sa fillette.

Der Boxmeister O'Mally als Punching-Ball seines 5-jährigen Töchterchens.

Represiune şi solicitudine

Casele de corecţiune — model

Ideea conducătoare în aplicaţiunea de azi a sancţiunilor codului penal, e de a se face din penitenciare ateliere de lucru, adevărate şcoli de îndreptare pentru acei cari au alunecat pe povârnişul răului, spre a li se da putinţa de a şi redobândi echilibrul moral şi reîntoarcerea în mijlocul societăţii din care au fost temporar eliminaţi.

Concepţiunea aceasta — pentru întâia oară formulată în 1690 de quakerul (membrul unei secte religioase foarte răspândită în America) William Penn, fost guvernator şi legislator al Statului Pensylvania) — e azi adoptată în cea mai mare parte din ţările civilizate. Dacă ea nu e încă generalizată, adică nu se aplică în toate penitenciarele, aceasta se datoreşte şi greutăţilor de ordin technic administrativ. Fapt însă e că pe această bază sunt organizate închisorile destinate să primească numai pe condamnaţii minori.

Casa de corecţiune care poate fi dată ca model e aceea Wittlich (Germania).

Aci nu sunt internaţi decât tineri de la 18 la 21 ani şi cari au de făcut cel puţin un an, adică au fost condamnaţi pentru abateri mai grave. E vorba, în general, de începători în cariera crimei, dar cari au totuşi de ispăşit un păcat greu.

Cu toate că regimul casei de corecţiune e cu mult mai blând decât cel din penitenciarele pentru adulţi şi recidivişti, el e totuşi destul de aspru, pentrucă osânditul, indiferent de vârsta lui, trebue să simtă rigorile legii.

Toată atenţiunea e îndreptată asupra retrezirii simţului moral, a dorinţei deţinutului de a obţine liberarea înaintea împlinirii termenului osândei. In acelaş timp se dă condamnatului putinţa ca prin purtarea sa, prin dovezile de pocăinţă, să-şi îndulcească traiul.

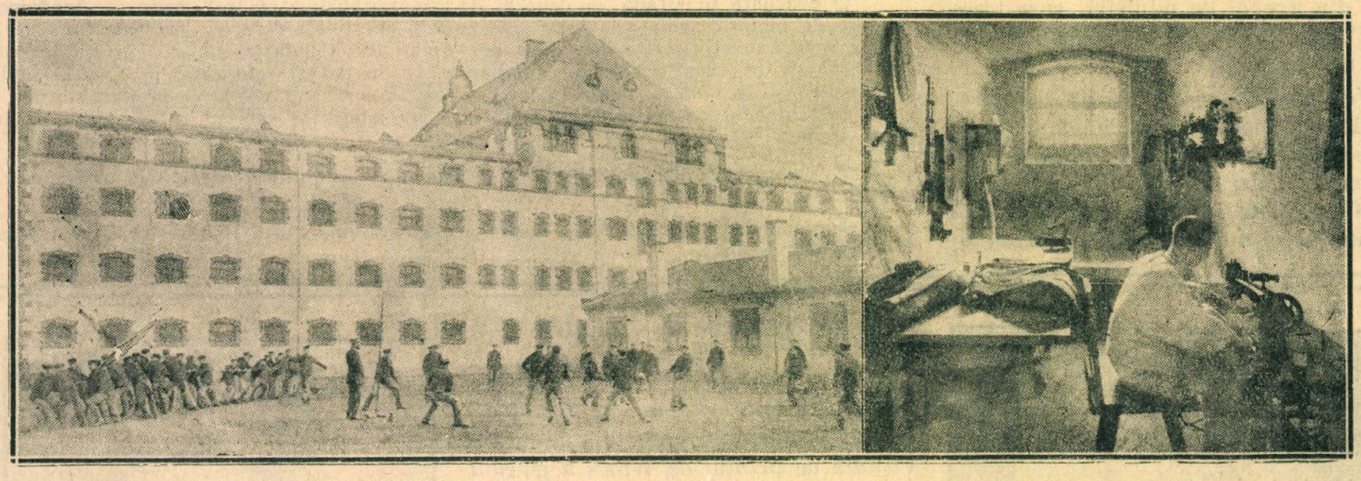

In stânga: jocurile sportive ale deţinuţilor în curtea închisorii. — **In dreapta:** Camera separată a unui deţinut din clasa I. care, în atelierele închisorii, a învăţat croitoria şi acum practică meseria pe cont propriu, în chiar interiorul penitenciarului.

Das Wittlicher Zuchthaus für Jugendliche.

Inchisoarea din Wittlich cuprinde trei clase.

In momentul internării, condamnatul e trecut în clasa cea mai din urmă, în a treia. Poartă costumul puşcăriaşilor, e ţinut izolat într'o celulă individuală. Sub regimul acesta e ţinut cel puţin patru luni. Dacă se poartă rău, atunci timpul de detenţiune în această clasă e prelungit. Dimpotrivă, dacă are o purtare ireproşabilă, atunci i se scade o zi pentru fiece săptămână, aşa că în mai puţin de trei luni şi jumătate poate trece în clasa a doua.

In clasa aceasta lucrează în ateliere comune şi capătă un salariu, capitalizat la cassa specială a închisorii şi de care poate în parte dispune pentru ameliorarea regimului său alimentar. Durata reglementară de detenţiune în clasa a doua e tot de patru luni, — durată care însă poate fi mărită sau scurtată după cum e şi purtarea condamnatului. Dacă acesta, în loc să facă progrese pe calea îndreptării, are o conduită proastă, atunci e trimis înapoi în clasa a treia, cu o agravare a regimului celular.

Deţinutul, care dă dovezi neîndoioase de redobândire a echilibrului moral e trecut în clasa întâia — adevăratul paradis al condamnaţilor. El dispune de acuma de o cameră bine mobilată, pe care o mai poate înfrumuseţa în voie după puterea economiilor sale.

Cei ajunşi în clasa întâia sunt în regulă generală cei desemnaţi a beneficia de o apropiată graţiere. Pentru că atât de riguroasă e selecţiunea, încât unul trecut în această clasă poate fi considerat ca vrednic de a fi reprimit în sânul societăţii. Şi mai nu s'a pomenit până acum, ca un tânăr liberat din închisoarea-model dela Wittlich să fi căzut în recidivă.

De prisos

— N'aĭ avea un pol de prisos?

— Da, iată-l.

— Dar e falş!

— Bine-înţeles; dar mai întrebat dacă am unul de prisos!

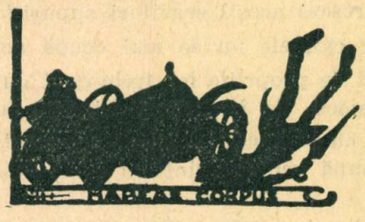

Dublu magnetism

A. — Ce zici de nevasta lui Ionescu? E atât de fermecătoare, că te atrage ca un magnet.

B. — Şi pe ea tot ca un magnet, o atrage luxul.

De toate şi de pretutinden

O nouă sectă religioasă: Kibangismul

Kibangismul e numele unei secte religioase creştine, întemeiată acum câţiva ani în Congo-ul belgian de un indigen numit Kibango.

Acesta după ce fusese invitat de un misionar protestant, se dădu în faţa compatrioţilor săi drept un trimis al lui Dumnezeu, inspirat direct de el şi capabil să le vindece de rele şi să-i călăuzească în viaţă. Repede făcu mulţi adepţi.

In curând se observă că el făcea mai ales o intensă propagandă xenofobă. Autorităţile belgiene îl arestară la 1921 în urma unei revolte pe care încercase s o provoace în regiunea dela Thysville. Condamnat la moarte de curtea marţială, Kibango fu graţiat şi internat la Elisabethville.

Actul acesta de clemenţă fu rău interpretat de indigeni şi de atunci Kibangismul s'a tot întins în Congo.

Un puiu de panteră neagră (de 3 luni) crescut în Grădina Zoologică din Berlin. Deocamdată, până să-i crească ghiarele şi colţii, puiul trăeşte în cea mai strânsă prietenie cu îngrijitorul său ; ce va fi mai târziu, nu se poate prevedea, pentrucă ferocitatea atavică e în deosebi pronunţată la această specie a marilor felini.

Pantera trăeşte în Africa şi Asia (în deosebi în Indii). Blana ei e galbenă cu pete marmorate. Există şi o varietate de pantere cu blana peste tot neagră.

Crudă, curagioasă, sprintenă şi puternică, pantera atacă toate animalele pădurii şi se dă şi la om. Prada şi-o vânează stând la pândă pe copaci, pe cari se caţără cu agilitatea unei pisici.

Jeune panthère noire, élevée au Jardin Zoologique de Berlin.

Ein drei Monat altes Junge eines schwarzen Pantherpaares im Berliner Zoologischen Garten.

Foto «Oglinda Lumii»

Excursiunea Americanilor cu barca numită «canoe» pe Dâmboviţa, dela Oltenita la Bucureşti, pe o distanţă de 60 kilometri.
Sus : Excursioniştii în dreptul podului dela începutul Căii Victoriei. — **Jos :** Barca, foarte uşoară, e transportată de un singur om, care o ia în spinare.

Excursion faite sur la Dambovitza, de Oltenita à Bucarest (60 km.) par des Américains, à l'aide d'un canoé.

Ausflug auf der Dambovitza, auf der Strecke Oltenita—Bukarest, mittelst eines Canoes.

BIBLIOTECA UNIVERSITĂŢII IAŞI

De când se ia cafea cu lapte

Toţi cei cari obişnuesc să ia în fiecare dimineaţă cafea cu lapte cu cornuri, s'au întrebat vreodată cine a inventat acest fel de mâncare ?

După asedierea Vienei la 1683, soldaţii victorioşi ai regelui Ion Sobieski al Poloniei au pus mâna pe nişte saci plini cu o substanţă necunoscută, lăsată în părăsire de hoardele în retragere ale lui Kara Mustafa. Temându-se de vreo cursă a învinşilor, învingătorii se pregăteau să arunce în Dunăre sacii aceştia cu un fel de bob mărunt, când unul din ei, Kolcitchi, care călătoria mult, ceru să i-i dea lui.

Cu conţinutul lor el a putut deschide prima cafenea din Viena. Acum începu şi moda. Dar clientele plângându-se că băutura e cam amară Kolcitchi se gândi s'o îndulcească. După câtva timp vienezii mofturoşi găsiră, că băutura e prea tare. Atunci ingeniosul cafegiu, se gândi să amestece cafeaua cu lapte. Amestecul acesta fu pe placul tuturor.

Ceva mai târziu, tot din iniţiativa lui Kolcitchi, un brutar vienez, Peter Wendel, închipui o prăjitură simplă şi plăcută la gust şi care prin forma ei amintea emblema detestată a duşmanului, a mahometanilor : semi-luna, cornul.

Teorie şi Practică

LUXUL BOLŞEVIC

Teoria e: egalitatea desăvârşită, o complectă nivelare a tuturor stărilor sociale, o Rusie în care toţi locuitorii să fie o apă, să nu existe unul care să posedă mai mult decât un altul, cu toţii urmând să se înfrupteze din patrimoniul obştesc... Şi cum un atare patrimoniu nu există decât sub forma unei cumplite mizerii, massa enormă a populaţiei suferă îngrozitor.

Aceasta e urmarea firească, ineluctabilă a teoriei, care însă nu se aplică şi acelora cari, de şapte ani, hotărăsc de destinele fostei împărăţii a Ţarilor. Pentrucă şefii mai mari şi mai mărunţi ai bolşevismului, ca unii cari sunt cu sacul de grăunţe, îşi fac partea leului şi o duc într'un lux şi o risipă care aminteşte epocile de cea mai strigătoare corupţie, pomenite în istorie.

Norodul moare de foame, iar pontifii şi ciracii acestora duc o viaţă de miliardari. Şi dacă, atâta vreme cât stau între hotarele Republicii Sovietelor, îşi mai înfrânează poftele, odată trecută graniţa, dau curs liber pornirii nesăţioase de a se ghiftui cu toate bunătăţile lumeşti.

Sub acest raport e îndeosebi edificator traiul pe care-l duc ambasadorii bolşevici. Nu se mulţumesc să se instaleze în palatele legaţiunilor şi ambasadelor ţariste, ci încă fac cheltueli fantastice pentru «restaurarea» lor, primenind în parte mobilierul şi organizând mese cari fac să pălească strălucirea ospeţelor de altă dată.

O pildă o avem în «trenul» de viaţă dela ambasada din Paris, în care tronează faimosul Krassin, care e unul dintre cei mai fanatici teoreticiani ai comunismului integral. A cheltuit o avere cu instalarea sa.

Fotografia ce reproducem înfăţişează sufrageria cea mică a palatu-ambasadorului. Masa e un nepreţuit obiect de artă, serviciul e numai olandă fină, argint şi cristal vechiu. S-a făcut socoteala că numai această sufragerie reprezintă câteva milioane.

Şi Krassin, care propovăduieşte egalitatea tuturor... în mizerie, nu poate concepe viaţa decât în cadrul celui mai excesiv lux.

Câtă depărtare dela teorie la practică! Lipsa pentru cei mulţi şi chinuiţi, risipa pentru mâna de aventurieri cari au uzurpat puterea.

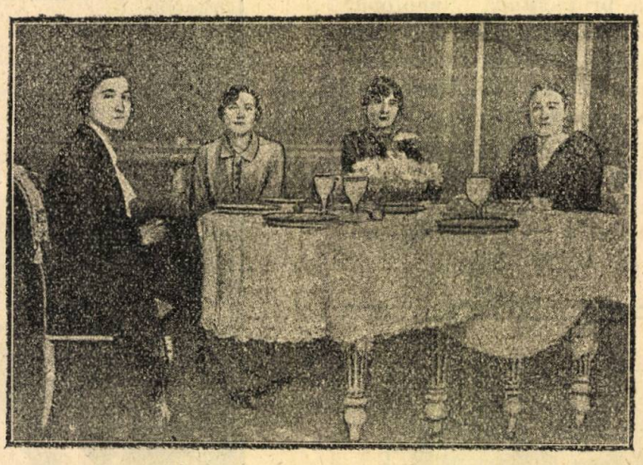

La palatul ambasadei ruseşti din Paris: soţia şi cele trei fiice ale lui Krassin, luând primul dejun.

Le train de vie de l'ambassadeur des Soviets à Paris : la femme et les filles de M. Krassin prenant le dejeuner.

Die Frau und die drei Töchter des Herrn Krassin, des Botschafters der Sowjetregierung in Paris, beim Frühstück im kleinen Esszimmer des Botschaftsgebäudes.

Un jurnal de mode în românește

Pentru prima oară în România, va apare în primele zile ale lunei Mai, un jurnal de MODE redactat în întregime la Paris.

Acest jurnal va purta titlul scurt «MODA», şi va avea toate articolele, cronicele şi explicaţiile în limba română.

Tipărită cu multă îngrijire în atelierele litografice ale marelui institut de arte grafice «Eminescu», «MODA» va putea sta cu mândrie alături de orice revistă similară din străinătate.

«MODA» va fi cel mai preţios tovarăş al femeilor elegante sau al gospodinelor practice, al profesionistelor: croitorese, modiste, etc.

«MODA», nu va reproduce nimic din celelalte jurnale de modă din străinătate.

«MODA» va publica numai modele noi, ultima creaţie, numai articole, cronici şi sfaturi inedite.

Totuşi «MODA» pentru a putea fi cât mai mult răspândită, va fi cel mai eftin jurnal de mode căci se va vinde numai cu Lei 20 exemplarul în 28 pagini ilustrate negru şi în culori.

«MODA» se va găsi la toţi vânzătorii de ziare, la chioşcari, librari şi colportorii de asemenea publicaţiuni.

Abonamente cu preţul de Lei 600 anual, se primesc de pe acum la Soc. Eminescu Bucureşti, Str. Parlamentului 2.

Abonaţii vor primi «MODA» în plicuri speciale şi francată recomandat.

Cărţi Noui

Pentru întâia oară în romaneşte, a apărut şi se găseşte în toate librăriile din ţară

Dela Polul Nord la Polul Sud

de celebrul explorator suedez

SVEN HEDDIN

CANUŢA OM SUCIT

— NUVELE —

Lei 15. de I. L. Caragiale

PRINŢUL FATAL

de Georges Obnet

Lei 30.—

Depozitul General: Editura „EMINESCU"
Bucureşti, Str. Parlamentului, No. 2.

De toate şi de pretutindeni

Brăţară tensimetrică

Sunteţi *hyper* sau *hypotens?*

Aceasta e întrebarea la ordinea zilei şi brăţara tensimetrică e la modă; medicii o impun tuturor, după cum giuvaergiul impune ceasul brăţară. Discipolii lui Hipocrat citesc pe ea ora destinului nostru.

Şi moraliştii s'au grăbit, să-i urmeze pe această cale. Ei au constat că oamenii cu tensiunea ridicată, cei hyper, aveau anumite calităţi precum şi defectele acestor calităţi; că cei *hypo* aveau anumite defecte — şi calităţile acestor defecte. Cu un cuvânt că aceştia din urmă aveau o vitalitate folositoare, dar care putea merge până la vioiciune, ba chiar până la violenţă; ceilalţi aveau o fire blândă, care putea merge până la apatie, şi chiar până la indolenţă.

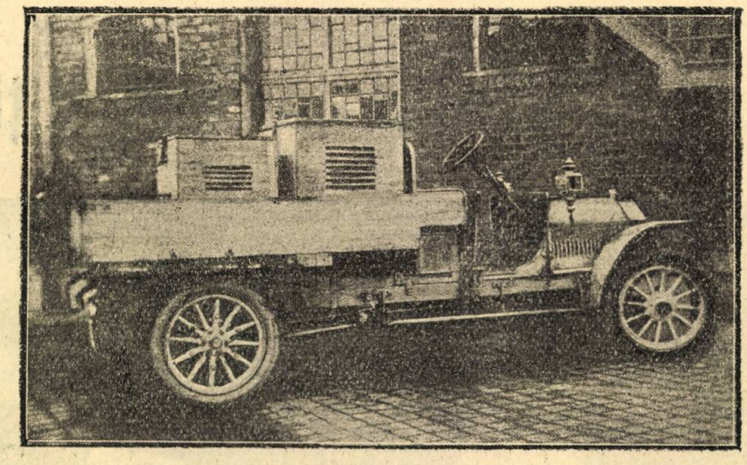

Dubă automobilă pentru câini. — Serviciul de ecarisaj al oraşului Viena a făcut inovaţia cu dube speciale, montate pe şasiuri de automobil. Cutiile acestea conţin compartimente după mărimea câinilor fără stăpân prinşi în stradă.

Voiture-automobile pour le transport des chiens errants.

Das Auto, mit dem die eingefangenen Wiener herren- und markenlose Hunde abtransportiert werden.

Miss Mary S. Allen, şeful brigadei poliţieneşti feminine din Londra.

Femee de un foarte mare curaj şi de o rară destoinicie, Miss Allen a fost cerută de guvernul american, spre a contribui cu luminile ei la reorganizarea corpului feminin din New York.

Miss Mary Allen, chef d'une brigade féminine de la police de Londres.

Miss Mary Allen, Londons weiblicher Polizeichef.

Şoarecele-pigmeu

Şoarecele pigmeu, această minusculă creatură care a putut fi aclimatizată în Grădina Zoologică din Londra, e originar din Gambia. Nu era lucru uşor să se ţină închişi, în timpul călătoriei, cele cincisprezece specimene prinse; la drept vorbind, la sosire nu mai rămăsese decât o jumătate de duzină, ceilalţi izbutiseră s'o şteargă printr'o deschizătură abia mai mare ca gaura unei chei.

Nu există grilaj metalic ale cărui ochiuri să fie destul de dese pentru a reţine pe acest rozător-miniatură. Aşa că păstrarea şoarecelui-pigmeu dă multă bataie de cap celor din Grădina Zoologică şi îngrijitorul, care-i are pe seamă, se întreabă cu groază cât timp va mai avea cinstea să prezinte publicului «cele mai mici mamifere din lume», dacă spiritul de independenţă al acestor drăgălaşe fenomene, le-ar mâna la căutarea libertăţii. Dar şoarecii aceştia se bucură de atâta solicitudine că, deocamdată, s'au instalat şi au întemeiat chiar şi familii, din cari una întreagă, poate intra într'o cutie de chibrituri.

Cum nu se ştie decât foarte puţine lucruri despre aceşti pigmei africani, învăţaţii sunt încântaţi, că au în sfârşit prilejul, să-i studieze. Ei se grăbesc s'o facă, înainte ca viclenii aceştia să n'o şteargă.

Venera Marocului. — Sub acest nume desemnează un raport oficial asupra operaţiunilor militare din Rif, pe o tânără Marocană dintr'un trib de Kabili, făcută przonieră împreună cu populaţiunea întregului sat în care locuia.

Dpă aprecierea autorului raportului, tânăra kabilă e cel mai desăvârşit tip de frumuseţe marocană.

S-a resemnat să trăiască în captivitate şi a primit chiar să se gătească, spre a poza în faţa obiectivului fotografului.

La Vénus du Maroc : jeune fille kabyle emmenée en captivité par les Espagnols.

Die marokanische Venus : ein von den Spaniern gefangen genommenes junges kabylisches Mädchen.

Educaţia fizică în Anglia

Copii la exerciţii de tir

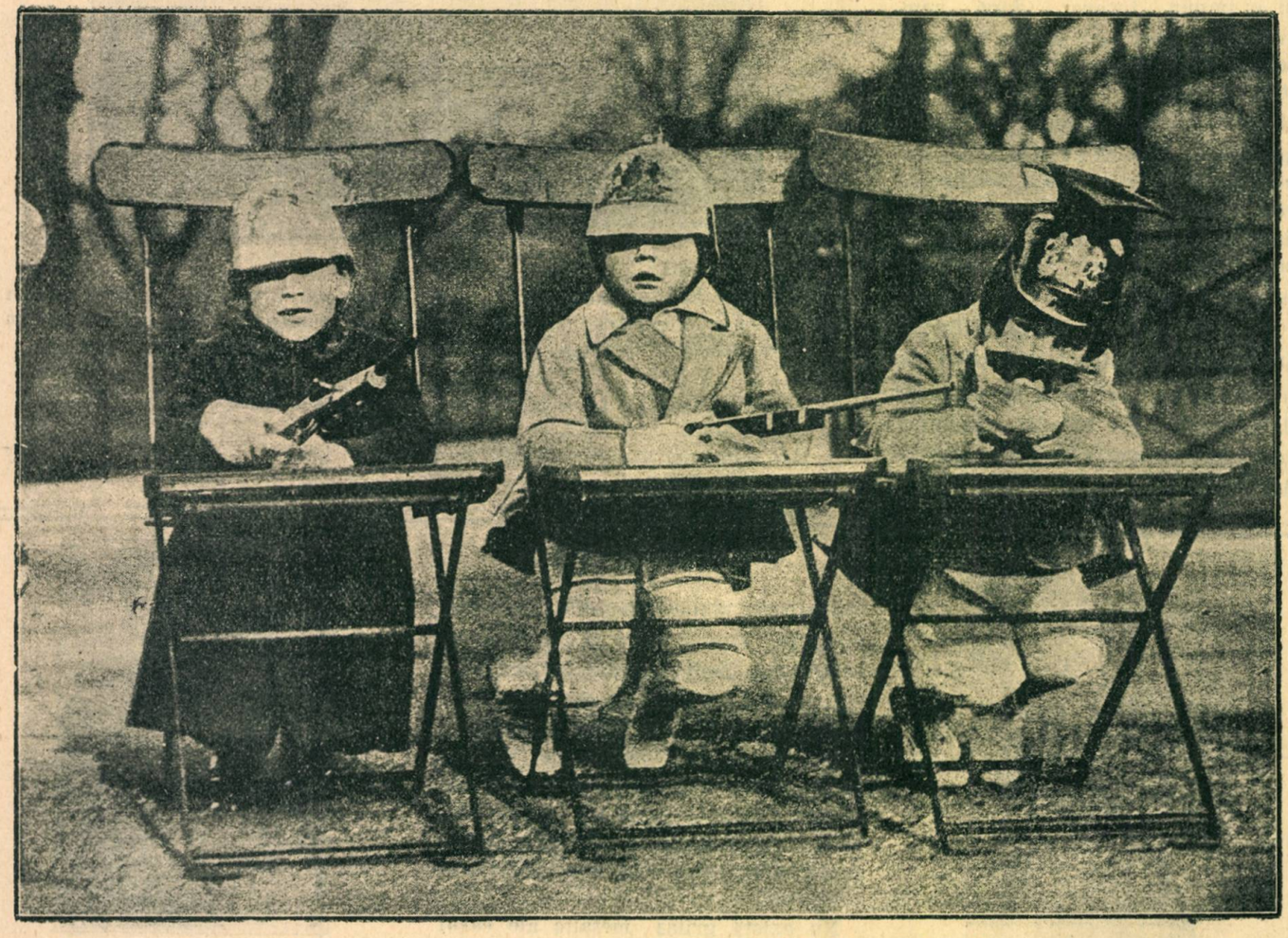

Instantaneul acesta înfăţişează un grup de copii între opt şi zece ani cari, în fiece zi de sărbătoare, fac exerciţii de tir într'o parte rezervată din Hyde-Park, din Londra. Micuţii — judecând după mutra lor — îşi iau rolul în serios şi măsoară din ochi distanţa până la ţintă. Cu toţii poartă uniforme militare, cu nelipsitul coif de diverse forme.

Des enfants aux exercices de tir à la cible au stand de Hyde-Park, à Londres.

Englische Knaben auf dem Schiessplatz in Hyde-Park, in London.

Americanisme... la Paris

„AVIZ SPARGATORILOR„

La staţiunea funicularului din Montmartre (Paris) se poate vedea lipit la un loc bun, după nişte geamuri, un afiş scris de mână, dar «oficial». El e conceput în chipul următor:

«Avis pungaşilor.

«Informăm pe pungaşi că noi nu lăsăm seara în staţiile funicularului nici bani, nici obiecte de valoare.

«Aşa că e inutil să pătrundă în aceste staţiuni.

«Rugăm să se comunice aceasta corporaţiei, pentru a evita deranj şi pierdere de timp».

Cu toate că această învitaţie către domnii hoţi poate părea ridicolă, ea e totuş destul de inteligentă.

Intr'adevăr, e de aşteptat că adepţii şterpelitului, astfel preveniţi, nu-şi vor mai pierde timpul cu spargeri zădarnice. Aşa că tactica aceasta a administraţiei e cu tâlc, căci ea-i va evita reparaţiile materiale — costisitoare şi obligatorii — cari trebue să urmeze totdeauna spargerilor săvârşite de «profesionişti» perfecţi.

La urma urmei e un procedeu prietenos şi sincer:

«Nu vă adresaţi aci. Nu veţi găsi nimic. Şi vom fi nevoiţi, să luăm măsuri împotriva voastră. In epoca noastră de «business» nu face să-ţi rişti libertatea pentru nimic.

Ar fi de aşteptat ca hoţii să răspundă la acest avis afişând la rândul lor pe pereţii caselor înscrise în marele registru al spargerilor:

«Ne vom introduce aici în cutare zi, la cutare oră. Luaţi-vă precauţiunile necesare».

Se pare însă că hoţii preferă ironiei «o lovitură bună».

Caminul evreesc din Palestina

INAUGURAREA UNIVERSITAȚII DIN IERUSALIM

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

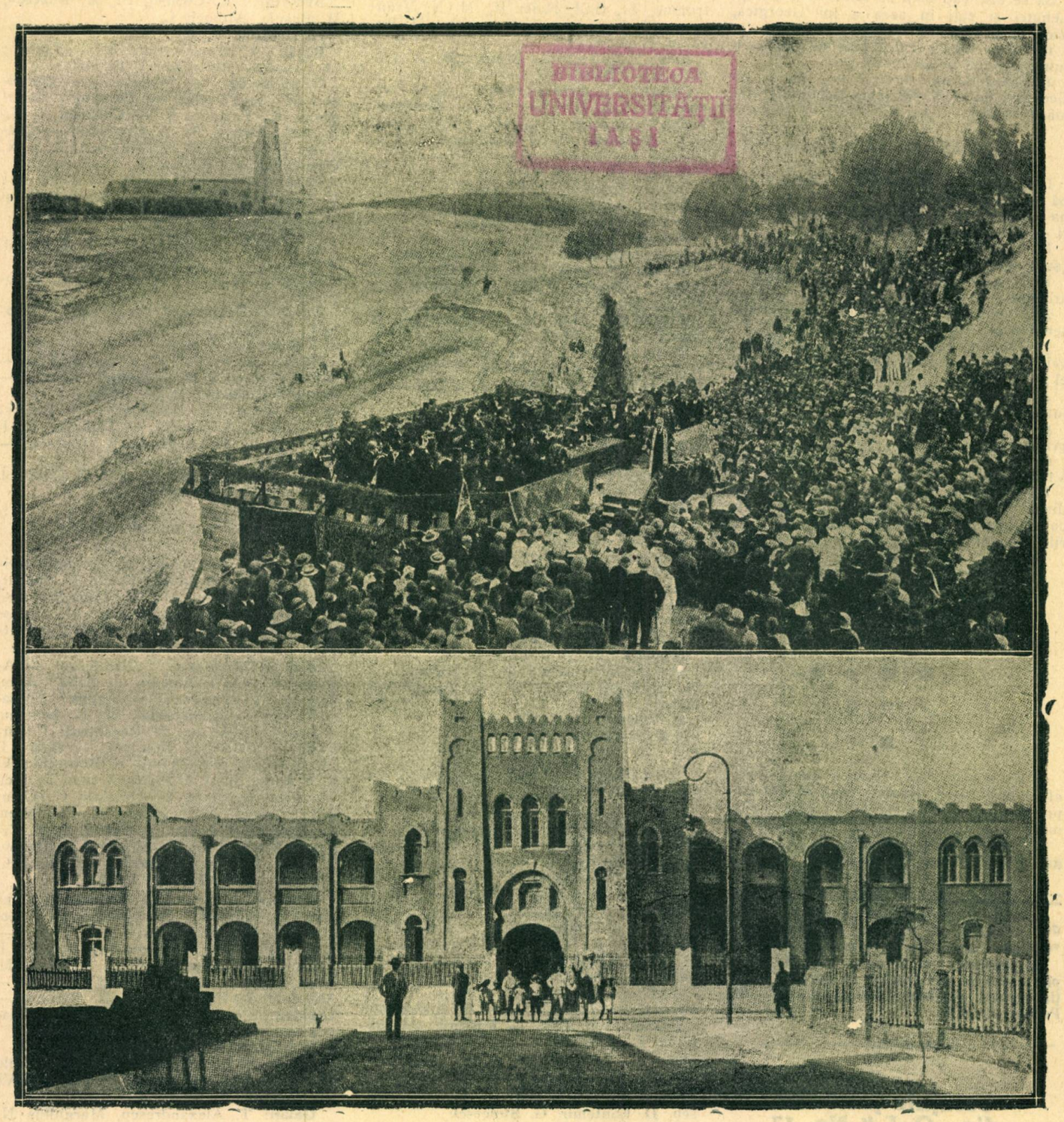

Sub președinția Doctorului Weizmann, președintele organizațiunilor sioniste, asistat de: Lordul Balfour, fost prim-ministru al Angliei, Sir Herbert Samuel, Inaltul Comisar Britanic în Palestina, și Mareșalul Allenby — care, în 1918 pusese piatra fundamentală a edificiului — a fost inaugurată Universitatea evreească din Ierusalim.

Ceremonia s-a desfășurat pe Muntele Scopus, la o mie de metri deasupra nivelului mării, exact pe locul unde, pe vremuri, se găsiau taberele trupelor romane cari au asediat orașul.

In discursul rostit de el, în întreita lui calitate de reprezentant al guvernului central din Londra, al Academiei Britanice și al Universităților din Cambridge și Edinburg, Lordul Balfour, a adus omagii «tradiției judaice, care a dat lumii Biblia, și elitei intelectuale evreești, care a jucat un rol considerabil în reînoirea filosofiei și a științelor».

Instantaneul de sus înfățișează pe Lordul Balfour rostindu-și cuvântarea pe Muntele Scopus. In fund se văd clădirea în care se află instalate serviciile guvernământului Palestinei și Muntele Măslinilor. — Fotografia de jos e aceea a școalei secundare din Tell-Aviva, oraș în întregime creat de sioniști, pe un teren nisipos, mai înainte sterp. Tell-Aviva e portul sionist din Iaffa.

JOCURI

PROBLEMA DE ARITMETICA

Să se afle câți bani se aflau în pușculița Lenuței și câți în acea a lui Georgică, dacă se știe că:

1) Suma lui Georgică plus de două ori suma Lenuței ne-ar da 200 lei.

2) Scăzând din de trei ori suma lui Georgică un sfert din suma Lenuței, ar rămâne 100 lei.

COMBINAȚII DE SILABE

I. Se dau următoarele 22 silabe: **ar — bă — dă — dan — go — go — i— iu — la na — ne — on — pa — pu — ră — ru — ri — si — și — tori — vo.**

II. Combinându-le, să se alcătuiască 6 (șase) cuvinte cari să însemneze:

1) Numele unui pisc uriaș al Carpaților ardeleni;

2) Numele sub care cronicarii vechi desemnau pe Albanezi;

3) Porecla dată unui Domn al Moldovei, din cauza foametei care a bântuit sub el;

4) Numele unui munte care se înalță între Dunăre și Mureș;

5) Numele unei sărbători ce cade în primăvară;

6) Numele unuia din sfetnicii lui Tudor Vladimirescu.

III. Inițialele cuvintelor, așezate în ordinea descrescătoare a numărului de litere ce le compun, dau numele unuia din piscurile Carpaților.

CUVINTE IN ROMB

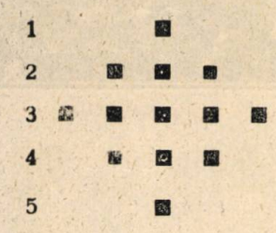

1. Consoană. — 2. Numele unui afluent al Dunării. — 3. Numele unui munte despre care se pomenește în Vechiul Testament.— 4. Pronume. — 5. Consoană.

La fel în coloanele verticale, dela stânga spre dreapta și de sus în jos.

Soluțiile și numele deslegătorilor jocurilor din numărul de față se vor publica în «Oglinda Lumii» No. 21 (Anul IV).

Răspunsurile, pe o carte poștală ori în plic închis, se vor trimite pe adresa: Redacția revistei «Oglinda Lumii», București Str. Parlamentului 2.

Soluțiile jocurilor din „O.-L." No. 17

Problema de aritmetică: 2 ore și 55 minute.

Combinația de silabe: hadân—angara — robotaș—arhondar—colpuzan—ispășanie — unghișoară—haraciu.

Succesiunea de cuvinte: macar.

Au deslegat tuștrele jocurile:

București: C. Santorineos, D. T. Petronius, Tr. Gall, Haier E., M. N. Vrânceanu, Z. Negreanu, I. Ceaușescu, D. Bunescu, Negoescu G.
Balș: Roșulescu. — **Brăila:** M. A. Rădulescu. — **Buzău:** G. Spirescu.
Caracal: T. Brastoviceanu, I și S. Voiculescu, D. și L. Tudoran. — **Chișinău:** Frații Vasenberg. — **Corabia:** G. St. Roșca. — **Craiova:** P. A. Georgescu, E. Lieberman, I. Ghelerter.
Focșani: L. și P. Bauman.
Galați: Ionescu T., Christovici G. I.
Iași: I. Mitru.
Oradia-Mare: Gr. I. Corâciu.
Ploești: S. C. Libiu.
Roșiorii-de-Vede: G. și E. Papaiane.
Slatina: M. și G. Petri. — **Ștefănești-Botoșani:** Dărângă D. M. — **Strihareț-Olt:** D. Teodoreanu.
Tg.-Jiu: L. Miss, G. D. Glogoveanu A. Matici.
Vaslui: D. și I. Brătianu, S. Bucicov, E. Cordaș, E. și M. Frimu. — **Voinești-Dâmbovița:** I. Diaconescu, I. M. Iliescu.

Au deslegat problema de aritmetică și succesiunea la cuvinte:

București: M. Blumenthal, P. M. Veropol, V. Suzeanu.
Bălți: L. și D. Oighenstein. — **Botoșani:** C. Romanescu. — **Brașov:** T. L. Podea.
Caracal: D. Mirică. — **Cernăuți:** R. Kinsbrunner. — **Chișinău:** B. I. Caminer. — **Craiova:** N. Ganescu, O. Traüber.
Făgăraș: A. Rohan.
Galați: L. Manoilide, S. Barbouth, M. Dorneanu.
Huși: E. I. Atanasiu.
Moinești: E. și I. Popescu.
Perieți-Olt: Cosma M. — **Pitești:** G. M. Brillman, Loebel A. S. — **Ploești:** M. Steiner.
R.-Vâlcea: Chirică D. G.
Sighișoara: M. Stănicel.

Au deslegat combinația de silabe și succesiunea de cuvinte:

București: Irène, L. Sodeur, Peretz S., Nechsler N., Spirianu I. N., N. Ciupagea, E. I. Caizerlin.
Azuga: M. Ionescu.
Balș: I. Nițulescu. — **Bârlad:** I. Istruc. — **Brăila:** N. P. Mănită.
Caracal: Drăniceanu G. I., M. Akim, Mihăilescu B., Gligor I., Dumitrescu G. T., Marinescu I. C., N. Butarescu A. Avramescu, G. Popescu. — **Constanța:** M. V. Lepădatu. —**Craiova:** N. Soloviu, P. și S. Vergati, Stoenescu S., T. și M. Nichitoianu
Fălticeni: B. Catz. — **Focșani:** Apostolescu T., Dimitriu V. N., D. G. Ilie, Olteanu I.
Galați: C. Dobrescu, T. E. Gaitan, E. Elefterescu, Gr. Lazarovici, E. I. Marinescu, D. Cantemir, G. Stoicescu.
Iași: G. Ștefănescu.
Pitești: Zaharescu I. I.
Voinești-Dâmbovița: I Răduță, N. M. Ghencea.

Au deslegat numai problema de aritmetică.

Constanța: I. Catz.
Galați: Sp. Mittelman.
R.-Vâlcea: E. Nicolescu, N. I. Nicolescu.

Au deslegat numai succesiunea de cuvinte:

București: E. Coșuleț, St. M. Buzescu, M. Basula, Altbuch L.
Alexandria: V. F.
Bacău: V. Coroi. Aizic F. — **Bârlad:** Is. Segall. — **Botoșani:** I. Drimer.
Căiuți-Bacău: M. Weisbuch. — **Câmpina:** N. Sandulache. — **Cernăuți:** Costineanu A., Paladine V. — **Chișinău.** — L. N. Eghiazarova, St. S. Cristodulo.— **Craiova:** I. Gheorghiu, A. Mihăescu, E. și N. Gheorghiu, E. Marian, T. Ceaușescu.
Făgăraș: Frații Tulbure. — **Fălticeni:** L. Catz, A. Grünberg. — **Focșani:** M. și G. Chiriță, N. Chirilă.
Galați: Seb. Ghimpețeanu.
Iași: D. P. Boroș, Popa P. I., S. Lobel.
Lugoj: E. C. Jecoșian, Malaescu Fr.
Murgoși-Dolj: L. Manolescu, E. Cojocaru.
Podoleni-Neamț: M Evanovici. — **Ploești:** Storin.
R.-Sărat: I. Victor.
Sibiu: M. Frățilă, M. Stoia, A. Pria. — **Sinaia:** Iarca M. C. — **Slatina:** Tevy I. — **Socet-Teleorman:** H. St. Mirea.
Tg.-Ocna: I. Herșcovici. — **Tecuci:** N. Cobzac, M. Moartă. — **Tighina:** M. I. Hotnog. — **Titu:** M. C. A. Ionescu. — **T.-Severin:** N. M. Georgescu.
Vlădeni-Romanați: M. și M. T. Coliopol.
Zimnicea: V. Nedelea.

Au mai deslegat jocurile din No. 16.

București: E. Coșuleț, N. Simion, Marinescu I. St., Georgescu, N. St. L. Sodeur, Irène, Cr. Racota, Hr. D. Papachristidis, S. Katarivas, A. Zuckerman, St. Buzescu, I. Filimon, P. M. Veropol, M.Blumenthal.
Alfatar-Durostor: P. Niculescu. — **Adrieșani-Iași:** C. Sinescu. — **Arad:** Adm. Sub-lt. P. Roșulescu. — **Azuga:** Fontanella St. — **Alexandria:** N. D. Ionescu.
Bacău: E. Ababei, M. Rosenberg, I. Gutman. — **Bălți:** S. Breiman. — **Balș:** I. Nițulescu, F. Roșulescu. — **Botoșani:** E. și S. Lupu, B. și R. Ionaș, A și A. Retincu Popescu R., Crețu E., Grigoriu C., Cumpătă C. A. — **Brabeți-Dolj:** G. Rădulescu. — **Brad:** R. Mogoșan. — **Brăila:** G .B. Caravia, Nicoloff Hr., L. Cahane. — **Brașov:** P. și A. Lebidov. — **Buzău:** Rădulescu C. N., E. Grossu, Mocanu P. I.
Călărași: F. Savin. — **Caracal:** S. Cristian, C. Gataiantu, M. Georgescu, N. Ionescu. — **Cănești-Buzău:** M. G. Tudor. — **Cluj:** P. Botez. — **Comănești-Bacău:** I. Gossav. — **Constanța:** M. C. Duca, G. M. Stan. — **Corabia:** M. Ruchini, G. Roșca.— **Cotofenii-din-Față (Dolj):** L. Buescu. — **Craiova:** E. Locusteanu, G. Cartianu, Diaconescu G., D. I. Firu, V. G. Buescu.
Drăgășani: V. Mihuțescu.
Făgărași: A. Roban. — **Fălticeni:** Held B. A. — **Florești-Soroca:** Brușnevschi Vl. — **Focșani:** A. Spiridon, Cocea C.
Galați: T. Alexandrescu, Margulius N., R. Diamand, G. Dobrescu, V. Măcrineanu, C. Maehler, M. Paraschiv, Codreanu T. T., M. Dorneanu. — **Govora:** E. Constantinescu.
Iași: I. Ciobanu, S. Șechner.
Lăunele-de-Sus (Argeș): B. N. Drăgutescu. — **Lugoj:** Malaescu Tr.
Mizil: Vică. — **Moldoveni-Romanați:** Georgescu N. M., St. M. Voinea.

Vezi urmarea tablolui cu numele deslegătorilor în pagina 290.

Butoiul lui Diogene

Toată lumea cunoaşte anecdota celebră după care Diogene şi-ar fi instalat locuinţa într'un butoiu aşezat în colţul unei străzi din Atena, lucru care simplifica chestiunea chiriei pentru vestitul filosof cinic. Legenda spune că Diogene ieşea din acel butoiu cu o lanternă în mână şi când era întrebat, ce caută, el răspundea :

— Caut un om.

Prin aceasta el voia, să exprime că oamenii cum se cade, energici şi morali erau rari la Atena. Nişte cercetători au voit să verifice exactitatea acestei istorioare celebre şi au găsit că, lanternele existau pe atunci, pentrucă un personaj din comedia lui Aristofan **Onomasticon** apare pe scenă cu o lanternă în mână. Nu tot aşa stă însă cazul cu faimosul butoiu şi un fragment dintr'un monument antic, păstrat la muzeul din Atena, ni-l înfăţişează pe Diogene vărându-se într'o amforă imensă, stricată în parte. Aşa că ar fi vorba de o amforă şi nu de un butoiu.

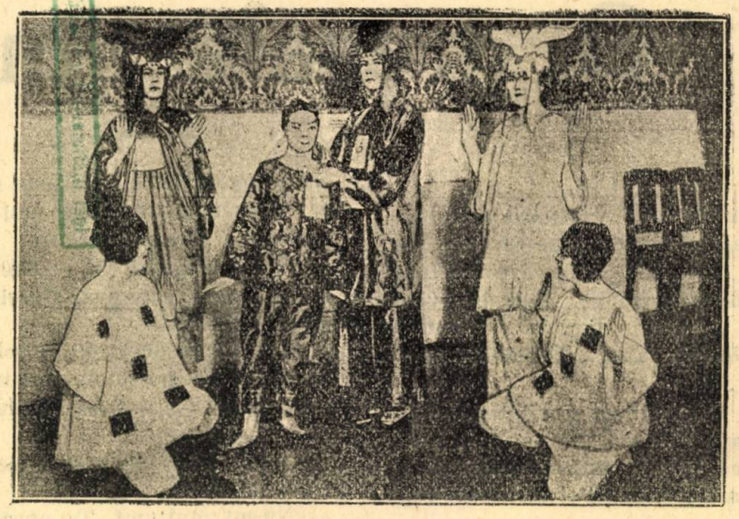

O partidă de «mah-jong» cu figuri vii a fost de curând jucată la New-York, la un bal costumat organizat într'una din sălile care e locul de întâlnire al familiilor de miliardari. Figuraţia o formau cele mai frumoase dintre artistele de varieteu cari, pentru această exhibiţie, au primit onorarii princiare.

Une partie de mah-jong à figures vivantes, jouée à New-York.

Eine Mah-Jong-Partie mit lebenden Figuren die auf einem Kostümfest in New York, gespielt wurde.

Inblânzitorul de crocodili. — Instantaneul acesta înfăţişează pe înblânzitorul Lubock, care s-a specializat în dresarea crocodililor. In arta aceasta de care sunt legate atâtea riscuri, Lubock e până acum neîntrecut. Fioroasa amfibie nu poate rezista privirii fascinatoare şi puterii tainice a glasului înblânzitorului, faţă de care se arată de o docilitate de necrezut.

L'apprivoiseur de crocodiles Lubock.

Der Krokodil-Bändiger Lubock.

Un câine şi un cal «stele cinematografice»

Animalele se bucură şi ele în prezent de cinstea de a fi înfăţişate pe ecran. S'au văzut chiar două filme mari în cari primele roluri le aveau un câine şi un cal.

Rintintin e un câine ciobănesc rătăcit printre lupii din Nordul Americei; dar în sufletul lui nu s'au stins toate bunele sentimente ale vechei civilizaţii. Când acest splendid animal se găseşte iar faţă 'n faţă cu un om în pustietăţile îngheţate, primul său gest e, să se arunce asupra lui; dar curând se petrece o schimbare complectă în sufletul lui obscur şi se apropie de om ca să-i lingă mâna.

In urmă Rintintin săvârşeşte o serie de fapte cari dovedesc inteligenţa-i ageră şi dresarea răbdătoare a stăpânului şi regisorului său.

Rintintin e, poate, singurul câine din lume care *câştigă* 40.000 franci pe săptămână.

Apoi vedem filmul *Cesar, cal sălbatec*, şeful unei cete de tovarăşi cu coame lungi, cari galopează prin pampas. El e beat de liberate şi va asculta oare de dragostea lui de independenţă sau îşi va părăsi ceata pentru a suferi jugul omului? Victoria rămâne a acestuia din urmă, după un nesfârşit şir de peripeţii.

Prinţul Faruk, fiul regelui Egiptului, care nu are decât 8 ani, îşi conduce cu o foarte mare îndemânare automobilul anume construit pentru dânsul şi care poate circula cu o viteză respectabilă.

Le jeune Prince Farouk d'Egypte conduisant sa petite automobile.

Prinz Faruk, Sohn des Königs von Aegypten, steuert selbst sein kleines Auto.

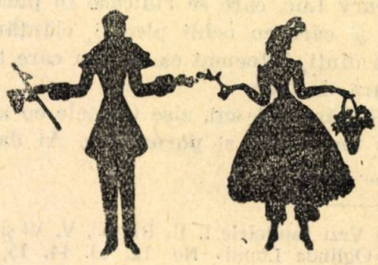

O greșală din tinerețe

de François Coppée

VIII *)

— Domnule conte, Gaspard e nevinovat! Mi-ajunge infamia pe care am săvârșit-o... Eu sunt acela care am luat treizeci de napoleoni... de-aici... câte doi trei zilnic!... Pentru o femeie! Mi-am pierdut capul... Faceți cu mine ce voiți...

D-l de Vindeuil nu se clinti; dar fața lui, fața lui cinstită și frumoasă, deveni nespus de întunecoasă:

— Eram sigur, rosti el cu o voce înăbușită.

Pe Gaspar îl cunosc de când eram mic, și știu că e cinstea în persoană... Adineaori ți-am întins o cursă, o mărturisesc, și resimt o oarecare satisfacție văzând că nu te-ai coborât încă atât de jos, pe cât îmi închipuiam.

Va să zică nenorocitule, ai furat banii săracilor... D-ta un om distins, un om care raționează, cum de n'ai simțit oroarea faptei d-tale... A, cum aș putea acum să-ți dovedesc toată nimicnicia teoriilor d-tale mincinoase...

Dar am hotărât să nu-ți fac nici o morală, am găsit cu cale să-ți fac altceva. Stai jos colo și scrie ce am să-ți dictez... Scrie, de nu sun pe Gaspar ca să cheme poliția.

Zdrobit de rușine, Henry Luc, căzu mai de grabă decât se așeză în fața biroului. Luă condeiul cu o mână care tremura.

— Scrie... ordonă contele. — «Subsemnatul declar că am furat suma de șase sute de franci Domnului Conte de Vindeuil al cărui secretar am fost, și recunosc că numai generozității lui îi datorez faptul că n'am fost predat pe mâinile poliției».

Pune data și iscălește... Și acuma dă-mi hârtia aceasta.

Nefericitul tânăr își scrisese declarația cu un scris foarte nesigur, totuși citeț.

Domnul de Vindeuil care se apropiase de el luă hârtia, o ceti cu atenție, o îndoi în patru și o băgă în portofelul pe care îl scoase dintr'un buzunar lăuntric al redingotei.

Apoi, se uită drept în ochii lui Henry Luc, care se ridicase în picioare, și care cu ochii plecați, clănțănea din dinți, întocmai ca un om care tremură de frig.

— Răspunde-mi, zise Contele cu acelaș ton aspru și poruncitor. Ai datorii... Cât?

Surprins de întrebarea asta neașteptată, tânărul nu răspunse mai întâi.

Dar d. de Vindeuil stărui:

— Te-am întrebat cât — 1000 franci?

— Da... cam așa ceva, sfârși prin a îngâna studentul.

— Iată o mie cinci sute — reluă contele, luând din portofelul lui trei hârtii de bancă și prezentându-le lui Henry Luc.

Și cum acesta din urmă scoase un strigăt de mirare:

— Nu-mi mulțumi. Te opresc să-mi redai vreodată ceeace mi-ai furat și ceeace îți dau azi...

Te opresc, am dreptul... Fac cu d-ta o simplă experiență...

Dacă te căiești, dacă te așterni pe muncă și duci o viață exemplară voi fi mulțumit că te-am scăpat, căci — și aici glasul Domnului de Vindeuil se alteră puțin, — am avut un sentiment de prietenie pentru d-ta...

Nu mai ești secretarul meu și mi-ar fi penibil să te mai revăd. Dar iată-te scăpat de datoriile d-tale, și cu puținii bani pe care îi mai ai, poți dacă vrei să redevii un om cinstit...

Bagă, însă de seamă, că am să mă interesez de d-ta și dacă aflu că ai săvârșit o faptă rea pe care o voi judeca în felul meu, după ideile și morala mea, adu-ți aminte că am o dovadă cu care pot să te pierd și că am să te pierd... Deci, ne-am înțeles... Te iert azi; dar dacă voi afla că ai făcut o faptă rea, așa cum înțeleg eu răul, ei bine atunci am să mă instituesc judecătorul d-tale. Du-te acum, adăugă contele, după o clipă de tăcere, concediind cu gestul pe Henry Luc, și caută să fi cinstit.

Trecuseră zece ani de-atunci.

Tocmai se terminase ședința Camerei la palatul Bourbon și deputații se pregăteau să plece. E seară și pe podul Concordiei lumina becurilor de gaz pare verde în amurgul clar de Noembrie.

Henry Luc tânărul și vestitul orator al extremei stânge, își ia rămas bun dela un grup de colegi și prieteni în colțul cheiului d'Orsay. Cu gulerul blănei ridicat, căci e foarte frig afară, împarte strângeri de mână în toate părțile.

— Va să zică, dragul meu, îi zise Louis Mathias, șeful grupului său, — îl cunoașteți desigur cu toții pe tânărul acesta puțin simpatic cu figură soldătească și care a făcut să cadă atâtea ministere, — va să zică putem să ne bizuim pe tine? Mâine când se va aduce în discuție chestiunea bugetului dela culte, Baral va deschide focul și va vorbi pentru suprimarea lui. Apoi, după răspunsul episcopului, să ceri numai decât cuvântul.

— Foarte bine, răsunse Henri Luc.

— Dragă maestre, întrebă cu o grabă plină de platitudine, tânărul Desvismes, un fel de ziarist de contrabandă, potrivindu-și monoclul pe ochiul lui de spion; dragă maestre, îmi dai voie să anunț știrea aceasta în «*Les Droits de l'Homme*» de mâine.

— Negreșit.

Acum e rândul imbecilului de Juliod, un parlamentar de formă care nu vorbește niciodată și care n'are altă avere decât forța-i muschiulară și barba-i uriașă; dânsul mai este pe de-asupra, — și asta explică multe lucruri, — soțul celebrei d-ne Juliod, un fel de «prfoessional beauty» a Icelei de-a treia Republice, de care ne-am plictisit, nu e așa, — admirându-i necontenit de doisprezece ani, la toate premierele și la toate balurile dela Elysée, umerii albi și aproape oficiali.

— Știi Luc, rosti netotul uriaș, discursul d-tale este așteptat întocmai ca un eveniment. Doamna Juliod o să se ducă să te asculte, însoțită de două prietene și va fi în tribună înainte de ridicarea... ce spun înainte de deschiderea ședinței.

Tânărul se înclină cu un surâs oarecum batjocoritor:

— Foarte măgulit.

— Și ia-i în primire pe popi, reluă Louis Mathias, cu vocea lui răutăcioasă. Ah! dacă am putea de data asta să le tăiem pensiile și să mai zguduim puțin Concordatul! Căci de, prea e idiot lucru și republica asta care restaurează necontenit ruinele Concordatului și care calcă pe urmele lui Bonaparte! In sfârșit mi s'a spus că cei din centru cari nu se gândesc decât la diurne sunt foarte turburați. Se spune de asemenea că în provincie toată lumea este anticlericală... Dragă Luc, ne bizuim pe d-ta... Ah! de ai putea să reușești.

— Dragă maestre, adăugă tânărul Desvismes, știi că jezuiții sunt foarte îngrijorați, în așteptarea discursului d-tale.

(Urmarea în numărul viitor)

*) Vezi capitolele I, II, III, IV, V, VI și VII în «Oglinda Lumii» No. 12, 13. 14, 15, 16, 17 și 18.

SPORTURILE

Foto «Oglinda Lumii»

Dela matchul de rugby dintre echipa naţională a Poloniei (anume venită în Capitală) şi echipa naţională românească «Stadiul Român». — match care s-a încheiat cu victoria acesteia din urmă.

Instantaneele noastre arată:

In stânga, sus: A. S. R. Principele înmânând căpitanului echipei poloneze o cupă în amintirea matchului din Bucureşti. — **In stânga, jos:** Echipa «Stadiul Român», care a biruit echipa poloneză.

In dreapta sus: O fază a mult disputatului match de rugby. — **In dreapta, jos:** Echipa poloneză.

Le match de rugby disputé à Bucarest entre l'équipe polonaise et l'équipe roumaine «Stadiul Roman».

Der von der rumänischen (Stadiul Roman) und der polnischen Mannschaft ausgefochtene Rugby-Match.

Ghidismul

Ghidismul e scoutismul femenin. Este practicarea vieţei la aer liber, a sporturilor — dar în chip moderat — a exerciţiilor de gimnastică. La aceasta se adaogă o pregătire pentru viaţa practică: conducerea casei, bucătăria, lingeria, etc., şi jocuri educative potrivite să desvolte facultăţile de observaţiune, cunoaşterea lucrurilor din natură, gustul artistic.

Ghidismul a fost creat acum doi ani de o castelană de pe lângă Rouen (Franţa). In urmă mişcarea aceasta s'a răspândit în toată Franţa şi s'au alcătuit societăţi de ghidism: fiecare din ele numără treizeci şi două de fete tinere, alese în genere din tineretul din învăţământul primar şi secundar.

Boxul în şcolile de fete.—Sportul acesta violent a fost introdus de curând într'o şcoală de fete din New-York şi e vorba să se generalizeze în toate şcolile din Statele-Unite. Precum şi era firesc, inovaţiunea a fost întâmpinată cu protestarea energică a unei părţi a presei americane, care a găsit că boxul nu poate constitui un obiect de studiu pentru băieţi, cu atât mai puţin deci pentru fete.

Instantaneul de mai sus înfăţişează un match de box între două fetiţe, sub supravegherea profesorului, care îndeplineşte rolul de arbitru.

La boxe enseignée dans une école de jeunes filles à New York.

Boxen-Training in einer New Yorker Mädchenschule: Zwei Schülerinnen boxen unter Aufsicht eines Lehrers.

MODA

Model de rochie de interior.

Robe d'intérieur.

Hauskleid-Modell.

Jazz-band-uri plătite cu sume fabuloase

Cine a spus că discipolii muzelor își agonisesc cu trudă viața și că, în special, adepții Euterpei n'au pâinea de toate zilele ?

Iată ceva care desminte în chip vădit această părere. E drept însă, că sus-numita Euterpe, presupusa lor patroană, și-ar astupa poate urechile ascultându-i, căci e vorba de jazz-band.

Orchestra *The Paul Whiteman's Band*, venită în România acum câțiva ani, câștigă în prezent la un teatru din New-York, 7000 dolari adică aproape un milion și jumătate pe săptămână.

Și aceste onorarii mari nu sunt exclusive în Noul Continent, căci un «band» american a fost angajat într' un local londonez cu 1250 lire, un milion și un sfert de lei pe săptămâna de șase zile.

Orchestra asta se compune din vreo douăzeci de executanți așa că fiecare din ei câștigă vreo 60.000 lei pe săptămână. Și să se mai spună că muzica trombonului și a saxofonului nu e decât o risipă deplorabilă a răsuflării omenești !

Anecdote

Regele Eduard VII și strengarul

Regele Eduard VII, căruia îi plăceau mult situațiile hazlii, povestea bucuros o anecdotă pe care istoriografii lui n'au socotit-o demnă să figureze în scrierile pe cari i le-au consacrat. Cu toate acestea ea e destul de nostimă.

Odată, pe când monarhul englez se primbla singur pe malul mării, la Brighton, un strengar zdrențăros se ivi deodată înaintea lui.

— Domnule, vă rog, puteți, să-mi spuneți, cât e ceasul?

Eduard VII scoase ceasul și-i răspunse.

— Uf! exclamă furios strengarul. De două ceasuri aștept aici, să văd trecând pe bătrânul dobitoc de rege. Ei bine, mă duc; nu mai aștept!

— Bine faci, răspunse regele foarte liniștit; nici eu n'o să mai aștept. Că zău, nu face!

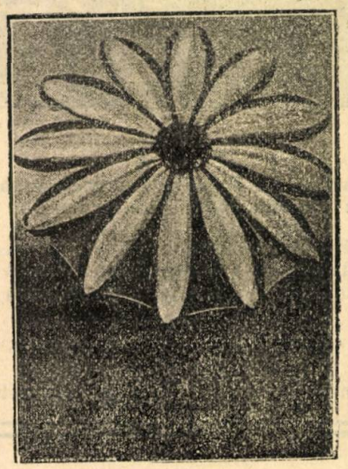

Ultima creațiune a modei umbrelelor.— La Londra și-a făcut apariția prima umbrelă de primăvară, care se prezintă în adevăr ca ceva inedit : acest atribut al eleganței feminine are forma originală a unei flori cu petalele resfirate.

Moda a și fost adoptată la Paris și New-York și nu ne îndoim că va găsi adepte și la noi, că doar' nu degeaba se spune de București că e Parisul dela Porțile Orientului.

La nouvelle ombrelle a la forme d'une fleur éclose.

Der letzte Schrei der Sonnenschirme-Mode : Die Sonnenschirme werden zu Blumen umgestaltet.

Robe-manteau în stil «garçonne».

Robe-manteau genre garçonne.

Mantelkleid im Garçonnestil.

Animalele prevestitoare ale timpului

Atitudinea animalelor indică adeseori cum va fi timpul.

Așa, când găinile scormonesc mult pământul, va ploua. De asemenea va ploua când pisica își trece în repetite ori laba pe bărbie, sau când păsările fâlfâie din aripi, când râmele ies din pământ și când rațele devin gălăgioase.

Unul din semnele cele mai sigure de ploaie ni-l oferă rândunica, atunci când sboară aproape de pământ. Dacă, pe vreme de ploaie, rândunica sboară tare sus, acesta e un semn că vine vreme frumoasă.

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI